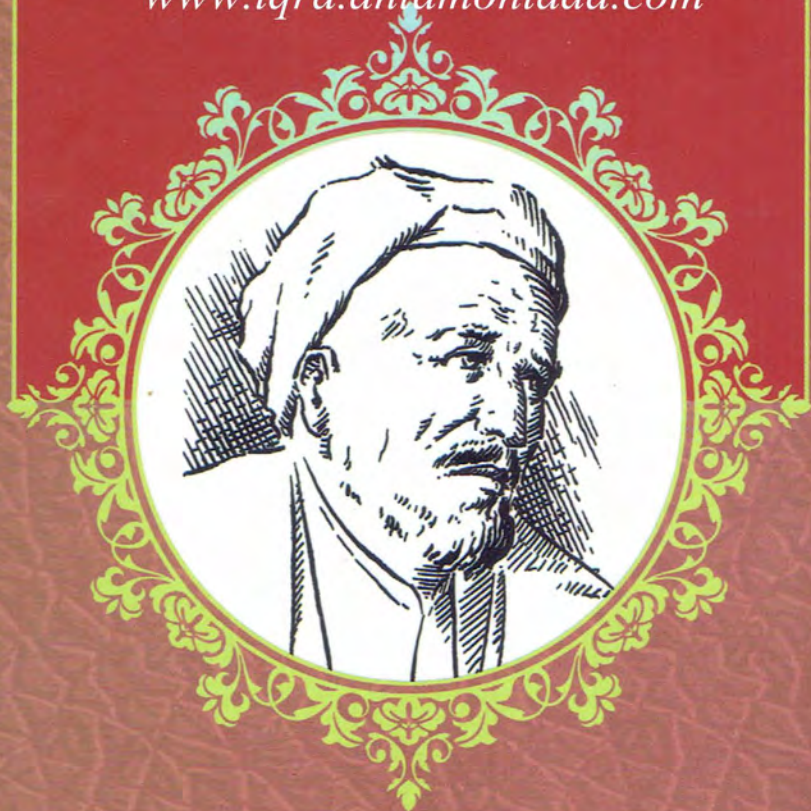

شەرحا بەرمايا

ديوانا عەلپىيى جەريرى

منتدى إقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

تە حسين ئىبراھىم دۆسكى

جىزىرى

شہرحا بہرمایا دیوانا

عہلییٰ حریرہ

- شەرحا بەرمايا ديوان عەليينى جەريرى
- تەحسین ئىبراھىم دۆسكى
- بەرگ: نەجمەددىن بىرى
- چاپا ئىتكى دەۋك ۲۰۲۰
- ھژمارا سپارتنى: ۲۰۶۷ - D

**شہرحا بہرمايا ديوانا
عہليييٰ حہريري**

تہ حسين ئيبراھيم دؤسكى

عەلییە حەریری و ئەف کۆما شعران

عەلییە حەریری ئیک ژ پیشەنگین کلاسیکین کوردە، بەلێ
مخابن ژین و سەرھاتییا وی ژێ وەکی یا گەلەک زانا و ئەدیبتین
کورد ب بەرفرەھی نەھاتییە زانین، و بەحسێ وی ب تمامی د چو
ژێدەرین دیرۆکی یین کەفن دا ب بەر چاڤین مە نەکەفتییە، لەو
حەتا نوکە ژێ ئەو ب دورستی نائیتە نیاسین، و ئەم نزانین کانی
ئەو ل چ سال ھاتییە سەر دنیایی و ل چ سال وەغەرکرییە، و
ل کێفە و چاوا ژیاہ؟ تشتێ ژ وی گەھشتییە مە ب تنێ نیزیکی
دەھ شعرین کرمانجینە، و چو ددی نە!

حەریری د مەم و زینا خانی دا:

ئیکەمین ژێدەرێ ناڤی حەریری تیدا ب بەر چاڤین مە
دکەفت ڤەھینۆکا ناڤدارا ئەحمەدی خانی (مەم و زینا)، ئەوا
ل سال ۱۱۰۵ مەشەختی (۱۶۹۳-۱۶۹۴ ز) ھاتییە نقیسین،
د جەھکی دا ژ پیشییا ڤی کتیبی ئەحمەدی خانی ناڤی سی
شاعرین کورد دینت، و ئاشکەرا دکەت کو ئەگەر مە (کوردان) ژێ
وەکی خەلکی خودانەک ھەبا گرنگی دا با علم و ھۆنەری، و کتیب
و شعر و دیوان ل نک وی ب تشتەکی چووبان، ئەز ب شعرا خۆ دا
حنیرین مەزن کەم:

من دئ عدلهما كهلامئ مهوزوون
 عالی بكرال بانئ گهردوون
 بینافه روحا مهلئ جهریری
 پئ حهئ بكره عهلیئ حهریری
 كهیفهك وه بدا فهقیهئ طهیران
 حهتتا ب نههد بمایی حهیران

ب قئ گوتنا خوئ هحهدهئ خانئ ل بهر مه ناشكهرا كر كو
 نهف ههر سئ شاعره بهری وی ژیاينه، و چونكی تشتهكئ
 مهعلوومه ل بهر مه كو خانئ پتربیا ژیبئ خوئ د نیفا دووبئ
 ژ سهدهسالا یازدئ مشهختئ (ههقدئ زایینی) دا قهتانیدییه، نه
 دشیبئ ب پشتراستئ قه بیژین، ههر چو نهبت دیرۆكا جزیری
 و حهریری و تهیران بو سهدهسالا یازدئ و بهری هنگی دزقرت،
 و ژ بهر كو دیرۆكا جزیری و تهیرانی چهندهكئ ل بهر مه یا
 ناشكهرايه، دمینه ل ویرئ نه ل دیرۆكا حهریری بگهریبئین.

ژابا و دیرۆكا عهلیبئ حهریری:

ههر چهنده خانئ ئیکهمین كهسه ئیشارهت دایه ناغئ
 حهریری، و كوئهو ئیک ژ شاعرین كورد یبئ مهزنه، بهلئ پا
 خانئ چو ئیشارهت نهداينه دهمنئ قان شاعران، و چو زانین ژئ
 ل دۆر وان نهداينه، و پشتئ خانئ ب پتر ژ (١٥٠) سالان
 ئیکهمین كهسئ ئیشارهت دایه حهریری و هندهك زانینن كورت
 ژ دهه و جهئ وی داینه مه پۆژههلاتئ ناقدار ئالیكساندهر ژابا

بوو، و ژ تشتین ناشکهرایه کو ژابایی پتربیا زانینین خۆ ل دۆر
 شاعرین کورد ژ هه‌قالی خۆ مه‌لا مه‌موودئ بایه‌زیدی وه‌رگرتینه،
 ژابا د کتیبکه‌کا خۆ یا بچویک دا ئه‌وا ب ناڤئ (ریس‌اله‌یه‌که
 د به‌حسا شاعر و موصه‌نفید کوردستانئ) هاتییه به‌لاڤکرن،
 به‌حسئ هه‌شت شاعرین کورد دکه‌ت یین شعر ب کرمانجی
 نفیسین، و شاعرئ ئیکئ ژ وان عه‌لیی عه‌رییه، و ده‌قی گۆتئا
 ژابایی ئه‌ڤه‌یه: ((شاعرئ به‌رئ عه‌لی عه‌رییه، دیوانچه‌یه‌که هه‌یه،
 شعر و قه‌صاید، ره‌ر ژئ گونده‌که و جه‌ئ و ناحیه‌یا شه‌مزدینان
 د سنجاخئ هه‌کار بیان دا و شعر و ئه‌بیاتید وی ژئ د نیڤ
 کوردستانئ قه‌وی زنده‌ مه‌شه‌وور و مه‌عرووفه، ته‌خمینا کو
 د تاریخا چارسه‌دئ هه‌ره‌تئ په‌یدا بوویه و د چارسه‌د و هه‌فتئ و
 یه‌کئ دا مه‌رحووم بوویه، و د نیڤ ره‌رئ دا مه‌دفونوه، وه‌لاهو
 ئه‌علم))^(۱).

ئه‌و زانینین د قئ گۆتئ دا هاتین ئه‌ڤه‌نه: عه‌لی عه‌ریی
 شاعرئ به‌رئ (به‌راهیئ) یئ کرمانجه، و وی دیوانچه‌یه‌که
 (دیوانه‌کا بچویک) یا شعران هه‌یه، و شعر و قه‌صیده‌یین وی
 د ناڤ کوردستانئ دا گه‌له‌ک د ناڤدارن، ئه‌و خه‌لکئ گونده‌کییه
 دبیتزئ ره‌ر، کو سه‌ر ب ناحییا شه‌مزدینان ڤه‌یه، ل سنجه‌قا

(۱) ئه‌سکه‌نده‌ر ژابا: جامعئ رساله‌یان و حکایه‌تان، پتربو‌رغ، دار
 الطباعتی اکادمیایی امپراطوریدا، ۱۸۶۰ عیسوی ۱۲۷۷ هجرتی، بپ
 .۱۳

هه‌کاری، و ل دو یف ته‌خمینان ئەو ل سالا ٤٠٠ مشه‌ختی یی
هاتییه سەر دنیا یی و ل سالا ٤٧١ مشه‌ختی وه‌غەرا دووماهییی
کرییه، و قەبرئ وی ژئ هەر ل حەریرییه.

دو تیبینی ل سەر ئی گۆتئی مه هه‌نه:

یا ئیکئی: مسه‌لا هه‌بوونا گونده‌کی ب ناغئ (حەریر) کو
سەر ب ناحیه‌یا شه‌مزدینان قه‌بت، ئەقه‌ تشته‌که ژ لایئ که‌ستین
زانا ب گوندین ده‌قەرا شه‌مزدینان نه‌هاتییه مسۆگەرکرن،
و ل زه‌مانئ مه‌ یئ ئەقرو چو گوند ب ئی ناغئ ل ئی ده‌قەری
نین.

یا دوئی: ئەو دیرۆکا ده‌ستنیشانکری - وه‌کی خودانئ ناخفتنی
ب خو ژئ دبیژت- یا ئا‌فاکرییه ل سەر ته‌خمینان، و چو ده‌لیل
ل سەر نین، و پتریا وان دیرۆکئین ژابایی د ئی نامه‌یا خو دا بو
شاعران گۆتین دهنه‌جه‌ نین، و ددویرن ژ راستیی.

له‌و ئەم نه‌شئین پشته‌ خو نه‌ ب وی جه‌ی و نه‌ ب وی ده‌می
گه‌رم بکه‌ین یئین ژابایی (به‌لکی ژ مه‌لا مه‌حموودئ بایه‌زیدی)
قه‌گوه‌استین.

حەریری وه‌کی ژ شعرین وی دئپته‌ نیاسین:

ژابا دبیژت: حەریری دیوانچه‌یه‌کا شعران هه‌یه، و ئەقه‌ ئیک
ژ دو تشتان دگه‌هینت: یان حەریری کیم شعر نفیسینه‌ و ئەو
نه‌گه‌هشتینه‌ وی ده‌رجئ کو دیوانه‌ک ژئ بیته‌ چیکرن، له‌وا ئەو
وه‌ک دیوانچه‌ ماینه‌، یان ژئ ئەو شعرین حەریری یئین گه‌هشتینه‌

زه مانځ ژابايي هند دکيم بوون کو تيرا ديوانه کي نه کمن.. و هر
چاوا بت شعرين هريري يين هتا نوکه ژ ژنده رين دهستنقيس ب
دهست مه کهفتين، و مه د قئ کتیبی دا بهر هه فکرين ب تنی دهه
شعرن، و ب راستی نهو دکيمن.

دهمئ نه م ل فان شعرين وی دزقيرين هندهک زانينين گهلهک
کيم ژ وی بو مه پهيدا دبن، نهو ژي نهغه نه:

۱- نهو ب خو د پتر ژ جهه کی دا ناځي خو يی دورست بو مه
ځه دگيرت کو (عہلی) يه.

۲- ناسناځي (هريري) ژي د پتر ژ جهه کی دا وی بو خو
دانا يه، معنا: گومان تيدا نينه کو نهو عهلييه و هريرييه ژي،
بهلی نه م نزانين کانئ هريري ناځي گوندی وييه، يان ژي ناځي
کاری مالباتا وييه، هر چهنده پتر هرر بو هندي دچت کو نهو ناځي
جهی بت.

۳- عهليیی هريري شيخ بوو، و ژ مالباته کا سهييدان بوو،
نهو ين نه سه با خو بو ئيمام حوسه يني کورئ عهلی -خودئ ژي رازی
بت- دزقيرين، د دانه يه کا دهستنقيس دا ل دووماه ييا شعره کا وی
هاتييه:

مه هوش کو وهستان صف ب صف
نهو هاتدهر مصري ت کف
گوهتی حوسه يني لا تخف
مه قتول ييا ته ب ئي خواهه

و د دانهیا دی دا هاتییه:

مهوهش کو وهستان صهف ب صهف
ئهو هاتهدهر مصری ت کف
وان گوت: عهلییو (لا تخهف)

مه ب مردنی قهو ی خوهشه

و نهگر ئه م شان ههردو دانهیان بیخینه بهریک دی بیترین:
عهلیی حهریری ژ لایئ نهسهبا مالباتی فه خو وهک (حوسهینی)
دنیاسی، لهو ناسناقئ (حوسهینی) ژ ی وی بو خو دانایه.

۴- د دانهیهکا شعرا (خهلقو وهرن ببینن) دا، ل دووماهییی

هاتییه:

چهند پیژی عهلیی صادق ژ ئهسرار و دهقائو
ئهان وهصفی ت لائق ژ حوسنا یا دهلاله

ل دویف قئ دانهیی دبت (صادق) ناسناقئ عهلیی حهریری
یی شعری بت، و دبتنه ئهو وهصف ژ ی بت بو وی.. ههر
چهنده دقیت ژ بیر نهکهین کو د دانهیهکا دهستنقیس دا ئهف شعره
بو شاعرهکی ب ناقئ (صادق) دنیتته پالدان، و د دهسنقیسهکا دی
دا هاتییه کو شاعرهکی خودان دیوان ب ناقئ (صادق عمادی)
ههیه، و هیشتا ئه م ب پشتراستی نزانین کانئ ئهف شعرا ناقئ
وی مه ئینای یا عهلیی صادق حهریرییه، یان ژ ی یا صادقئ
ئامیدییه!؟

۵- لهجه‌یا عه‌لییی حهریری وه‌کی ژ هنده‌ک جه‌ین شعرا وی ئاشکه‌را دبت، سه‌ر ب لهجه‌یا عه‌شیره‌تا (سوورچییان) څه دچت، و ئاشکه‌رایه کو ئه‌څ عه‌شیره‌ته ژ وان عه‌شیره‌تانه یین جه‌ی ئاکنجیوونا وان دکه‌فته سه‌ر توخویی کرمانج و سووران، له‌و نه‌زمانی وان کو د بنیات دا کرمانجییه هنده‌ک په‌یقین سوورانی ژی د ناڅ دا هه‌نه، و مسوگه‌ر کارتیکرنا سوورانییی ل سه‌ر له‌جه‌تا سوورچییان به‌ری پتر ژ چارسه‌د سالان (کو ئه‌و ده‌مه یی حهریری لی ژیا) گه‌له‌ک کیمتر بوویه ژ نوکه؛ چونکی ده‌سه‌هلاتا کرمانجییی ل سه‌ر ده‌څه‌ری ل وی ده‌می پتر بوویه.

و نه‌گه‌ر ئه‌م ل بی‌را خو بینینه څه کو جه‌ی عه‌شیره‌تا (سوورچییان) لی ئاکنجی دکه‌فته د ناڅبه‌را (شه‌قلاوه) و (حهریری) دا و هه‌تا ده‌ور و به‌رین ئاکری ژی، دی ئه‌و هزر پتر ل به‌ر مه ب هیز که‌فت ئه‌وا دبیتت: شیخ عه‌لییی شاعر خه‌لکی گوندی حهریرییه (ئه‌وی نوکه مه‌زن بووی و هندی باژیران لی هاتی)، و بناخه‌یی وی ژ ئویجاخا سوورچییانه، و ئه‌و ژ مالباتا شیخ و سه‌ییدین وانه.

۶- نه‌گه‌ر هنده‌ک که‌س هه‌بن خو ژ هندی حیبه‌تی بکه‌ن بیژن: چاوا عه‌لییی حهریری ئه‌وی شعرین خو ب کرمانجییه‌کا خو‌ری څه‌هاندی دی خه‌لکی حهریری بت، و خه‌لکی حهریری ئه‌څرو ب سوورانی دئاخشن؟! دی بیژن: عه‌لییی حهریری به‌ری پتر ژ چارسه‌د سالان ژیا، و به‌ری چارسه‌د سالان ته‌رازی ب وی

پهنگی نهبوو یی ئهقرۆ ئهم پی دبیین، و ژ بلی شعرا حهریری هیتشا دهلیل د دهست مه دا ههنه کول سهدهسالا یازدی مشهختی هتا دهور و بهرین شهقلاوه ژی -بهلکی وئشه تر ژی- ب کرمانجی دئاخفتن، و ئیک ژ وان دهلیلان دهستنقیسا کتیبیا (المحاكمات) ه یا زانایی مهزن ئهحمهدی کورپی حهیده ری کورپی محمهدی سۆرانی، ئهوی دبه باپیری مالباتا حهیده رییان یا ناقدار، ئی زانایی ل سالا ۱۰۶۶ مشهختی (بهرا بهر ۱۶۵۵ ز) دانه بهک ژ کتیبیا خو یا ناخبۆری نفیسییه و ل دووماهییا وی ئهف ریزکه نفیسینه: (تمت فی سنه ألف ۶۶ فی ساردآف، وهقتی کوران دکر بالاف، نعم الموضع للراف، وای ل ئهحمهدی بیگاف، چهندیك وه ئهدان داف قهط یهک نه دیت ب چاف).

و ئاشکه رایه کو باپیری ئی زانایی ئیکه مین کهس بوو ژ مالباتا حهیده رییان هاتی ل کوردستانی ئاکنجیبووی، ل گونده کنی نیزیکی شهقلاوه، و ئه گهر خه لکی شهقلاوه و دهور و بهرین وی ل وی ده می ب سۆرانی ئاخفتبانه، ئی زانایی ئهف نفیسینا خو ب کرمانجیه کا هنده زه لال نه دنقیسی، مه عنا ل سهدهسالا یازدی مشهختی خه لکی ده ئهرا حهریری و هتا شهقلاوه ب کرمانجی دئاخفتن!

عهلییی حهریری د دهستنقیس و کتیبین دیروکی دا:

دهمی مرۆف ل کتیبین دیروکی دزقیرت یین بهحسی ژباننامه یا زانایان دکهن ب تایبه تی ل سهدهسالا ده هی و یازدی

مشهختی کو یا بھرہزر نموہ شاعرئ مہ لئ ژیا بت، پتر ژ (عہلی
حہریری) یہ کی ب ہر چاقتین مہ دکھن، و ہر چہندہ نم نہشتین
ب پشتراستی بیژین کو علییی حہریری یئ شاعر نیک ژ فان
کسانہ بہلئ پا نم ب دویر نابینین ژئ کو نہو نیک ژ وان بت،
و ل فیرئ من دقتیت ئیشارہتئ بدہمہ دو ژ فان زانایان.

۱- شیخ عہلی یئ حہریری:

خہلکئ بازپرکئ حہریر بو، پاشی چووبوو قہستا شامئ
کریوو، و ل گوندئ (عہسسال) نہوئ ب رہخ دیمہشقتئ فہ ٹانجی
بووبوو، ل وپرئ خودئ کورہک دابوویئ ناقتئ وی کریوو نہحمہد، و
نہحمہد ل دہمئ خو نیک ژ شیختین ناقدارین طہریقا خہلوہتئ بوو
ل شامئ، نہف شیخ نہحمہدہ ل دووماہییا سالا ۱۰۴۸ مشہختی
(۱۶۳۹ ز) مریوو.

مہعنا: بابئ وی شیخ عہلی ژ کورپن سہدسالادہہتئ
مشہختی بوو^(۱).

۲- شیخ علییی حہریری یئ سوورچی:

کورئ محمہد نہفہندی یئ سوہرائی کورئ ئیسماعیل
نہفہندی کورئ عہلی نہفہندی کورئ پیر نہفہندی، د دووماہییا
کتیبہکا خو دا نہو ہوسا خو ددہتہ نیاسین: ((ہذا آخر ما وقع

(۱) محمد أمين المحبى الدمشقى: خلاصة الأثر فى أعيان القرن الحادى
عشر، دار صادر بيروت، ۱/۲۴۸-۲۵۰.

بخاطر المفتقر إلى الله الغني المغني علي ابن محمد السورجي
الحريري مولدا، العلوي نسبا)) و ژ فئی گوټنئ دئیتته زانین کو
ئهف شیخ علیه ژ لایئ ئوبجاخئ فه سوورچی بوو، و ژ لایئ
نسهبا خو فه سهییدهکئ علهوی بوو (یهعنی: حوسهینی بوو)، و
بوونا وی ل حهریرئ بوو.

ژ دهستنقیسهکا دی یا فئی شیخ علی دئیتته زانین کوئهو
ل سالا ۱۰۷۴ مشهختئ (۱۶۶۳ ز) ل ژیانئ بوو و ل سهردهشتئ
سهیدا بوو. و ژ فان دهستنقیسان دئیتته زانین کوئهف شیخ علیه
زانایهکئ باش بوو، و وی هژمارهکا حاشیه و تهعلیقاتان ل سهر
چهند کتیبهکان ههنه، وهکی کتیبئا (شرح حکمة العین) ههر وهسا
وی کتیبهک ژئ ب عهرهبی د علمئ ههیهتئ دا ههبوو^(۱).

فئی شیخ علی کورهکئ ئه‌دیب و شاعر هه‌بوو ناقئ وی
حه‌مزه بوو^(۲)، کهشکۆلهک ل سالا ۱۱۱۰ مشهختئ (۱۶۹۸ ز)
ژ لایئ دو سئ کهسهکان فه بو وی هاتبوو نه‌سخرن، هندهک
شعرتن حه‌مزه‌یی ب خو‌یتن فارسی تیدا هه‌نه، ههر وهسا
شعرا (مه‌حبوبئ ده‌ستئ خالقئ) یا علیه‌یی حهریری ب خو

(۱) مامۆستا محهمهد علی قهره‌داغئ به‌حسئ فئی زانایی و مالباتا وی
کرییه، و ئهف زانینئین مه ل فئیرئ گوټین مه ژ کتیبئا وی (بووژاندنمه‌وی
میژووی زانایانی کورد) وه‌رگرتینه ۳ / ۳۲۵-۳۳۰.

(۲) ل دۆر حه‌مزه‌یی و کهشکۆلا وی برتنه کتیبئا (بووژاندنمه‌وی میژووی
زانایانی کورد) وه‌رگرتینه ۳ / ۳۵۷-۳۷۷.

ژی تیدا ههیه، و فی ههزهیی ژی کورهک هههوو ناقتی وی عهلی
بوو.

و هزر گهلهک بو هندی دچت کو ئەف عهلییی حهریری یی
دویی حهریری یی شاعر بت؛ چونکی گهلهک لایین وه کههقییی
د ناچهرا ههردویان دا ههنه، و نهگه هات و ئەف بوچوونه
ب هیشتا دهلیلان هاته بنهجهکرن مهعنا وی شاعر یی مه یی
حهریری دی سوورچی بت و ژ کورین سههسالان یازدی بت.

عهلییی حهریری و عهلییی عاشق:

مامۆستا محهمهه عهلی قههه داغی د پتر ژ جههکی دا
ژ بهههه می خو^(۱) ئیشاره تی دهه ته دو شاعران ب ناقتی عهلی،
ئیک عهلییی حهریرییه، و یی دی عهلییی عاشقه، و ئەو
پسپاره کتی دنازینت: ئەری ئەف ههردو شاعره ئیکن، یان دوونه؟ و
ل دهههکی وی هزر دکر ئەو ههردو ئیکن، پاشی وهکی ئەو ب خو
دیژت: دهه می من ناقتین ئان ههردویان د ئیک دههستنهقیسی دا
دی، ههرا من پتر بو هندی دچت کو ئەو دو شاعرین ژیکجودا
بن.

مامۆستای قههه داغی د ههردو کتیبین خو دا (کهشکۆلی
کهلههپۆری ئەهههیی کوردیی) و (بووژاندههههه میژووی زانایانی

(۱) بو نمونه بهری خو بهه کتیبیا وی (بووژاندهههه میژووی زانایانی
کورد) ۲۷۶ / ۱.

کورده ئیشاره تی دده ته سی شعرین عهلییی عاشق، ئیک
ب فارسییه ب قی مالکی دهست پی دکهت:

ای عاقلان بدانند دل از جهان رهانند
در زیر آسمانند اینجا مقام ما نیست

و مالکا دووماهییی نهقهیه:

اکنون علی چو مردان رو از جهان بگردان
این عمر نیست چندان اینجا مقام ما نیست

و دو شعر ب کوردینه (کرمانجییه کا تیکه لی سورانییی) یا

ئیکتی ب قی مالکی دهست پی دکهت:

دیسال عشقا دلبرئی سمر تا قدهم سۆتام ب نار
چاو مامزی گمردن زهرئی ئستانت ل من صهر و قمرار

و شعرا دوییی ب قی مالکی دهست پی دکهت:

ئهئه مان شهکوه وهکی کم نهزل دهست دیم کهوکهبی
مهست و مهستانه وها لیم هاته سمر پی غهضه بی

دهمی نه قی شعرا دووماهییی دخونین باش بو مه ناشکه را
دبت کو نهف عهلییی عاشق (هر چهنده بهلکی یی سوورچی ژی
بت) نه عهلییی هریرییه، چونکی ل جههکی نهو دبیت:

زیده تر قاچار و نه فشار همدو پابهندن ز پات

ناموین نهو قهوم و خویش و موطن و مولک و وهلات

و وهکی ئەم دینین ئەو ناڤی قاچاری و ئەفشارییان دینت،
و ئاشکەرایه کو ئەفشاری ل سالا ۱۱۴۸ مشهختی حوکمی ئیرانی
وهرگرتبوو، و قاچاری پشتی وان هاتبوون. و ئاشکەرایه کو
عهلییی حهریری بهری هنگی ب دههکئی نه یی کیم ژیاوو.

ئەف کۆما شعران:

د قئی کتیباً ل بهر دهست دا (۱۰) شعر ژ وان یین کو
د ژێدهرین کهفن دا هاتین و بو عهلییی حهریری هاتینه پالدان مه
قهگوهاستینه، و (۹) ژ وان ژئی مه ب رهنگهکئی کورت شهرحکرینه
و ناڤی بهرمایا دیوانا عهلییی حهریری من ل سهر دانا چونکی ئەز
ل وی باوهریمه کو ئەگەر چ حهریری کیم شعر نقیسی بن ژئی، بهلی
ئەفه نه ههمی ئەو شعرن یین وی قههاندین، و بهلکی ل پاشهروژئی
و د گهل دیتنا هندهک دهستنقیسین دی هیشتا شعرین حهریری بو
مه ئاشکەرا بین، و بهری شهرحکرنا ههر شعرهکئی مه ئەو ژێدهر
دیارکرینه یین کو مه شعر ژئی وهرگرتی، و ل قییری من دقیت
ناڤین وان ژێدهران د گهل دیرۆکین وان ب رتیز بکهه:

۱- کهشکۆلا موحهمهدهی کورپی مهسیحایی، ئەوال سالا
۱۱۸۱ مشهختی ۱۷۶۷ زایینی، هاتییه نقیسن.

۲- دهسنقیسا دیوانا شیخ ئەحمدهی گوندشیخی، کورپی شیخ
شهروهئی کورپی شیخ ناصری کورپی شیخ عهبدللاهی شاورى، ئەوا
ل سالا ۱۲۳۷ مشهختی ۱۸۲۲ زایینی هاتییه نقیسن.

۳- کهشکۆلا دیوانا مه‌لاینج جزیری، و مه‌ گووتی کهشکۆل چونکی ژ بلی دیوانا جزیری گه‌له‌ک شعرین جودا ژی تیدا هه‌نه، چو دیرۆک ل سه‌ر نینن، به‌لی ژ ره‌نگی کاغه‌زی دئیته زانین کو دبت ژییی وئ نیزیکی (۲۰۰) سالان بت.

۴- ده‌ستنقیسا سه‌یید ئیبراهیمی کورپی سه‌یید ئه‌حمه‌دی بیسکی، کو دیوانا مه‌لاینج جزیری و گه‌له‌ک شعرین دی تیدا هه‌نه، سال یا ئاشکه‌را نینه، به‌لی ئه‌و بو سه‌دسالا نوزدی دزقرت.

۵- ده‌ستنقیسا دیوانا جزیری، یا مه‌لا مصطه‌فاینج کورپی مه‌لا ره‌شیدی یووسفی، ل سالا ۱۳۵۷ مشه‌ختی، ۱۹۳۸ زایینی نقیسی.

۶- ده‌ستنقیسا مه‌لا عه‌لیی کورپی ره‌سوولی سووسنی (سووسنی گونده‌کی زیباریانه، دکه‌فته ده‌قهره‌ ئاکری) ل سالا ۱۱۶۰ مشه‌ختی ۱۷۴۷ زایینی نقیسی.

۷- ده‌ستنقیسا بو مه‌ولانا حه‌مزهبی کورپی عه‌لی ل سالا ۱۱۱۰ مشه‌ختی ۱۶۹۸ زایینی هاتییه‌ نقیسین.

و ئه‌ف هه‌ردو ده‌ستنقیسین دووماهیین د ده‌ست مه‌ دا نینن، به‌لی مامۆستا محه‌مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی شعر ژ وان وه‌رگرتینه، و مه‌ ژی ژ کتیبای وی وه‌رگرتیه، و ل جه‌تی وی وینه‌یین وان ده‌ستنقیسان به‌لاڤکرین مه‌ شعر ئیکسه‌ر ژ ده‌ستنقیسی وه‌رگرتیه.

و ژ بلی ژێده‌رین ده‌ستنقیس مه‌ مفایه‌کی زێده‌ ژ کتیبای (هۆزانقییت کورد) یا سه‌یداینج صادق به‌انه‌ددین نامیدی،

وهرگرتیه، و مفایه کۆ زیده تر ژ کتیبیا (بووژاندنهوهی میژووی
زانایانی کورد له ریگهی دهستخه ته کانیانهوه) یا مامۆستا محهمهد
عهلی قهره داغی.

هیثییا من ئهوه ئهز شیابم خزمه ته کا بچویک پیشکیشی
دیوانا عهلییی حهریری بکه م، و خودی هاریکاری مه ههمییان
بت.

ته حسین دۆسکی

دهۆک ۱۴۳۹

ز ۲۰۱۸

شعرا نیکو

مه‌ج‌بووین ده‌سستی خالقی
سولطان موجه‌مهد موصطفا
مه‌عش‌ووقتی عشقی عاشقی
سولطان موجه‌مهد موصطفا
عاشق ل دینسی ته‌کبیری
میری و هم پیغه‌مبیری
نازک سوارئ مه‌حشیری
سولطان موجه‌مهد موصطفا
رؤژا حس‌تیب و وه‌حشه‌تی
قد که ژ کستی چاا هلنه‌تی
بسته د جینا روخصه‌تی
سولطان موجه‌مهد موصطفا
بسته ژ حه‌ق داخ‌واز دکا
(از عشق او پرواز) دکا
که‌ه که‌ه نیاز که‌ه ناز دکا
سولطان موجه‌مهد موصطفا

نازداری حهییی قادره
 ته حقیق نه بیین ئاخره
 گوین که مالاتی بره
 سولطان موحه مهد موصطفا
 حه ددی که مالی قهنج په دید
 ضددی به طالی قهنج په دید
 حویبی وصالی قهنج په دید
 سولطان موحه مهد موصطفا
 زانیت خوه نووخی لی چ هات
 لهو بوو ل طووفانی نهجات
 دائم ل دل قهت دهر نه هات
 سولطان موحه مهد موصطفا
 ناری خه لیلی کردگار
 لهو لی بوو میترگ و میرغزار
 دائم ل دل گرتبوو قهرار
 سولطان موحه مهد موصطفا
 یوسف بران نایته پیر
 لهو برده مصری کرده میر
 هر بوو د لیسان و ضه میر
 سولطان موحه مهد موصطفا

یونس کو ماسیٔ خوار و چوو
 لہو ہاتھ دہر سالم گہلو
 دائم د دل نہو چ دگتو
 سولطان موحہممد موصطفا
 خہلقو یدقینہ نہو خہبر
 بہرا موسا لہو بوو ب کمر
 دائم ل دل قسط ناتہدہر
 سولطان موحہممد موصطفا
 دلپاشی حق نہو کافیہ
 دہرمانی دہردی شافیہ
 جوملہ ب نوروی صافیہ
 سولطان موحہممد موصطفا
 نوروی د نرض نہفلاکہ تمن
 دوروی فی نہو لہولاکہ تمن
 نہبیٔ ژ نہصلی پاکہ تمن
 سولطان موحہممد موصطفا
 بی وہفا کردی نہسحق
 ویری ژ ہم دہرسان سہبق
 ہرچ کہستی ناسی ب حق
 سولطان موحہممد موصطفا

هەر چ که سێ یاری وێیه
ئو دل ده دلدارێ وێیه
یا وهک تکاداری وێیه
سولطان موحه ممد موصطفا
یا وهک یه قین فرناشی تو
خوهش یار و خوهش ئۆلداشی تو
روحی عهلی شابهشی تو
سولطان موحه ممد موصطفا

مه حیووبی دهستی خالق

ئەف شعره ل سەر وەزنا (رەجەزا هەشتەیی) یا هاتییه
فەهاندن، و قالبی وئ ب فی رەنگییه: (مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ)، ئەف شعره مامۆستا محەمد عەلی قەرەداغی
د کتیبە خۆ دا (بووژاندنەوێ میژووی زانایانی کورد)^(۱) ئینایه، و
وی ئەو ژ دەستنقیسه کا کەفن وەرگرییه کول سالا ۱۱۱۰
مشەختی (بەرانبەر ۱۶۹۸ ز) بو (حەمزەیی کورئ مەولانا عەلی)
هاتییه نقیسین، و مامۆستا قەرەداغی بەرپەرکی دەستنقیس ژ
د گەل بەلاشکرییه، ئەم ل وی بەرپەری زقرینه و شعر مە ئیکسەر
ژئ وەرگرییه، بەلئ مخابن ب تنئ نەه مالک د وی بەرپەری دا
هەنە، و ئەوا مایی ژ شعرئ مە بنیاتی وئ نەدیتییه، لەو
ل هەندەک جەهان کیماسی تیدا هەنە، و هندی ئەم هاتیینی مە چو
سەر ژئ نەبرنە دەر!

مژارا سەرەکی یا قئ شعرئ وەکی ژ دووماهییا هەمی
مالکان ناشکەرا دبت د مەدحا پیغەمبەری دایه -سلاف لی بن-
و ئەو تاییه تەمەندیین خودئ ژ کەرەما خۆ داینە وی.

(۱) د بەرگی سیتی دا، بەرپەرتن (۳۶۰-۳۶۱)، چاپا ۱، سالا ۲۰۰۰ ز،
بەغداد.

شاعری ب قی شعرا خو دثیت قیانا خو یا زبده بو
پیغهمبهری خودی -سلاف لی بن- ناشکرا بکته، و دبیت:

مهجووبی دهستی خالقی
سولطان موحهممد موصطفا
مهعشوقی عشقی عاشقی
سولطان موحهممد موصطفا

ئی سولطان و سهروهری مه موحهممد موصطفا، توئه و
مهجووبی یی ب دهستی خالقی هاتییه ئافراندن، و توئه و
مهجووبی یی هر عاشقهک عشقا خو بو ته پیشکیش دکته.

عاشق ل دینی نهکبهری
میری و هم پیغهمبهری
نازک سواری مهحشهری
سولطان موحهممد موصطفا

ئی موحهممد موصطفا، کانی چاوا توئه مهعشوقی
یی عشق بو ته دئیته پیشکیشکرن، وها توئه عاشقی مهزنتری
ژی ل دینی، و تو میر و خودان دهسهلاتی و پیغهمبهری ژی،
ل رۆژا مهحشهری یا کو خه لک همی تیدا دکهقنه تنگافییی تو
ئه سواری یی ب نازکی و سکی بو پیشقه دچی، و داخواری
ژ خودایی خو دکهی کوئه بیت و حسییی د گهل خه لکی
بکته.

رۆژا حسـیب و وهـشـهـتـی
 قـهـد که ژ کهسـی چاڤ هلنهـتـی
 بـسته د حینا روخصهـتـی
 سولطان موحهـمهـد موصطهـفا

ل رۆژا مهـشهـری یا ب ترس و تژی ههـیهـت و وهـشـهـت،
 دهـمی خهـلک ههـمی تیدا بۆ حسـیبـی دئینه کۆمکرن، ل وی دهـمی
 ژ ترسان دا قهـت چاڤین کهسـی ل کهسـی رانهـبن و هلنهـتـین، پستی
 روخصهـت ژ لایـی خودایـی ته قهـ بۆ ته دئـیته دان کو تو مهـدهـری
 بکهی، تو ب بستهـیی و بی ترس پیشقهـ دچی و مهـدهـری دکهـی.

بـسته ژ حهـق داخـواز دکا
 (آز عشق او پرواز) دکا
 گهـ گهـ نیاز گهـ ناز دکا
 سولطان موحهـمهـد موصطهـفا

ل وی دهـمی تو -ئهـی موحهـمهـد موصطهـفا- بسته و بی
 ترس ب نک خودایـی خوـیی حهـق قهـ دچی و داخـوازی ژئ دکهـی کو
 ئەو بیت و حسـیبـی د گهـل خهـلکـی مهـشهـری بکهـت، و ژ بهـر
 بهایـی ته یـی مهـزن ل نک وی ئەو داخـوازا ته ب جهـ دئـینت
 و د بهـرسقا ته دئـیت، و ژ بهـر قیانا ته یا مهـزن بۆ خوشتقی تو
 ب لهـز ب نک وی قهـ دچی دئـی بیژی ته دقـیت ب نک قهـ بفری،
 گاههـکـی تو هیقی و رجایـی ژئ دکهـی، و گاههـکـی تو ب نازکی
 داخـوازی ژئ دکهـی، و ئەو داخـوازا ته ب جهـ دئـینت.

نازداری حهییی قادره
 تهحقیق نههییی ئساخره
 گۆییی کهمالاتی بهره
 سولطان موچهمهده موصطهفا

سولطان موچهمهده موصطهفا -سلاڤ لی بن- نازداری
 خودایی ههردهم زیندی و خودان شیانه، و مسوگهر ئمو پیغهمبهری
 دووماهیییی یی خودی بو مروشان هنارتی، لهو وی گۆیا ههمی
 کهمالاتان ب نک خو ڤه برییه، یهعنی: ههمی صیفاتین کهمالی
 ل نک وی ههنه.

ههدهی کهمالی قهنج پهیدی
 ضدهی بهطالیی قهنج پهیدی
 حویبی وصالی قهنج پهیدی
 سولطان موچهمهده موصطهفا

توخوییی کهمالی یی د شیان دایه مروڤ بگههنی ل نک وی
 قهنج یی پهیدا و ئاشکهرایه، و دژی بهطالیی کو حهقییه، وی
 قهنج ل نک خو پهیدا کرییه، ڤیانا ویصال و گههشتنا نارمانجی
 ژی وی قهنج ل نک خو پهیدا کرییه. مهعنا: ئهو ژ ههر لایهکی ڤه
 یی تمامه.

زانیت خوه نووچی لی چ هات
 لهو هوو ل طوفانی نهجات
 دائم ل دل قمت دهر نههات
 سولطان موچهمهده موصطهفا

د قى مالکى و چەند مالکين بيتن دا شاعر موبالەغەيەکا
 ئاشکەرا دکەت، و دەتە زانينى کو ژ بەر بەرەکەتا پيغەمبەرى
 -سلاڤ لى بن- و چونكى بەحسنى وى ل سەر دل و ئەزمانى
 پيغەمبەرىن بەرى وى بوو، خودى ئەو ژ تەنگاڤييا رزگارکرن،
 دبيتوت: ژ خو دئيتە زانين کانى چ ب سەرى نووح پيغەمبەرى
 ھاتبوو، دەمى وى نفرين ل مللەتتى خو يى کافر کرى ڤيجا خودى
 ئاڤ ل وان راکرى و تووفان ب سەر دا ئيناي، ھنگى نووح
 ژ تووفانى رزگاربوو، بوچى؟ چونكى ڤيان و بەحسنى موخەممەد
 موخسەفایى -سلاڤ لى بن- ژ سەر دلنى وى نەدچوو، و ئەو
 ژ دلنى وى نەدھاتەدەر!

و ب راستى قى چەندى چو دەليلين دورست ژ کيتاب و
 سوننەتتى ل سەر نينن، و تشتى ب قى رەنگى بت بى دەليل نائيتە
 زانين.

نارى خەلپى کردگار
 لەو لى بوو ميترگ و ميرغەزار
 دائم ل دل گرتبوو قەرار
 سولطان موخەممەد موخسەفا

(ميرغەزار) ب قى رەنگى د بنيات دا ھاتىيە، و مەعنايا
 وى ل بەر من يا ئاشکەرا نينه، ھەر چەندە ژ سياقتى ئاخفتنى
 ئاشکەرا دبت کو دڤيت ئەو ب مەعنايا باغ و بەحشتى يان
 خوشى و تەناھيىى بت. دبيتوت: ئاگرى خوشتڤيىى خودى کو

ئىبراهيمه -سلاڭ لى بن- لهوا ل سهر وى بوو مېترگ و چىمهن، و
خوشى و تناهى؛ چونكى بهحس و قيانا موحه ممد موصطه فايى
-سلاڭ لى بن- جهى خو هردم د دلى وى دا گرتبوو.

يووسف بران نائىته پير
لهو برده مصرى كرده مير
هر بوو د ليسان و ضه مير
سولطان موحه ممد موصطه فا

يووسف پىغه مبهري ژى -سلاڭ لى بن- ده مى برايتن وى نهو
برى و هائىتتويه د بيرى دا، لهو خودى د هوارا وى هات و ئىكا
وهسا كر نهو ژ وى بيرى بيته ده رځستن و بو مصرى بيته برن،
ول و تيرى بته مير؛ چونكى هردم نائى سولطان موحه ممد
موصطه فايى ل سهر نه زمان و دلى وى بوو.

يونوس كو ماسيى خوار و چوو
لهو هاته دهر سالم گهلو
دا تم د دل نهو چ دگ و
سولطان موحه ممد موصطه فا

نهى گهلو! يونوس پىغه مبهري ژى -سلاڭ لى بن- ده مى
هاتويه هائىتن د ده رايى دا، و نهنگى نهو خوارى و چوى، لهوا
نهو ب سلامه تى ژ زكى وى نهنگى ده ركهفت، و زقري
هشكاتيى؛ چونكى هردم قيانا سولطان موحه ممد
موصطه فايى د دلى وى دا بوو.

و ده‌مى خودايى مه‌زن به‌حسبى يونسى د قورئانى د دكه‌ت،
 و نه‌گه‌را ده‌ركه‌فتنا وى ب سلامتى ژ زكى نه‌هنكى ناشكه‌را
 دكه‌ت، دبيت: ﴿ فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۳۷﴾ لَلَّيْتُ فِي بَطْنِيهِ إِلَى
 يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ﴿۳۸﴾ ﴾ (الصافات: ۱۴۳-۱۴۴) يه‌عنى: نه‌گه‌ر ژ به‌ر
 وى عيباده‌تى و كارى چاك نه‌با يى وى به‌رى بكه‌فته د زكى
 نه‌هنكى دا كرى، و كو وى ده‌مى د زكى نه‌هنكى دا ته‌سيحا
 خودى دكر و دگوت: (لا إله إلا أنت سبحانك إني كنت من
 الظالمين)، نه‌و هه‌ر دا د زكى نه‌هنكى دا مينت، و نه‌و دا بته
 گورا وى هه‌تا روژا قيامه‌تى. و نه‌و نه‌گه‌را شاعر د قى مالكى دا
 بو ده‌ركه‌فتنا وى دبيت ژو ده‌ليلين دورست ل سه‌ر نين.

خه‌لقو يه‌قينه نه‌و خه‌به‌ر
 به‌ه‌را مووسا له‌و به‌و ب كهر
 دائم ل دل قه‌ط ناتمه‌ده‌ر
 سولطان موحه‌مه‌د موصطه‌فا

گه‌لى مروقان! نه‌و خه‌به‌ره‌كى راست و دورسته و چو گومان
 تيدا نينه، نه‌وى دبيت: له‌و ده‌ريال به‌ر سنگى مووسا
 پينغه‌مبه‌رى -سلاف لى بن- قه‌به‌وو و هاته كه‌لاشتن، و نه‌و و
 هه‌قالين وى ژى ده‌رياس بوون؛ چونكى هه‌رده‌م قيانا موحه‌مه‌دى
 -سلاف لى بن- ژ دلئى وى نه‌ده‌هاته‌ده‌ر.

و قى خبهرى ژى، وهكى يى دهر كهفتنا يوونسى ژ زكى
نهنگى، چو دهليل ژ كيتابى و سوننه تى ل سهر نينن، ههر چهنده
شاعر دبیرت: نهغه خبهره كى يه قينييه ژى!

دلپاشى حق نهو كافييه
دهرمانى دهردى شافييه
جومله ب نوورئ صافييه
سولطان موحه ممد موصطفا

ژ قيرى ويغه دهستنه قيس د دهست مه دا نينه، و مه نهو
نهديتييه، و ل پتر ژ جهه كى كيماسى د راكرنا شعري دا ههنه،
و ل دويغ نجهتهدا خو مه نهو راست و شروفه كريبه، پهيقا نيكي
ژ قى مالكي د بنيات دا ب قى رهنگييه: (دلپاشى)، و ب هزارا
من نهو دورست نههاتييه راكرن؛ ژ بهر كو مهعنايا وي يا ناشكهرا
نينه.

و ههر چاوا بت شاعر د قى مالكي دا مهدهتين پيغه مبهري
خودى -سلاف لى بن- دكهت و ددهته زانين كو وي دلهكي باش و
ساخلم د دهر حق راستى و حقيقي دا هه بوو، نهغه نهگه نهوم
بخوينين: (دلپاشى حق)، و نهو بسه و كافييه كو مروغ خو
ب ثيانا وي نه گرتدهت و ل سهر ريبازا وي بچت، و نهوه
دهرمان و شفا بو ههر دهردهكي ههبت، و نهو تيكدا ژ روژناهييه كا
صافى چيپوويه، كو روژناهييا هغه.

نوورئ د نمرض نه فلاکبه تن
 دورئ فی نهو لهولاکه تن
 نه بیئ ژ نه صلی پاکه تن
 سولطان موجه ممد موصطفا

د بنیات دا (نوارض افلاکتن) هاتییه، بهلی چونکی
 دووماهییا مالکا بوړی دا شاعر دبیتژت: (نوورئ صافییه)
 ب هزرا من په یفا ئیکئ ژ قئ مالکئ دئ (نوور) بت، و نهف
 تهرزه گلهک جارن د شعرا کلاسیکی دا دئتته دیتن، و (تمن)
 نوا د قافییا ههر سئ ریزکتین ئیکئ دا هاتییه په یفه کا فارسییه
 رامانا (لمش)ی ددهت، و مهخسه د پئ پیغه مبهره -سلاف لی بن-
 دبیتژت: نوا روژناهییا د عهرد و عسمانی دا ههئ ژ پیغه مبهرییه،
 و ریزکا دو بیئ د بنیات دا ب قئ ره نگییه: (در فی او لولاکتن)،
 و (لهولاکه) ئیشاره ته بو وئ گوژنا بی بناخه نوا وهک حمدیس
 دئتته فه گپران: (لولاک لما خلقت الأفلاک) یه عنی: نه گهر ژ بهر
 ته نه با من دنیا نه دنافراند. و دبیتژن: نه فه گوژنا خودییه بو
 پیغه مبهری -سلاف لی بن-، بهلی نهف گوژنه -وهکی زانایین
 حمدیسی دبیتژن- حمدیسه کا (مهوضوع) و بی بناخه یه.

بهلکی مهخسه دا شاعری ژ قئ ریزکی نوا بت: تویی نوا
 دورپا د (لهولاکه) دا ههئ، یه عنی: تویی مهخسه د قئ گوژنی،
 و نه گهر ژ بهر ته نه با گهر دوون هه می نه دهاته نافراندن، و تویی

-ئەي موحەممەد موصطەفا- ئەو پيغەمبەرىڭ څەتتەنەكەي پاك و
بژوين هاتيبە دورستكرن.

ببى وه فا كوردى نسهق
ويرى څەم دەرسان سەهق
هەرچ كەسنى ناسى ب حەق
سولطان موحەممەد موصطەفا

نيقا ئيكيڭ څەتتە مالكي ل بەر من يا ئاشكەرا نينه، وهسا
نەبت ئەم بخوينين: (ببى وه فا گەر دى نسهق، گرتى څەم
دەرسان سەهق) و هنگى بەلكى مەعنایا مالكي تيكدا ب څى
رەنگى لى بيت: ئەي سولطان موحەممەد موصطەفا! هەر
كەسەكەي تە ب راستى و دورستى بناست، و كار و بارى خۆ
ب وهفادارى ريك بيت، دى دەرسان بۆ خۆ څان سەهقان
وهرگرت.

و سەهق بۆ مالكين شعري دئيتە گۆتن.

هەرچ كەسنى يارى ويه
ئودل دە دلدارى ويه
يا وهك تكادارى ويه
سولطان موحەممەد موصطەفا

هەر كەسەكەي ب راستى و دورستى بنبه يار و خوشتقيين
وى، يەئنى: پيغەمبەرى -سلاڭ لى بن-، و څەل دلدار و
ئەقيدارى وى بت، ئەو دى هيقيدارى وى بت.

د بنیات دا (باوک تکادار) هاتییه.

یا وهک یهقین فرناشی تو

خوهش یار و خوهش نۆلداشی تو

روحی عهلی شابهشی تو

سولطان موحه ممد موصطهفا

نیفا ئیکتی ژ قتی مالکتی د بنیات دا ب قتی رهنگییه:

(باوک یاقین فرآش تو) و مهعنا یا وئی ل بهر من یا ئاشکهره

نینه.. و گوتن ل قیتری بۆ پیغه مبهرییه -سلاف لی بن- شاعر

دبیژت: ئەه ی پیغه مبهر تو خوش یار و خوش هه قیپی، روحا

عهلی، کو ناقی شاعرییه، بۆ ته بته خهلات و قوریان.

شعرا دویق

دلّی مه‌حزون کفاره‌ت بیت
که نیم‌شهب تازه مهمان تیت
ب مزگینی بشاره‌ت بیت
که مهمان جانی جانان تیت
که مهمان جانی جانانه
ل سهر چشمی مه مهمانه
ب مالا جومله‌ئی خانه
که شاه‌ئی جومله‌ئی خان تیت
وهره نه‌ئی شاه‌ئی شیرین
ژ عشقا ته دل ئی‌خسیرین
ب جان مه‌نزل‌گه‌ئی میرین
طله‌بکارین که سولطان تیت
طله‌بکارین دلاراییم
مودیم یارین ب وی شاییم
ل به‌ژنا عه‌ره‌هرین داییم
سپه‌مار لی ب جه‌ولان تیت

سیههماران کره سهیران
 کو خاص و عام بیوون حدیران
 ل جوتی شوپهتی جهیران
 ل جهیران عنبر نهفشان تیت
 دو زولفیت عنبر نهفشان
 دو لعلیت شهکرتان
 عهقیق و دور و مهرجان
 ل حموضان نابی حیوان تیت
 عهجیب بورکه مراری تی
 ل سددی قهوسنی تاری تی
 سیهه پهنجین خوماری تی
 ژ مهخمووران دو نهصلان تیت
 ژ مهخمووران تو مهخمووری
 ب جی هیشته عهقرهبا ژوری
 طهوافا بهیتی مهعمووری
 ل بورجان خوون ب سهیران تیت
 عهقارب هات و بی حد هات
 ل وی بورجا زه بهرجهد هات
 ف بالا قهوسنی نهسوده هات
 ل طهلبهی ماهی تابان تیت

ل هه یفا کهوچهرین کامل
 څ نههلان را نههیشتن دل
 وه جومله دا صهفین سونبول
 ل هندائی گولستان تیت
 گولستانا خودا رسته
 ل چار نهطراف دلان خوهسته
 بنهفش و نیرگزا مرسته
 جنسری لمعل و رهیحان تیت
 رهیاچین سووسن و وهردن
 وه رهستی نههمهر و زهردن
 ل شیخ عدلیین غریب فردن
 ههرو سهه جار د نهفغان تیت
 ژ نهفغانان نهمایم تیر
 ببینه شهردوا صلوح دیر
 دوعاگوین تو نهز بیفتیر
 هه تا څ قاصدئ جان تیت
 ببینه رووشه مالینی
 وهره هندائی بالینی
 ژ دهست ناهان و نالینی
 چ پهنگ فریاد ژ عسمان تیت

ب فریاد و ب هاواره
 ژ دهست ناهان من ئمو کاره
 مولازم بهندهئی ژاره
 ژ سهییدی چ فرمان تیت
 سهییدی حق نهظمر ئیپرا
 ت تقلیمان علم گتپرا
 قطارا گموهران ئیپرا
 ژ نیف کانا بدهخشان تیت
 بدهخشانان کو گموهر دا
 ب قنطار نهختیان زهر دا
 دهلالهت دهینسی نهکبهر دا
 ژ تقلیمی هندستان تیت
 خهراج کر کشورهی هندی
 ل کشمیر چاقرهشی جنیدی
 ل مهجوبویا سهمهرقندی
 هزار رهنگ توحفه نحصان تیت
 هزار رهنگ توحفهئی نادر
 هدر سال ژ نوو بکن حاضر

 ژ تهریز و خهراسان تیت

خدراجی ئهصفههان دیسه
 ژ خواجان خالی مان کیسه
 ژ بو شوخا کو بهلقیسه
 قوماشی کذب تو مان تیت
 قوماشی کذب سدد زیری
 ت بهر بهونا پدیری چهیری
 خبهدر چوو حاگمی ژیری
 ل ری و بار ب سهیران تیت
 دهور وی هات حدریر قومه
 ژ زیف و زیر کره کومه
 خبهدر چوو حاگمی رومه
 ب کشتی خدرجیان وان تیت
 نهمر وی هات ژ خوندکاری
 ل رومی حوگمی کر جاری
 خدراجا زهنگیان باری
 ل مصری و حهتا وان تیت
 ل حلهب شووشنی دهند تیت
 ت گهل ئابا فدرهحمند تیت

 ل بو شاهن د شاهان تیت

تو شاهي جو ملهئي شاهي
ب حه لقي نسمي نه لاهي
نه کي مه نعم ل ده رگاهي
کو نهو مه جنونئي ناسان تيت
حه ريري گهر چ هيرانه
ل مه دحي ته شش نه زمانه
دوعا گو و سه ناخوانه
حه تا ث قاصدي جان تيت

دلّی مه حزوون کفارهت بیت

ئەف شعره ل سەر وەزنا (هەزەجا هەشتەیی) یا هاتییه
ئەهاندن، و قالبی وی ب فی رەنگییه: (مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ
مَفَاعِلُنْ)، و مه ئەو ژ دو ژێدەرەن وەرگرتییه: دەستنقیسا
محەمەدی کوری مەسیحایی، و کەشکۆلا دیوانا مەلایی جزیری.

مژارا سەرەکی یا شعری ل دۆر عشقا مەزنا شاعری بو
خۆشتقییی وی یی بە هەشکویف دزفرت، و هەر ژ سەری ئەو ددەتە
زانین کو هەر جارەکا مزگینیا هاتنا خۆشتقی بگەهتە وی، ئەو دئی
دلّی خۆ یی خەمگین ژ بەر دەردی عشقی وەک کفارهت و بشارەت
دەت.. پاشی ئەو د پتربیا شعرا خۆ دا ئاشکەرا دکەت کو
خۆشتقییی وی ئەو یی ژ بەر دەسەلاتا وی یا زێدە ل سەر هەمی
مەحبووبان خەرج و خەراج ژ هەمی وەلاتان بو دئیت، ژ وەلاتی
ئیرانی بگرە و حدەتا رۆمی، ژ مصری و حدەتا وان و هندستانی..

دلّی مەحزوون کفارهت بیت
کە ئیمشەب تازە مەمان تیت
ب مزگینی بشارەت بیت
کە مەمان جانی جانان تیت

د شریعتی نیسلامی دا ہندہک گونہہ ہنہ ہر کہسہکی
وان بکہت دقیت کارہکی باش بکہت یان خپرهکی بدہت دا نہو
گونہہا وی پی بیتہ ژبیرن، و لی نہئیتہ گرتن، و دبیرنہ وی کاری
یان وی خیری: کفارہت زارافہکی شرعیہ بو وی کاری دئیتہ
گوئن یی خودان دکہت دا گونہہکا وی پی بیتہ ژبیرن، و
(ئیمشہب) پھیہکا فارسیہ مہنایا ئەف شہقہ ددہت، و د بنیات
دا (ئیمشہت) ہاتیہ، بەلی ب ہزرا من ئەو خەلہتیہ چونکی چو
مہنا بو نینن، و (بشارہت) پھیہکا عمرہبیہ رامانا
مزگینیہ ددہت، بەلی مہسہت پی ل قیری ئەو خەلاتہ یی بو
وی کہسی دئیتہدان یی مزگینیہکی دگہہنتہ مروقی.

شاعر دبیرت: ئەف شہقہ ئەز دلی خو یی خہمگین دی
کفارہت دەم، کو تازہ میہقانی مہ بیت، و سەرہانا مہ بکہت، و
ہر وی دلی خو ئەز دی کہمہ خەلات بو مزگینیہا ہندی کو ئەو
میہقانی تیت خوشتیہی مہ بت یی رجا رجان!

کہ مہمان جانی جانانہ

ل سەر چشمن مہ مہمانہ

ب مالا جوملہنی خانہ

کہ شاہی جوملہنی خان تیت

کو میہقانی مہ یی ئەف شہقہ جانی جانانہ، ل مہ دئیتہ
کہرہمی و سەرہانا مہ دکہت، ئەو ل سەر چاشنی مہ میہقانہ،
یہعنی: دەمی ئەو دئیت ہندی ہند ئەو یی ب قہدر و بہایہ ل بہر

مه، جهتي وي دئي دانينه سهر چاقتين خو، و دهمني شاهي همي خانان، كو خوشتقيبي مهيه، دئيت و ل مه دبه ميهقنان، ئهو ل مالا مه، و ب مه و ل بهر دلي مه ب همي خان و سولطانانه، يهعني: دهمني ئهو دئيته نك مه ب ميهقناني ههر وهكي خان و سولطانتين دنيايي همي هاتينه نك مه؛ چونكي شاهي وان هميپانه.

وهه ئهي شاهدي شيرين
 ژ عشقا ته دل ئيخسپرين
 ب جان مدنلگههني ميرين
 طلبكارين كه سولطان تيت

(شاهد) د زماني عههه بان دا بو وي كهسي دئيته گوتن يي ههردهم ل نك مروث ناماده، و چو جاران ژ بهر چاقان نهچت، و گهلهك جاران ل نك شاعرتين كلاسيك ئهو بو خوشتقي دئيته گوتن؛ ژ بهر كو چو جاران ئهو ژ بهر دلي ههژيكرهني خو وندا نابت.

شيخ عهليبيي ههريري دبيژت: ئهي خوشتقيبي مه يي شرين، قيججا كهههه كه وهه نك مه ب ميهقناني؛ چونكي دلي مه ئيخسپرين عشقا تهيه، تو ميرري مهيي و نهگهه تو هاتيبه نك مه جهتي ته دئي رحا مه بت، ژ بهر كو ئهم ب جانني خو جهه و مدنلگههين بو ميرري، و ههردهم ئهم رجاكار و دوعاخوازين كو سولطاني مه بيت و سههههانا مه بكهت.

طه لسه بهكارين دلارايم
 موديم يارين ب وي شاييم
 ل بهژنا عمرعهرين دايم
 سيهمار لي ب جهولان تيت

(دلارام) ب فارسي بو وي تشتي جوان و تازه دئته گوتن
 يي دلي مرؤفي پي تنهنا و رحهت دبت، و گهلهك جاران نهو
 وهك كينايدت بو خوشتقي دئته ب كارئنان، و (موديم) مودامه،
 يهعني: بهردهوام و ههركاڤ، شاعر دبيت: ئهم رجاكار و
 داخوازهكهرين بهردهوامين بو وي خوشتقي يي دلي مه پي رحهت
 و تنهنا دبت، و ئهم ههردهم يارين وينه و ب وي دلشاد و
 كهيفخوش دبين، نهو خوشتقي يي بهردهوام ب سهر بهژنا وي يا
 وهكي دارا ههقرستي (عهرعري) يا راست و زراف كهزيبين وهكي
 رهشماران شوڤر دبن و دئته خوار و دهژيبين.

سيهماران كره سهيران
 كو خاص و عام ببوون جهيران
 ل جوتي شوپهتي جهيران
 ل جهيران عهنبهر ئهفشان تيت

نهگهر ئهم حهرفا جيمي ژ پهيقا (جهيران) ب فهتحي
 بخوينين - وهكي كو د دهستنقيسي دا هاتي - نهو دي بته پهيقهكا
 تركي، و دي رامانا مامز و خهزالهت، و نهگهر ئهم وي
 ب كهرري بخوينين دي بته پهيقهكا عهرهبي و رامانا ههقسوي

دهت، و (جوٽ) وهكى ژ مالكا بيت ژى ناشڪهرا دبت مهخسه
 پي ههردو بسڪن، و (نهفشان) ب فارسي مهعنايا بهلاڻڪرني
 ددهت.

شاعر دبيت: كهزيين وهكى رهشماران ب سهر بهڙني دا
 هاتنه خوارئ، دي بيڙي يي سهراني دڪن، ب پهنگهڪي وهسا كو
 مروڦين خاص و عام لي بوونه حهيران، و سهودا ژ سهرى چوو.
 نهو كهزيين وهكى رهشماران كهفتنه ب رهخ وان ههردو بسڪان شه
 بين وهكى خهزالان د سڦڪ، نهو بسڪين بينا عهنبهري ژي دڦرت
 و بهلاڻ دبت.

دو زولفيت عهنبهري نهفشان
 دو لهعليت شهڪرستان
 عهقيق و دور و مهرجان
 ل هموضان ناهي حهيوان تيت

(لهعل) جهوههههڪي سوڙي ب بهايه، ل نڪ شاعرين
 كلاسيڪ وهڪ ئستيعاره بو ليڦان دئيته ب ڪارئينان، و (ناهي
 حهيوان) ناڻا حهياتيه، نهوا د نهفسانهيان دا دئيته گوٽن ڪو
 ههچيبي ژي ڦهخوت نامرت، و ههر و ههر دي زيندي مينت.

ههردو زولفين ياري بينا عهنبهري ژي دڦرت، و لي بهلاڻ
 دبت، و ههردو ليڦين وي بين سوڙ و ب بها وهكى لهعلان هندي
 دشرين دي بيڙي شهڪرستان، و وهكى عهقيق و دور و مهرجانان
 ب بهانه، و ل برڪين وان ليڦين لهعلين ناڻا حهياتي ههيه، نهو

ئاڦا ھەجیئە ھندەکی ژئ ښخۆت زیندیوونا ھەر و ھەر دئ
ب دەست خو ڤه ئینت.

عجیب بورکە مراری تی
ل سەددئ قەوسئ تاری تی
سپەھ پەنجین خوماری تی
ژ مەخموران دو ئەصلان تەت

ئەڤە سالۆخەتی دەڤ و بروی و چاڤین یارییە، دبیت: ئەو
برکا ئاڦا حەیاتئ لئ ھەئ، یا کو د مالکا بۆری دا بەحس ژئ
ھاتییە کرن، و مەخسەد پئ دەڤە، برکەکا عەجیبە، ژ بلی کو ئاڦا
حەیاتئ ژئ دزیت، ئەو یا تژییە ژ دور و مرارییە ب بەا، و ئەو
ل ڤیری ئستیعارەنە بۆ ددانین وئ یین سپی، و د سەر دا ھندەک
کفانین رەش و تاری ھەنە، د بن دا ئەو چاڤین رەش ھەنە یین کو
ھەر چەندە وەکی مەستان دلاوازن ژئ بەلئ ئەو وەکی پەنجان
دلان نیچیر دکەن، ژ وان چاڤین مەست دو شیر دئین و دلئ مە
نیچیر دکەن.

ژ مەخموران تو مەخموری
ب جی ھیشت عەقرەبا ژۆری
طەوفا بەیتئ مەعموری
ل بورجان خون ب سەیران تەت

د ڤئ مالکئ دا شاعر بەحسئ چاڤ و پەرچەم و نیشانان
دلبەری دکەت، و دبیت: ژ ناڤەرا ھەمی مەست و مەخموران

چاقین تهنه -تهی دلبرئ- مهخمورین مه، و نهو پهرچهما
 ل ژۆرییا نهنییی خوار وهکی کوریا دوپشکی، ل جه- مایه، و
 قهستا طهوافا بهیتا مهعمور ناکمن، و ل دۆر نازقین، و بهیتا
 مهعمور کو د بنیات دا نهو ماله یا ل عسمانی دنیا یی ملیاکهت
 طهوافی لی دکمن، کانئ چاوا مروّف ل دنیا یی طهوافا بهیتا
 حهرام دکمن، ل قیترئ کینایه ته بو نیشانا دیمئ، ل جهتی وهکی
 بورجان بلند، کو نهو نهنییه یا پهرچهما خوارا وهکی دوپشکی لی
 هه ی، خوینا مه عاشقان نهوا ب پهرچهمی قه مایی دئیته
 خوارئ.

عهقارب هات و بی حد هات

ل وی بورجا زه بهرجه د هات

ث بالا قهوسئ نهسوه د هات

ل طهلبه ی ماهی تابان تیت

زه بهرجه د گهوه ره کاب بها و ناقداره، ژ جونین
 زومورودیییه، و نهو ل قیترئ نستیعاره یه بو نهنییی، و (ماهی
 تابان) هه یقا گهشا خودان تاف و رۆناهییه، و مهخسه د پی دیمه،
 دبیتت: زولف و پهرچه مین خوار وهکی کوریا دوپشکی بی حد
 و هه ژمارن هاتن، و ل دۆر نهنییا که قهرا وهکی زه بهرجه دئ
 کۆمبوون، و چوون ل بالا گه هشتنه که قانی ره شی بروییی، و نهو
 هه می پیکفه د داخوازا دیمئ گه شی وهکی هه یقی هاتن.

ل هه‌یفا کهوچه‌رین کامل
ث نهه‌یلان را نهه‌یشتن دل
وه جومله دا صه‌فین سونبول
ل هندافی گولستان تیت

هه‌یفا کهوچه‌رین نهو هه‌یفا تمام و زه‌لاله یا کهو ل بهر تا‌فا
وی دچه‌رن، و هنده‌ک جاران نهو بو هه‌یفا ئیکئی ژ پائییزی ژی کو
نه‌یلووله دئیه گوتن، و هه‌یفا کهوچه‌رین و کامل کینایه‌ته ژ دیمی
دل‌به‌ری یی گروژر و گه‌ش، دبیت: نهو بسک و په‌رچه‌م د‌گه‌ل
کفانی ره‌شی برویی ب سه‌ر هه‌یفا دیمی دا هاتنه خواری، و وان
ب وی چه‌ندی چو دل بو خودانان نه‌هیلان، و وان بسکان پی‌کفه
خو‌دانه ئیک و هنده‌ک ریزین سونبولان ژ خو‌دانه چی‌کرن، و نهو
ل هندافی گولستانا دیمی هاتن.

گولستانا خودا رسته
ل چار نه‌طراف دلان خواهسته
بنه‌فش و نیرگزا مه‌سته
جنسری له‌عل و ره‌یحان تیت

ل وی گولستانا خودایی مه‌زن رستی و چی‌کری، و
ب جه‌ماله‌کا بی وینه خه‌ملاندی، ل هه‌ر چار لایان دلین
عاشقان لی کۆمبوون و داخوازا وی کرن، ل وی گولستانا بنه‌فش
و نیرگزا زراف یا وه‌کی مه‌ست و سه‌رخوشان ده‌ژیییت و گول

نہسرین و لہعل و رحان لیٰ ہنہہ. و ئەفہ کینایہتن ژ بسک و
چاڤ و دیم و لیف و کہزیبان.

رہیاحین سووسن و وەردن
وہ رہستی ئەحمەر و زەردن
ل شیخ علییی غەریب فەردن
هەرۆ سەد جار د ئەفغان تیت

زولفین یاری یین وەکی رەشە رحانان، سووسن و گولین
بیندارن، و ئەو ژ رەنگ و جوینی سۆر و زەرن، و ئەو ل بەر دلئی
شیخ علییی حەریری دغەریب و فەردن، یەعنی: وەکی وانە یین
کەسێ نەدیتین، لەوا دەمی ئەو وان دبینت و د جوانییا وان
دفوکت، هەر رۆژ سەد جارەن هەوار و فیغان ژ وی بلند دبن.

ژ ئەفغانان نەمایم تیر
ببینە شەر دوا صلوح دیر
دوعاگۆیی تو ئەز بیتیر
حەتا ڤ قاصدی جان تیت

پێزکا دوویی ژ ڤئی مالکی: (ببینە شەر دوا صلوح دیر)
ب تمامی ل بەر من یا ئاشکەرا نینە، ژ بلی وی مەعنا یا مالکی
ب ڤی رەنگییه: ئەز ژ بەر نالین و فیغانان تیر نەمایمە زیندی،
و ئەزی نەخۆش و خەستە هەردەم دوعاگۆ و داخوازکەری تەمە، هەر
ژ ڤی گافی و حەتا قاصدی رحی کو ملیاکەتی مرنییە ب سەر
من دا بیت.

ئەو عاشقنى نەخۆش يىب ب قىبرى و ھەوارە، و ژ بەر ئاھ
 و نالبان بەردەوام كارى مە ھەر ئەو، يەئنى: فریاد و ھەوارە،
 و ھەرگاڭ ئەف بەندە (و شاعرى بەحسنى خۆبە) يى ژار و
 بەندەوارە، و چاقەپرىسى ھىندىيە كانى چ فرمان دى ژ نك
 سەيىدى وى ئىت؛ دا ئەو وى فرمانى ب جەھ بىنت.

سەيىدى حق نەظەر قىبرا
 ت تقيمان عدلەم گىبرا
 قطارا گەوھەران قىبرا
 ژ نىف كانا بدەخشان تىت

سەيىدى وى كو سەيىدى ژ راستى و دورستىيە، دىتنەكا
 تمام و پىكھاتى قىبرا ھەيە، لەو ھەر فرمانەكا ئەو بدەت يا
 د جەھى خۆ داىە، و وى دەھمى وەلاتان دا ئالا گىپرايە، و ناڭ و
 دەنگىن وى ب كارىنەجەي و حكەتتە بەلاڭبويە، و قىطارا
 گەوھەر ب وى را ھەيە، دى بىژى ئەو يى ژ ناڭ كارا وەلاتى
 بدەخشانى دئىت.

و كانا بدەخشانى، يەئنى: جەھى گەوھەرىن ناڭدارىن وەلاتى
 بدەخشانى لى ھەين، مەخسەد پى دىم و بەژن و بالايا خۆشتىيە
 ئەوا تژى ژ دور و گەوھەران، و قىطار ب رىزكرنا تىستىيە ل دويف
 ئىك، يەئنى: خۆشتى ھند گەوھەر قىبرا ھەنە كو وەكنى قىطارى
 ب رىز بووينە و كەفتىنە دويف ئىك.

بده‌خشانان کو گوهەر دا
ب قنطار نهختیان زهر دا
ده‌لالهت ده‌ینی نه‌کبر دا
ژ نقلیمی هندستان تیت

دیم و بهژن و بالایا خوشتقی نه‌وا تیر گوهەر، ب قینطاران
یه‌عنی: ب هژماره‌کا مه‌زن زبیری زهر ددهن، تشتی هندی دگه‌هینت
کو نه‌و ده‌ینی مه‌زنتری جوانییا خو ددهن، و ژ بهر خه‌مل و
خیز و جوانییا خو دی بیژی نه‌و یی ژ هه‌ریم هندستانی تیت،
له‌و هنده دور و گوهەر و زیر و زینت پیقه‌نه.

خه‌راج کر کشوهری هندی
ل کشمیر چاقره‌شی جندی
ل مه‌جوبو س‌مه‌رقه‌ندی
هه‌زار ره‌نگ توحفه ن‌حسان تیت

وی خوشقیی چاقره‌ش و جندی، یه‌عنی: لاوتازه، وه‌لاتی
هندستانی و کشمیری ژی کره‌ خه‌راج و خه‌لاتی جوانییا خو، هزار
ره‌نگ توحفه و تشتین عنتیکه یین کسی نه‌دیتین وه‌ک خه‌راج
و دیاری بو مزگینیا خوشقیی مه‌ یی سه‌مه‌رقه‌ندی دئینه‌دان.

مه‌عنا: خوشقیی مه‌ هیژی هندییه مرۆف وه‌لاتی
هندستانی و کشمیری قوربانی وی بکه‌ت، و ب هزاران توحفه و
مالی ب بها گۆری هاتن و دیتنا وی بکه‌ت.

هزار پهنگ توحفهئی نادر

هر سال ژ نوو بکن حاضر

... ..

ژ تهریز و خهراسان تیت

ئهف مالکه د بنیات دا یا کیمه، دیترت: گهلی ههفالان،
هر سال ژ نوی هوبن هزار پهنگان ژ توحفهیین نادر و مال و
زینتهئی کهستی نه دیتی ناماده بکن، د گهل وی مالی ژ تهریز
و خهراسانی دتیت ژی؛ دا وهک باج و خهراج بدهنه خوشتییی
مه.

خهراجی نهصفهان دیسه

ژ خواجان خالی مان کیسه

ژ بۆ شوخا کو بهلقیسه

قوماشی کهز ب تۆمان تیت

(خواجان) په یقهکا فارسییه بۆ سهیدایان هر وهسا بۆ
بازرگانان ژی دتیتته گۆتن، و (کهز) ئاقرمیشه (حهریره) بهلکی
ژ (قهز) هاتبته وهرگرتن کو ناچی وی کرمییه یی داقین وی چی
دکت، و بهلکی ژی د بنیات دا (کهز) بت، یهعنی: ئهو قوماشی
گهزهکا وی ب تۆمانان دتیتته کرین، و (تۆمان) پولهکی ئیرانییان
بهرانهر هزار دینارین زیری بوو. خوشتییی مه ئهوه یی خهراجی
نهصفههانی ژی د گهل یی تهریز و خهراسانی بۆ دتیتتهدان، نه بهس
هنده.. بهلکی تیر و کیسکیتن بازرگانان ههمی ژ مالی قالابوون،

هندي وان ماليّ خو وهك باج و خهراج داين، و بو شوخا مه يا كو
د ههيبهت و سهلطنهتا خو دا وهكي بهلقيسايا شاها وهلاتي
سهبهئييه، پهړوكتي ناڅرميشي ب بهايهكتي گران دئيته نينان.

قوماشي كمز ب سهد زيري
ت بهر بهرنا پهری چهری
خهبر چوو حاكمي ژيري
ل ري و بار ب سهيران تيت

پهړوكتي ناڅرميشي يي ب سهد زيړان دئيته كرين، يان گهزا
وي ب سهد زيړان، ل بهرنا دلبرهرا پهروويي دئيت، و ههژي
وتيه، و نهف دهنگ و باسه ژ دلبرهرا مه بهلاڅبوويه و خو چوويه
گهشتييه حاكمي ژيري ژي، يهعني: يي دوير، و نهو خهبر
ل ري و پيباران و د گهل ريفنگان دئيت و دچت.

دهور وي هات هرير قومه
ژ زلف و زير كره كومه
خهبر چوو حاكمي رومه
ب كهشتي خهرجيان وان تيت

هر چنده مهعنايا څي مالكتي ب تامي ل بهر من يا
ناشكهره نينه، نهخاسم پهيقا ب كهشتي (پهكشتي) د بنيات دا
نوقطهيهكا حوبري يا كهفتييه سهر و نهم ژ خواندنا وي دپشتراست
نينن، بهلي دبت مهعنا ب څي رهنگي بت: دهور هات كو قهوم و
مللهت پهړوكتي هريري بو وي خوشتقي وهك خهراج بينن، و

کۆمهکا مهزن ژ زير و زيشی بدهن، و ئەف خهبره هند به لاقبوو
حهتا چووی گههشتیه حاكمی رۆمی ژى، و وی ژى خهرج و
خهراجیين ب كهشتی و پاپوران بو خوشتقیی مه هنارتن. و
بهلكی حاكمی ژیری ئەوی بهری نوکه بهحس ژى هاتییه کرن هه
حاكمی رۆمی بت.

ئهمر وی هات ژ خوندکاری
ل رۆمی حوكمی كسر جاری
خهراجا زهنگیان باری
ل مصری و ههتا وان تیت

ئهمر و فرمان ژ خوندکار و سولطانی مه یی مهزن هات،
كو خهرج و خهراج بو وی بیته کۆمکرن، و ئەف حوكمه نه ب تنی
ل وهلاتی مه ب جه هات، بهلكی خو ئەو ل ناف رۆمی ژى جاری
بوو و کار پی هاته کرن، و خهراج ژ وهلاتی زهنگیان ژى ل وی
باری و هات، بهلكی خو ژ وهلاتی مصری و ههتا وانى ژى خهرج
و خهراج بو هاتنه کۆمکرن.

و دهمی ئەو دبیرت: خهراج ژ ئان ههمی وهلاتان بو
خوشتقیی مه دتیت، مهخسهدا وی ئەوه ل دنیا یی ههمیی
کسهک وهکی خوشتقیی مه یی خودان دهسهلات نینه، و ئەف
دهسهلاتا وی ژ هندی دتیت کو جهمالا وی ل ههمی جهان یا بی
وتنهیه.

ل حلهب شووشهئى دهند تپت

ت گهل نابا فدرهحمند تپت

... ..

ل بو شاهى د شاهان تپت

رېزکا سييى ژ قى مالکى د بنيات دا نههاتييه و جهى وئ
مايهقالا، و مهعنايا ههر سى رېزکين مايى نهغهيه: ژ حلهبى نهوا
ب ناف و دهنگ ب چيکرنا شويشهي پهنگهکى شويشين دهند بو
خوشتقييى مه وهک خهراج دئيت. و (دهند) بهلکى مهخسه د پى
ددانک بت، يهعنى: نهو شويشهي ب رهنگهکى وهسا هاتييه
چيکرن کو وهکى ددانکان پيئه ههئ، و بهلکى ژى د بنيات دا
(رهند) بت، يهعنى: شويشهي جوان و تازه، و د گهل قى شويش
يان د ناف وئ دا ئاقهکا دلخوشکهر ژى دئيت، يا خودان پى
کهيفخوش دبت، و نهغه ههئى بو شاهى شاهان، کو خوشتقييى
مهيه، دئين.

تو شاهى جوملهئى شاهى

ب حهققى ئسمى نهللاهى

نهکى مهنعم ل دهرگاهى

کو نهو مهجنوونى ئاسان تپت

نهئى خوشتقييى مه، تو شاهى ههئى شاهانى، لهو نهف
ههئى خهراجه بو ته دئيت، قييجا نهز ته ددهمه سوبندى
ب حهققى ئاقى خودى کو تو مهنعا من ژ دهرگهئى خو نهکهى، و

من ژ دیتنا خو بیبار نهکھی، و تو بریارا خو بده کو ئه و شیت و شهیدایی قینا ته، کو نهزم، ب ساناھی و هیتسان بیت و ب دیتن و حوضورا ته شاد بیت.

حهیری گهر چ ههیرانه

ل مهدهجی ته شش نهزمانه

دوعاگو و سهناخوانه

هتا ف قاصدی جان تیت

شیخ علییی ههیری نهگهر چ ههیران و سهوداسهیری عشقا تهیه ژی، بهلی ئه د مهدهجا ته دا یی شش نهزمانه، یهعنی: ههردهم ب شش نهزمانان ئه مهدهجا ته دکهت، و ژ دهر حق ته ده رناکهفت، و ههمی گاغان ئه دوعاگو و سهناخوانی تهیه، هندی ئهوی زندی بت و هتا کو قاصدی رحی، کو ملیاکهتی مرتییه، دئیت و رحا وی دستینت.

شعرا سینی

ههچی شهیخ و موریدن کو دبیرن قهط وه ناکم نهز
نهگر رووحم دکن غارته ژ بادئ تهویه ناکم نهز
بلا ساقی مهین بینت بنوشم نهز ب یاران را
ژ کهری جومله سالووسان دهری کویان رهوا کم نهز
ههچی شهملک ل سدر پیچا و لاچک لفکه ژئ بهردا
نهگر سنگی د خوړا کهت دبی صاحب سواکم نهز
مهکن باوهر ب سرکهسکان نهگر شاشک ژ نووری بت
د گهل کذبی دبت کافر دبیرت نهصلی پاکم نهز
ژ سرکهسکان مهکن باوهر د جهلی دا دهن کافر
دبیرن نهز شهیخ صدنعانم ب جارهک قوطبی چاکم نهز
ههچی سرکهسک ببینن هوون ب سهوادی سهری ژتکن
نهگر وارث دکن دهعوا جهوابی دئ نهدا کم نهز
نهوی شیری سهفاکردی ل دهست دگرم ل مهیدانی
ب سرکهسکان دجهرینم علی ژیک دئ غمزاکم نهز

هه‌چی شه‌یخ و موریدن

شیخ عه‌لییی حه‌ریری ئەف شعرای خۆ ل سه‌ر وه‌زنا (هه‌زه‌جی)،
قه‌هان‌دییه یا هه‌ر مالکه‌ک تیدا ژ هه‌شت ته‌فعیله‌یان پیتک دئیت،
و قالیی وی ب فی ره‌نگییه: (مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ)،
و مه‌ ئەو ژ ده‌ستنقیسا که‌شکۆلا دیوانا مه‌لاییی جزیری وه‌رگرتییه،
و ئەو د ده‌ستنقیسا سه‌یید ئیبراهیمی بیسکی ژیی دا هاتییه، به‌لی
مخابن ئەو په‌رئ شعر تیدا هاتی یی که‌فتی و ب تنی مالکا
ئیککی گه‌هشتییه مه‌، و سه‌یدا صادق به‌هائه‌ددین نامیدی ژیی
دانه‌یه‌ک ژیی د کتیبای خۆ (هۆزانفانیت کورد) دا به‌لافکرییه.

ناقه‌روکا فی شعری ل دۆر مژاره‌کا ره‌خنه‌یی دزقرت، حه‌ریری
ره‌خنه‌یه‌کا دژوار ل وان شیخ و موریدان دگرت یین خۆ ب کراسه‌کی
دروه‌ین نیشا خه‌لکی دده‌ن، یه‌عنی: ژ دهور خۆ دکه‌نه شیخ و
وه‌لی، و خۆ ب کرامه‌تان دئینه‌ده‌ر، و ب ناقتی زوه‌د و ته‌قوایی
دئاخفن ئەو ب خۆ دره‌وی ل خه‌لکی دکهن، و نیفاق و دورویاتییی
ب کاردئینن.

عه‌لییی حه‌ریری دبیرت:

هه‌چی شه‌یخ و موریدن کو دبیرتن قه‌ط وه‌ ناکم نه‌ز
نه‌گه‌ر رووحم دکن غاره‌ت ژ بادئ ته‌ویه ناکم نه‌ز

ههچی تشتی ئەف شیخ و موریدین ژ دره و دبیتزن و خه لکی
پێ دخاپینن ژ وه عظ و شیره تین تژی نیفاق، ئەز قهت گوهدارییا
وان ناکهم، و ب گۆتتا وان ژی ناکهم، ده می ئەو داخواری ژ من
دکهن کو ئەز مهیا عشقی بهیلم، و پشت بده می، و خو ئەگه ر ئەو
هیرش و غاره تی بده نه سه ر رها من و وی ژ من بستینن ژی، ئەز
گوهدارییا وان ناکهم و ژ شه خوارینا مهیا عشقی تهوبه ناکهم، و
ناچمه سه ر مه زه به بی وان.

بلا ساقی مهیی بینت بنۆشم ئەز ب یاران را
ژ کهریی جومله سالوسان ده ری کۆیان رهوا کم ئەز

ساقی کینایه ته ژ مه جبووبی حه قیقی ئەوی مهیا عشقا خو
ل سه ر عاشقان به لاف دکهت، و (سالوس) ریمه تکاری خاپینۆکه
ئەوی ب ئەزمانی خو یی خوش و حولی خه لکی د سه ر دا دبهت،
و (رهوا) کورتییا (رهوان) ه و مه خسه د پێ خوش و ساناهیه، ئاڤا
رهوان ئەو ئاڤه یا ب ساناهی و خوش د گه رویی دا دچته خواری.
شاعر دبیتژ: بلا خوشتقیی مه مهیا عشقا خو بینت و
بده ته مه؛ دا ئەز و دۆست و یار وی د گه ل ئیک شه خوین،
و ژ کهریین وان هه می منافق و ریمه تکارین خاپینۆک دا ئەز دی
وان کۆپ و جامان شه خویم و ب ساناهی و خوش فرکه م.

ههچی شه ملک ل سه ر پێچا و لاچک لکه ژێ بهردا
ئه گه ر سنگی د خو را کهت ده بی صاحب سواکم ئەز

ئەقە ژى بەھسى ھىندەك شىخىن ژ درەون (موتەشەبىخ)
 ئەوتىن گىزگىيى ددەنە (مەظھەرى) و (جەوھەرى) ژ بىرا خۆ دېن،
 و ئارمانجا خۆ دكەنە خاپاندنا خەلكى سادە، (لاچك) يان
 (لەچك) دەرسۆكەكا سىگۆشەپە ژن دكەنە سەرى خۆ، و ديارە
 ل سەر دەمى عەلىيى ھەرىرى ھىندەك شىخان ژى ئەو ددانا سەر
 سەرى خۆ و لفكا وى ب ناڤ ملين خۆ دا بەرددا. (سنگ،
 سنگ) ئاسنەكە د عەردى دقوتن و شلىتا خىقەتان، ھەر وەسا
 ھەقسارى دەواران پىقە گىردەن.

شىخ عەلىيى ھەرىرى دېئىت: ھەچى كەسەكى ھات و
 شەملەك د خۆ پىچا، و دەرسۆكەك ھاقتە سەر سەرى خۆ و لفكا
 وى ب ناڤ ملين خۆ دا بەردا، و سنگەكى د خۆ را بکەت، دى
 بىئىت: ئەز خودان سىواكم! يەئنى: نە ھەر ئىكى خۆ ب كراسى
 شىخان نىشا خەلكى بەدەت، شاش و لفان گىردەت، و سىواكەكا
 ستورى يا وەكى سنگى د دەقى خۆ را بکەت، و خۆ ب تەقوايى
 نىشا خەلكى بەدەت، دقت ھوین باوەر ژى بکەن، نە.. گەلەك
 ژ ئان رەنگە مروڤان درەوان دكەن و ئارمانجا وان خاپاندنا
 مروڤىن دلپاك و سادەپە، ئىچا ھوین لى دەشىار بن.

مەكەن باوەر ب سەركەسكان ئەگەر شاشك ژ نورى بت

د گەل كذبى دبت كافر دېئىت ئەصلى پاكم ئەز

ئەو كەس تىن ژ درەو خۆ دكەنە سەيىد، و شاشكىن كەسك
 د سەرى خۆ دئالينن؛ دا خەلكى بخاپينن، و مالى وان ب حيله
 و حەوالان بىەن، ھوين باوەر ژى نەكەن، ئەگەر خۆ شاشكىن وان
 ژ پۆناھيىى بن و نوورھە ژى بچت؛ چونكى ئەو درەوان دكەن،
 و د گەل درەوى ئەو كافريىى ژى دكەن، سىرەبەندى وفيلبازيىى
 ل فقير و ژاران دكەن، و د گەل ھندى ژى ئىك ژ وان دپيژت: ئەز
 ژ ئەصل و ھيقيتەكى پاك، و بنياتى من ژ نەسلا پاك
 پيغەمبەريە -سلاف لى بن- و ئەز سەيىدم.

ژ سەركەسكان مەكەن باوەر د جەھلى دا دېن كافر

دېن ئەز شەيخى صەنعانم ب جارەك قوطبى چاكم ئەز

ھوين باوەر ژ شان سەيىدېن درەوين نەكەن، ئەوتىن ژ قەستا
 شاشكىن كەسك دانايەن سەر سەرىن خۆ؛ چونكى ئەو د جەھل و
 نەزانينا خۆ دا نقۆ دېن، حەتا كو د سەر دا دچن و كافر دېن، ئىك
 ژ وان دپيژت: ھەما ئەزم شەيخى صەنعانى، نە كەسى دى!

د دانەيا (ئامىدى) دا: (شەيخى صافى) ھاتىيە، يەعنى:
 شەيخى صافى ھەر ئەزم، و ئەز ب جارەكى قوطبى چاكم، و كەس
 نە د سەر من را ھەيە و نە د بەر من را.. و ئەو ب خۆ حال
 چ حالە؟ وى جاھلى يا خلاصكرى!

ھەچى سەركەسك بېينن ھوون ب سەووادى سەرى ژتكن

ئەگەر وارث دكەن دەعووا جەواپى دى ئەدا كەم ئەز

هەر سەرکەسکەکی ب وی پەنگی بت یی من بەحس ژئ
 کری، گاڤا ههوه دیت، هوبن ب (سهووادى) سهري وی ژئ ڤهکهن،
 و وی بکوژن، و نهگەر میراتگريڤ وی هاتن و دهعوا ل ههوه کر
 و داخوازا خوينا کوشتييي خۆ کر، نهز دئ پيش ههوه ڤه جهوابئ
 دهه، و بۆ وان ناشکەرا کهه کو نهو مرۆڤئ وان یئ هێژایی کوشتنئ
 بوو. و بهلکی مهخسهدا وی ب (سهووادى) شیر بت، وهکی
 ژ مالکا بیټ ناشکەرا دبت.

نهوی شیرئ سهفاکردی ل دهست دگرم ل مهیدانی

ب سەرکەسکان جهرپینم عهلی ژیک دئ غهزاکم نهز

نهوی شیرئ سهفاکری و خوش، یئ من داخواز ژ ههوه
 کری کو هوبن وان سەرکەسکان پئ بکوژن، نهز دئ ل مهیدانی
 ب دهستی خۆ گرم، و غهزایا سەرکەسکان پئ کهه، و ل ستوبئ
 وان جهرپینم.. ههتا کو غهزایا (عهلی) ب خۆ ژئ نهز دئ پئ
 کهه!

نهف رستهیا دووماهییی ئحتمالا دو مهعنايان ددهت، یا
 ئیکئ: نهگەر عهلی ژئ وهکی وان سەرکەسان بت، نهز دئ غهزایا
 وی کهه و وی ژئ پئ کوژم. یا دوئی: ژ ڤهبیلی تهواضعئ نهو
 دبیرت: نهز دئ غهزایا عهلی ژئ پئ کهه؛ چونکی نهو ژئ ئیک
 ژ وان سەرکەسکانه!

شعرا چاری

گهر هوون ببینن نارئ عشق
تین و ل بوم زاری دکمن
گهر کشف بیی نهحوالی عشق
بهخیل و دشواری دکمن
ب حالی عشق بهخیل دهن
بی راه و بی دهلیل دهن
هر دم ب دم زهلیل دهن
هر کس ب غمخواری دکمن
هوون بار مهکن غمی د زور
ل حسره تا وهردی د سوز
چاقی د رهش بسک تینه دور
نهیی ژ نوو تاری دکمن
نهیا شرین بسک تینه سهر
پهنگین دهن شمس و قههر
په شمار ژ جهستی تینهدهر
ل عهه ری یاری دکمن

پیشهئی وان دان و کهرهه
خدمت دکمن کورد و عجمه
مدزیدی عشقی دهه ب دهه
ب نهقشی جهیاری دکمن
نهقش و نگاری ناقشان
دیوان و صهفنی چاوشان
هدیهی ل جوتی پادشان
عجمه ب چ سرداری دکمن
سرداری شاهی رهونهقان
موعجز و ره مزئی نبلهقان
علیۆ مه بیتره نهمهقان
بازاری ننگاری دکمن

ګهر هوون بېینن نارې عشق

ئەف شعره ل سەر وەزنا (رەجەزا هەشتەیی) یا هاتییه
ښهاندن، و قالبی وی ب څی رهنګییه: (مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ)، و مه ئەو ژ سێ ژێدەران وەرگرییه:
دەستنقیسا شیخ ئەحمەدی فەقیرئ گوندشیخی، و دەستنقیسا
کەشکۆلا دیوانا جزیری (کوناقی نقیسەری ل سەر نەهاتییه)، و
کتیبیا بووژاندنەوی میژووی زانایانی کورد) یا سەیدا محەمەد
عەلی قەرەداغی و وی ئەو ژ دەستنقیسا مەلا عەلییی سووسنی
وەرگرییه.

مژارا سەرەکی یا څی شعری ل دۆر وی سۆتنبیییه یا ناگری
عشقی د دلی دا پەیدا دکەت، و شاعر هەر ژ دەسپیکئ
خواندەفانان ناگەدار دکەت کو ئەو ئیک ژ وان کەسانە یێن ناگری
عشقی بەربوویی، و هەر کەسەکی ئەف ناگرە دیت بت، یان یی پی
زانا بت، دئ ب حالئ شاعری ناگەدار بت، لەو دئ گری و
زارییی بۆ وی کەت. . دا بەری خۆ بدەینی کانئ سەرھاتییا شیخ
عەلییی حەریری د گەل عشقا وی چ بوویە؟

حه ریری دبیرت:

گه ر هون بیین ناری عشق
تین و ل بوم زاری دکهن
گه کشف بی نهحوالی عشق
به خیل و دشواری دکهن

گهلی هه قال و هوگران! نه گه ر هون ناگری عشقی بیین،
و پی ناگهدار بین ده می نهو دکهفته دلی و سوتنییی تیدا پهدا
دکته، هون همی پیکفه دی تین و گری و زارییی بو من کن؛
چونکی هون دی نزانن کانی چند حاله کن نهخوشه نهز کهفتمی،
و نه گه ر نهحوال و نهپنییی عشقی ل بهر هوه ناشکهره بین، وهکی
کول بهر من ناشکهره بووین، هون ژی وهکی من دی چریک
و دژوار بن، و د (کهشکولا دیوان جزیری) دا نیفا دیوی ژ مالکی
ب قی گوئنن دهست پی دکته: (هه ر کهس بزانی حالی عشق)
و مهنا یا ناشکهره یه.

و بهلکی مهسه دا وی ب چریکییی یا عشق ل نک خودانی
پهدا دکته نهو بت مرؤقی عاشق وه لی دئیت ههز دکته
مهجووی وی بو وی ب تنی بت و کهس پشکدارییا وی تیدا
نهکته، لهو تو دبینی نهو ل سه ر قی چندی توند و دژوار
دبت.

پستی قی چندی شاعر بهحسی وی سه ر و بهری دکته یی
عشق خودانی خو دکههینتی، و دبیرت:

ب حالی عشق بهخیل دهن
 بی راه و بی دهلیل دهن
 هر دم ب دم زهلیل دهن
 هر کس ب غمخواری دکهن

هر کسه کی ب غمخواری شه بهر ب عشقی شه بخت،
 و ب دورستی حاله تی عشقی ب سهر دا بیت، و بته عاشقه کی
 درست، نهو -وه کی بهری نوکه ژمی مه گوتی- دی بته کسه کی
 چریک، و چونکی نهو دی بته مروقه کی سهوداسهر ریگ دی ل بهر
 وی بهرزه بت، و وی چو ریبهر نامینن بهری وی بدهنه نارمانجی،
 لهو تو دی بینی هردهم نهو بی رهزیل و مهلویه!

مهنا عشق نهگر یا ژ دل بت، و عشقه کا راست و درست
 بت، خودانی دئیخته بیگائییه کا دژوار، و تنگائییه کا زیده، حهتا
 کوری ل بهر وی بهرزه بین، و نهزانت دی ب چ سهری چت.

هون بار مهکن غه می د زور
 ل حسره تا وهردی د سور
 چائی د رهش بسک تیئه دور
 نه نیی ژ نوو تاری دکهن

قیجا مادهم نه شه حالی عشقییه، شیره تا من ل ههوه -گهلی
 دوست و هه قالان- نه قیه هون ب نک عشقی شه نه چن، و خو
 تسوش نه کن؛ دا باری ههوه تری نه بت ژ خهم و کوئانین زور،
 قیجا گرانییه کا زیده بکهفته سهر ملین ههوه ب رهنگه کی وه سا

هوین خو ل بهر نه گرن، نهو خهم و کوڅانین دئی ل نک ههوه پهیدا
 بن ژ بهر حسرهت و کهدهرا گولین سۆر یین دئی ههوه څین و هوین
 نهشین بگههنی، و گولین سۆر ل څیرئ کینایهته ژ رویی دلبرئ
 یی وهکی گولا سۆر، ههروهسا ژ بهر وی حسرهتا چاقین رهشین
 یاری دهمی بسک ل دۆرا وان کۆم دبن، و ب سهر نهییی دا دئینه
 خواری و ژ بهر رهشیا خویا دژوار، وی نهییا سپی و کهههر
 تاری دکهن و ل پشت خو څه دشتیرن.

مهعنا: هوین بهر ب عشقا دلبران څه نهچن؛ چونکی نهو
 ژ بهر حسرهتا جوانییا خویا زنده دئی باری ههوه ژ کول و کوڅانان
 داگرن.

نهیا شرین بسک تینه سهر
 رهنگین دبن شمس و قههر
 رهشمار ژ ههسی تینهدهر
 ل عهعهری یاری دکهن

نهغه ژی ههر سالوڅدانا نهی و دیمی دلبرتییه، نهوی عشقا
 وان حسرهتهی ل نک خودانی پهیدا دکهن، دبیژت: نهو نهییا مه
 د مالکا دی دا بهس ژئ کری کو دهمی بسک ل دۆر کۆم دبن،
 وی ل پشت خو تاری دکهن، گاڤا مروڅ وی نهییا شرین دبنت،
 و د (کهشکولا دیوانا جزیری) دا: نهیا شریف هاتییه، یهعنی:
 نهو نهییا پیروزی یا روڤناهییا حق ژئ دپهشت، و د دانهیا

(سووسنی) دا: (ئەنیا ل نور) هاتییه، یه‌عنی: ئەو ئەنیا
ژ نووری هاتییه ئافراندن.

دهمى ئەنیا كه‌قەر بسكین شرین یان شەریف ب سەر دا
دئین، بسكین رەش و تارى ب سەر دا دئین، رۆژ و هەیف هەردو
پیتكە رەنگین دبن، و رۆژ كینایه‌ته ژ ئەنیا تەرى رۆناهی،
و هەیف كینایه‌ته ژ دیمى گەش و گرۆقر، دبیت: دەمى بسكین
دلبرى ل دۆر ئەنى و دیمى وى دزقرن، ئەو وان دخەملین و
رەنگین دكەن، و دەمى رەشمارتن كەزبان وەكى گرتیان ژ بن
خێلى و دەرۆسكى دەردكەقن، و ئازاد دبن، ئەو ب سەر بەژنا زراف
و راستا وەكى دارا عەرەرى دا دئینه خوار، و ب نازكى دەرژیین
دى بیژى ئەو یی یارى و سەمایى دكەن.

خو‌ەش عەرەدر و شمشاد قەد

سۆتن ژ من جەرگ و كەبەد

داد و مەدەد داد و مەدەد

چەشمان چ خومماری دکن

عەرەر دارا هەفرستییه، و شمشاد دارەکا زرافە نیزیکی
هەشت متران یا درێژە، و ئەو هەردو ل قیری کینایه‌تن بۆ بەژنا
دلبرى یا راست و زراف، شاعر دبیت: بەژن و بالایا دلبرى یا
راست و زراف وەكى دارا عەرەدر و شمشادى جەرگ و میتلاک
ل من سۆتن، و د دانەیا (گوندشێخى) دا هاتییه: (ژ من رەقان
صەبر و خرەد) یه‌عنی: بەژن و بالایا وى هەدار و عەقل بۆ من

نههیلان، لهو بهره‌ووم نهز هموار دکهم: داد و مه‌ده‌ده... و کهمس
د هه‌وارا من نائیت! بهلکی چاقین وی بین مه‌ست و خومار، نهو
ژی دئینه هاری به‌ژنا زراف و ب مه‌ستی نازان ل من دکهن،
و ئیکجار جه‌رگ و میلاکان ل من دسوژن.

جۆتی خومار نهز بووم هه‌دهف

ته‌فسیر دکهن صونعی صه‌دهف

پۆژ خه‌مللی هه‌ر چار طه‌ره‌ف

ب مسکن تاتاری دکهن

صه‌دهف نهو قالکه یا لۆلۆیتین سپی د زکی دا، کوژ بنی
ده‌ریاری دئینه‌ده‌ر، دسپی و زه‌لال و ب به‌انه، شاعر دبیت: نهز
یی بوویمه نارمانجی جۆتی چاقین دل‌به‌ری بین مه‌ست و خوماری،
و بهره‌ووم نهو ناوړین خو بین تیژ و دژوار د من وه‌ردکهن، و دل
من بریندار دکهن، و نه‌گه‌ر ته‌ بقیت راستیا زه‌لالی و جوانی
و بهایی وان چاقین خوماری بزانی، صه‌ده‌فین لۆلۆیان وان شه‌رح
و ته‌فسیر دکهن، و د دانه‌یا (گوندش‌یخی) دا هاتییه: (بکهن)
یه‌عنی: گه‌لی گوهداران، هوین وان چاقین خوماری ب صونعی
صه‌ده‌فان ته‌فسیر بکهن؛ دا بزنان کانی نهو چند ب به‌انه.

پۆژ، و نهو ل قیتری ئستی‌عه‌ریه بو نه‌نی و دیمی، ژ هه‌ر
چار لایان هه‌ ب بسک و که‌زی و په‌رچه‌مان هاته‌ خه‌ملاندن، نهو
که‌زی و بسکین مسکا ته‌تاری یا ناقدار ب بین‌خوشیا خو هه‌ لی
هاتییه ره‌شانندن.

بسکئی ل پوژئی بوونه کۆم
جاما مهیی ئینان ل بۆم
نهمر دکر لازم ئهخۆم
مهستی ل من جاری دکمن

بسک و زولف ل دۆر دیمێ وهکی پوژئی گهش کۆمبوون
و تیک ئالییان، و وان جاما مهیی ژ دهف و لیقان بۆ من ئینا
و فرمان ل من کر کو لازمه نهز ئهخۆم، و ب ئی چهندی ئهو
مهستییی ل من جاری دکمن، یهعنی: من نهچار دکمن کو نهز
ب وئ جامی مهست و سهرخۆش بيم.

د دانیا (کهشکۆلا دیوانا جزیری، و مهلا عهلییی سووسنی)
دا ل شوینا (ئهخۆم) پهیقا (وهخۆم) هاتییه، و ئاشکهرایه کو ئهقه
لههجیا وان عهشیرهتانه یین دکهئنه سهر توخویی بادینان
و سۆران، و هزر بۆ هندی دچت کو شیخ عهلییی حهریری خهلکی
وئ دهقهرئ بوویه، وهکی مه ل پئشیا ئی کتیبی ئیشهارهت پی
دای.

مهستی شهراپی قهندلهبیم
ئهسپیری بهندی وئ شهبیم
وهصفی د عشقی گهر بپیم
هون تهرکتی هشیاری دکمن

نهز مهست و سهرخۆشی شهرابا وئ دلهری مه یا لیقین وئ
وهکی قهند و شهکری دشرین، و نهز ئیخسیر و گرتیبی بهندا زولفا

وئ یا رهشا وهکی شهقئیمه، ئەز نهشئیم ژئی قهرهسم و پزگار بئیم،
 و ئەگەر ئەز وهصف و سالۆختهئێ عشقی بئێرم و بۆ ههوه قهگئیرم،
 هوین ژئی وهکی من دئێ مهست و سهرخۆش بن، و هوین دئێ
 هشیارییا خۆ ژ دهست دهن و ههوه ئاگهه ژ خۆ نامینت.

ئەف مالکه د دانهیا (گوندشئیخی) دا ب ئی رهنگییه:

مهست و شهرابئێ قهندوی ئهسیر و بهندئێ شهف دوی

گهر وهصفیت یارم دوی هون تهركئێ هشیاری دکهن

و ئەوا مه ل سهری دانای بنهجهتره.

هۆشم چوین مايم نههۆش

ئەز دەم ب دەم لهو تئیمه جۆش

میران قهوی ذهوق و خورۆش

پیشهئێ خوندکاری دکهن

ژ بهر وئ عشقا ژئنگۆتئی عهقل و هشین من یئین چووین
 و ئەزئێ ماییمه بئێ هس و سهودا، لهو گاڤ بۆ گاڤئێ جۆش و
 کهلین دئئته من دئێ بئێژی ئاگرهکئێ د هئاڤئین من دا، و میر ژ بهر
 وئ دهسهلاتا وان ههئ، ب زهوق و تامهکا خۆش و دهنگ و
 دۆرهکئێ بلند قه کار و پیشهیا سولطان و خوندکاری مهزن دکهن.
 و ئەو کار و پیشه چبیه؟ د مالکا بئیت دا دئێ بۆ مه بئێرت.

و میر ل قئیرئێ ئستیعاره بۆ مهحبووبان، و بهلکی مهخسهد
 پئێ مهحبووبئین مهجازی بت، و خوندکار مهحبووبئێ حهقیقی
 بت.

پیشهئی وان دان و کهره
خدمت دکهن کورد و عجه
مهزیدی عشقی دهم ب دهم
ب نهخشی جهباری دکهن

پیشهیا خوندکاری یا کو میر پی رادبن دان و کهره مه،
بهردهوام ئەو مهردینییی د گهل عاشقین خو دکهن یین ب شهف
و رۆژ خدمهتی بو وان دکهن، ژ کورد و عجه مان، و ئەو دهم بو
دهمی عشقا خو یا زنده ب نهخشی خودایی یی جهبار دخهملین.

نهخش و نگاری ناقشان
دیوان و سهفنی چاوشان
ههیهی ل جوتی پادشان
عجهب چ سهرداری دکهن

ئەو نهخشی میر ل عشقا خو دکهن، و وئ پی دخهملین
نهخش و نیگاره کهکی عجهیه؛ چونکی ئەو ب دهستی
نهخشکیتین زیرهک هاتینه کیشان، و دیوان و ریزا چاوشان ژ
یا عجهیه، و وهی بو جوتی پادشاهان ژ ئەو چند سهردارییهکا
عجهیب ل عاشقین خو دکهن، و چاوا وان بندهستی خو دکهن و
دهسهلاتا خو دکهن. و دیوان و سهفین چاوشان خهمل و خیزا
دلبریه ئەوا وهکی چاوشان حوکم و دهسهلات ههی، و جوتی
پادشاهان ژ کینایه ته ژ ههردو چاقتین دلبره یین حوکم و ههیهتا
پادشاهان ههی.

سەردارى شاهی رەونەقان
موعەجز و رەمزى ئەبلەقان
عەلىۆ مە بېژە ئەحمەقان
بازارى ئىكارى دكەن

بەحسۆ عشقا وئ دلبەرى ئەوا سەردار بۆ ھەمى شاهیین
خودان بەھا و رەونەق و جوانى، و راستىيا وان موعەجزەبىین
پەردەدەر و وان رەمز و رازىن ژ چاقتىن بەلەکتىن یارى ديار دبن، تو
-ئەى عەلى- بۆ مرۆقتىن نەزان و ئەحمەق نەبېژە؛ چونكى ئەو چو
ژى نزانن، و ئەوى نەزان بت بازارى وى ب تنى دى ئىنکار بت،
و ئەو باوەرىيى نائىنت.

مەعنا: راز و نەپتىيىن عشقى، و حنىرىيىن ئەقىنى، دقتىت
بۆ مرۆقتىن نەزان نەئىنە گۆتن؛ چونكى ئەو د راستىيا وان ناگەھن،
و ب تنى کارى وان ئەوہ ئىنکارا راستىيان بکەن.

شعرا پینجی

پہر زاده ب خیر ہاتی
ل سہر چائی د من شالان
مہ لہو زانی تو وا ہاتی
ب دہنگی طہوق و خرخالان
ژ دہنگی بازن و زہندا
نہما عہقلی عہقلمہندا
ہندی من گوت سی و چہندا
تو چیتہر ہوی ژ ہہفالان
تو چیتہر ہوی ژ لہیلایین
شرینتر ہوی ژ زولہیخایین
مہم و زین ہہردو یہکتایین
سیہہ زولفان کرم تالان
سیا زولفان تو ناترسی
ژ تہحوالی مہ ناہرسی
موبارہک بیت تہ تہو کورسی
تو روونی گوہ عہبدالان

تو روونی گوه بده بهیتی
 ل پیشی تو وهکی زهیتی
 دستوژیت مهجلسا مهی تی
 وهکی پووشی ل کندانلان
 وهکی قوقنوس بی پهروا بم
 دخوم سهد سویند جودا ناہم
 حدزینم ئەز قهط تیر ناہم
 ژ دیدارا خهط و خالان
 ل دیدارا ته دئی زین کم
 حهتا کهنگی روحی تین کم
 کسهر بووم جارهکتی بتین کم
 خودانا تیت و دهستمالان
 خودانا تیت و جہبہت بوو
 دیدارا تم ب قسمت بوو
 خهراجی نهرضی قیمت بوو
 ب خهطط و خال و ئەشکالان
 ب خهطط و خال و سایه تو
 جہان جومله عطایه تو
 دکیشم خاکتی پایه تو
 هدر وهک زیری ب مثقالان

من نه زيرم من نه زيرم
 نه بوو تيشتم نه بوو شيلم
 ب سهد هويان كره كيتم
 خودانا دوشهك و پالان
 خوداني توم سهراسهر كرد
 ب زولفت هديف سه تهر كرد
 دلي من فيكرا بهند كرد
 ل عهيد و جهژن و سهرسالان
 نهول عهيد و نه ماني من
 عهزيز و نووجواني من
 دورئي قيمهت گراني من
 كهس و كاري م بوون تالان
 نهول كار و كسي من توي
 يهقين فريادره سي من توي
 كسي من و بهسي من توي
 ل زير و مال و پهرتالان
 ل زير و مالي قازانجم
 كه شادم صاحبي گهنجم
 ل بازاران گوهر سهنجم
 سهره دويره هتا مالان

سەفەر دویره شەبەق تارى
ئەرىق ئەلىقۇ تو پىر ژارى
بەكە تەوبە ب يەكجارى
بەلكى ل مە خۇش بەت شالان

پهريزاده ب خير هاتي

ئهف شعره ل سهر وهزنا (ههزهجا ههشتهيي) يا هاتييه
قهاندن، و قالبی وي ب فی رهنگيه: (مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ
مَفَاعِلُنْ)، و مه ئه و ژ دو ژئدهران وهرگرتييه: کتيا (هوزانفانيت
کورد) يا سهيدا صادق بهائه دديني ناميدي، و کتيا
(بوژاندنوهی ميژووی زانايانی کورد) يا سهيدا محمهده علي
قهرداغي، و ژ بهر کو مه چو دهستنقيسين في شعري نهديتينه، و
ئهو د فان ههردو ژئدهران دا - وهکی ههردو سهيدا ب خو ديژن- يا
ترييه ژ کيماسيان، ئه نهچار بوينه کو ل گهلهک جهان، ل دويث
سياقي شعري نجهادئ بکين؛ دا کو شعري ب شيويهکی راستر
ل بهرچاڅ بدانين، ب وي هيقيبي کو ل روژهکي دهستنقيسهکا في
شعري ب دهست مه بکهفت، و ئهه بشيتين وي ب رهنگهکي
دورست بخوينين و شوژه بکين.

د في شعري دا عليبي حريري دقيت ب مه بدهته زانين کو
دلبرهرا وي يا پهريزاده شاهه همي جوان و دلبرانه، و ئهو يا
هيزايي هندييه کو ههه تشتهکي ل عهردی ههی ژ مال و پهرتالی
وهک باج و خراج بيتهدان پيخه مهت مرگينييا هاتنا وي، و ههه

چهنده ئه‌و مرۆڤه‌كه‌ى ژار و ده‌ستقالايه ژى به‌لى ئه‌و يى ئاماده‌يه
كو چى تشته‌كه‌ى هه‌بت بده‌ت به‌رانبه‌ر ب ده‌ستقه ئينانا ديتن و
ديدارا خوشتقييا خو.

په‌ريزاده ب خي‌ر هاتى
ل سه‌ر چاڤى د من شالان
مه‌ له‌و زانى تو وا هاتى
ب ده‌نگى طه‌وق و خرخالان

په‌ريزاده، يه‌عنى: تيشكا په‌ريان، بو په‌رى و ئه‌جنه و
فريشته‌يان ژى دئيته‌ گۆتن، و ئه‌و وه‌ك كينايه‌ت بو ژنا جوان دئيته
ب كارئينان، و (شالان) كۆمه‌ و كت (شال)ه، و ل به‌ر من يا
ناشكه‌را نينه‌ كانى مه‌خسه‌دا شاعرى ل ڤي‌رى ب دورستى پى
چييه‌؟ ئه‌گه‌ر ئه‌و ژ (شالا) كوردى بت كو ئه‌و شيتكه‌ يا د سه‌ر
جلكان را ل نافته‌نگى دئيته‌ شدانن، ئه‌و د سياقى ڤى مالكى‌ دا
دئى يا بى مه‌عنا بت، و ئه‌گه‌ر ئه‌و په‌يه‌كه‌ عه‌ره‌بى بت، دب‌ت ئه‌و
ژ ئيك ژ دو په‌يقان هاتبته‌ وه‌رگرتن: ژ (شال، يشيل) يه‌عنى:
پادكه‌ت و بلند دكه‌ت، بان دب‌ت ئه‌و (ته‌صحيفا) په‌يڤا (شه‌هل)
بت، وه‌كى (چه‌هڤ) دبته‌ (چاڤ) و (مه‌هر) دبته‌ (مار)، و شه‌هل
ب زمانى عه‌ره‌بى تيكه‌لبوونا دو ره‌نگانه، و گه‌له‌ك جاران ئه‌و
وه‌كى سالۆخه‌ت بو چاڤى دئيته‌ گۆتن: چاڤى شه‌هلا، يه‌عنى: ئه‌و
چاڤى هنده‌ك شيناتى يان سو‌راتى تيكه‌لى ره‌شاتيا ره‌شه‌شكا
وى بووى، و ئه‌و ل نك هنده‌كان نيشانا جوانييا چاڤيه‌.

(طهوق) تۆکه، کونئو تشتی گروڤره یی ل دور تشتهکی دی
دزقیت، وهکی (خرخالی) یان (خلخالی) کونئو بازنی زیریه یی
ژن بو خهملاندنی دکهنه پییین خو.

د نیقا نیکی ژ مالکی دا شاعر دبیرت: ئەمی دلبرهرا وهکی
په‌رییان جوان و خوشکوک، توب خیر هاتی، ل سهر چاقین من
یین شین.. و بهلکی (شالا) کود هندهک دانه‌یان دا وهسا هاتییه
بیی حه‌رفا (نونئی) وهکی په‌ریزادی گازی بو هاتبه پیتشکیتشکرن،
و (مونا‌دا) بت، و مه‌خسه‌د پی دلبره‌بت، یه‌عنی: ئەمی په‌ریزاده،
و ئەمی دلبره‌را چاقشین و شه‌هلا، توب خیر هاتی ل سهر چاقین
من. یان: توب خیر هاتی و ل سهر چاقین من یا هلگرتی و
بلندکری بی.

پاشی دبیرت: ئەم له‌و پی حه‌سیاین و مه‌ب هاتنا ته‌زانی؛
چونکی ده‌نگ و زیرینا خلخالین ته‌هاته مه‌به‌ری کونئو بگه‌هییه
نک مه‌.

ژ ده‌نگی بازن و زه‌ندا
نه‌ما عه‌قلی عه‌قله‌ندا
هندی من گوت سی و چهندا
تو چیتر به‌وی ژ هه‌فالان

ژ بلی ده‌نگی خلخالین ته‌، ده‌نگی بازنین ته‌ ژی گه‌هسته
مه‌، ئەو بازنین ته‌ کرینه زه‌ندین خو، ئەو ده‌نگی خوشتی عه‌قل
ژ سه‌ری عه‌قله‌ندان بری، و ئەو شیت و شه‌یدا هیلاین، و هندی

من گۆتی و مهدحین ته و جوانییا ته کرین، سیه جاران یان پتر
تو چیتتر و جوانتر بووی ژ ههمی دوست و ههقالان.

د دانهیا (قهردهاگی) دا (هزار چندان) هاتیبه، یهعنی:
هزار جاران تو ژ ههمی ههقالان چیتربووی. و مهخسه دا وی
ب ههقالان ئه و دلبرتن جوانن ییتن کو ناڤ و دهنگی وان
ب جوانییه بهلاقبووین، کو ناڤی هندهک ژ وان د مالکا بیت دا
دی ئین.

تو چیتتر بووی ژ لهیلایین
شرینتر بووی ژ زولهیخایین
مهم و زین ههردو یهکتایین
سیهه زولفان کرم تالان

ئهی دلبره پهریزاد! تو چیتتر و جوانتری ژ لهیلایا دلبره
مهجنونی، و تو شرینتری ژ زولهیخایین ژ ئنا عزیزئ مصرئ یا
کول یوسفی عاشقبووی، و مهم و زین ههردو ژ پیکڤه نائینه
رئزا ته... و زولفین ته یین رهش ب جوانییا خو یا زیده ئهز تالان
کرم.

سیا زولفان تو ناترسی
ژ ئهحوالی مه ناپرسی
موبارهک بیت ته ئه کورسی
تو روونی گوه عبدالان

ئەرى ما تو ژ خودی ناترسی ته ب زولفا خو یا ږهش ئەز
 تالان کرم؟! و جاره‌کی تو پساراً حالئ مه ناکه‌ی؟ راسته تو
 ل سەر کورسییا شاهاتییی یا روینشتی، و دەسپه‌لاتا ته ل سەر
 هه‌می په‌ریان هه‌یه، به‌لئ پا هیقییا مه ژ ته ئەوه ده‌می تو
 ل سەر وی کورسییی دروینییه خواری تو مه عه‌بدالان ژ بیر نه‌که،
 و گوهدارییا گلله و گازنده‌یتن مه بکه.

تو روونی گوهدا بده به‌یتی
 ل پیشی تو وه‌کی زه‌یتی
 دسوژیت مه‌جلسا مه‌ی تی
 وه‌کی پووشی ل که‌ندالان

ئەگەر تو ل سەر کورسییا دەسپه‌لاتا خو روینشتی، تو
 گوهدارییا ڤان به‌یتان بکه یین ئەم ب ته و بو ته فه‌دهینین،
 و بزانه کو ئەو مه‌جلسا ل پیشیا ته هه‌ی، و ژ به‌ر ږۆناهیا
 رویی ته یی گه‌ش هه‌ر تشته‌کی هه‌بت وه‌کی وی پووشی
 ل که‌ندالان ب زه‌یتی دئیتته سوژن. و گوژت: پووشی ل که‌ندالان!
 چونکی ئەو یی به‌ره‌هوايه و ئاگر زووتر ڤتیرا دچت و هه‌مییی
 دسوژت.

وه‌کی قونوس بی په‌روا به
 دخۆم سه‌د سویند جودا نا به
 حه‌زینم ئەز قه‌ط تیر نا به
 ژ دیدارا خه‌ط و خالان

(قوقنوس) د بنیات دا په‌یښه‌کا یونانییه، ناڅی‌طه‌یره‌کئی
نه‌فسانه‌یییه، دبیتژن: نه‌و ل دۆر ناگری دزڅرت و خو‌دهاڅیتته ناڅ و
پئی دنیته سۆتن، پاشی‌طه‌یره‌کئی دی یی‌وه‌کی وی ژ خولیییا وی
چی دبت، و نه‌و ژی وه‌کی یی‌به‌ری خو‌دکته.

شاعر دبیتژت: نه‌گهر نه‌ز وه‌کی‌طه‌یری قوقنوسی بئ‌په‌روا بم،
یه‌عنی: موجازه‌فی‌بکه‌م و بی‌ترس و خه‌م خو‌به‌هاڅیتته ناڅ وی
ناگری‌تو ب‌رؤناهییا دیمی‌خو‌به‌رده‌یه مه‌جلسا خو، نه‌ز سه‌د
سویندان دخۆم کو‌نه‌ز ژ وی مه‌جلسی و وی ناگری‌شه‌ده‌ر و جودا
ناپم، نه‌گهر چهند نه‌ز بی‌مه‌سۆتن ژی، و نه‌زی‌خه‌مگین وکی
طه‌یری قوقنوسی ژ سۆتنا ب‌ناگری‌ته‌قه‌ت تیر‌ناپم، نه‌گهر نه‌ز
بی‌مه‌سۆتن ئیکئی دی یی‌وه‌کی من دی ژ خولیییا من چی‌بت، نه‌و
ژی دی‌حه‌ز ژ ته‌کته و خو‌ب‌ناگری‌ته‌سوژت، و نه‌ز قه‌ت
ژ دیدار و دیتنا‌خه‌ت و خالین‌دیمی‌ته‌تیر‌ناپم.

ل دیدارا ته‌دی‌زین‌که‌م
حه‌تا‌که‌نگی‌روحی‌تین‌که‌م
که‌سه‌ر‌ه‌وم‌جاره‌کئی‌بئین‌که‌م
خودانا‌تیت و ده‌ستمالان

مه‌عنا‌یا (زین) یان (زین) د‌څی‌مالکئی‌دا ل‌به‌ر‌من
یا‌روه‌ن‌نینه، د‌دانه‌یا (قه‌ره‌داغی) دا (حه‌زین‌که‌م) هاتیییه، و
(تیت) ره‌نگه‌کئی‌به‌ریسکان‌بوو‌ژنان‌خو‌پئی‌دخه‌ملاند، د‌دانه‌یا
(قه‌ره‌داغی) دا ل‌شوینئی (چیت) هاتیییه، و چیت‌په‌رۆکه‌که

ژ په نږې دښته دورستګر ژنان وهکې عهبا ب سهر جلکان دا
ب کار دښنا، و (دهستمال) دهر سوکه.

یہ عنی: حهتا کهنگی نهز دئ ل هیښیا دیدارا ته خه مګین
مینم، و رجا من تینیا دیتنا ته بت؟ خه م و کهسرا من نهو بوو
جارهکې نهز خودانا تیت و دهستمالان بینم و بینا وئ سح
بکه م.

خودانا تیت و جهبهت بوو
دیدارا تم ب قسمهت بوو
خهراجې نهرضی قیمهت بوو
ب خهطط و خال و نهشکالان

نهو دلبرهرا من کهسره کو جارهکې بینم و بین بکه م، خودانا
تیت و نهنیا کهقهر بوو، څیجا نهی دلبره نهگهر جارهکې دیدار
و دیتنا ته بو من ببا قسمهت، نهز خهراجې عهری همیین و هک
قیمهت و بهایی وئ دیداری دا ده م، بهرانبر هندې کو نهز خهط
و خال و شکلی ته بینم.

ب خهطط و خال و سایین تو
جهان جومله عطایین تو
دکیشم خاکې پایین تو
هر وهک زپړئ ب مثقالان

جیهان پیکشه، ب هه می ملکه تی وئ قه ب بهر هندې
دکهفت وهک باج و خهراج بیتهدان وهک بها بو دیتنا خهط و خال

و سیبهره خهمل و گوهارین ته، هندی هند تول بهر دلّی من یا
 ب بهایی، و ههر ژ بهر قئی چهندی نهو ناخا تو پییی خو ددانییه
 سهه و پیّ لی ددانی، نهز وهکی زتری ب میسقالان دکیشم و بها
 دکهم.. چونکی نهو ناخ بو برینین دلّی من ده‌رمانه، و بو چاقین
 من بیناهی و کله!

من نه زتیرم من نه زیقم
 نه‌ه‌وو تیشتم نه‌ه‌وو شیقم
 ب سهه هویان کره کیقم
 خودانا دۆشهک و پالان

ههر چهنده تو هیژایی هندی یی جیهان ههمی وهک بها بو
 دیدارا ته بیتهدان ژی، بهلی پا نه من زتیر ههیه و نه زیف کو نهز
 بدهم، و نه من تیشتم ههیه و نه شیف، مه‌عنا: نهز مروّقه‌کی ژار
 و ده‌ستکورت، و خودانا دۆشهک و بالگه‌هان نهز ب سهه‌ناه
 و هویان ده‌ریدهه و کیقی کرم. مه‌عنا یا (هویان) ب دورستی من
 نه‌زانییه، بهلی نهو ل نک صوفییان ره‌نگه‌کی زکرییه ژ (هو) یا
 عه‌ره‌بی هاتییه کو نیشاره‌ته بو خودی، و (های و هوی) ژی ههیه
 رامانا ده‌نگی بلند و گرییی ددهت.

خودانی توم سه‌راسه‌ر کرد
 ب زولفت هه‌یف سه‌ته‌ر کرد
 دلّی من ئیکرا به‌ند کرد
 ل عه‌ید و جه‌ژن و سه‌رسالان

ئەڤ مالکە گەلەک یا رێک و پێک نینە، و بەلکی مەعنایا
وێ ئەڤە بت: سەراسەر تویی خودان بۆ من، تە ب زولفا خۆ یا
رەش هەیفە گەش ڤەشارتییه، و هەیفە رەش ئستیعارهیه بۆ دیمی
وێ، و ل عەید و جەژن و سەرسالان تە دلێ من ڤیکرا ب وێ
زولفا خۆ یا رەش کرە بەند و ئیخسیر.

ئەول عەید و ئەمانی من
عەزیز و نووجوانی من
دورێ قیمەت گرانی من
کەس و کاری م بوون تالان

ئیکەمین جەژن و تەناهی و خوشی بۆ من تویی، تو عەزیز و
نووجوانا منی، و دورا ب قیمەت و بەاگرانا من تویی، تە
ب جوانییا خۆ ئەز ب کەس و کار ڤە تالانکرم.

ئەول کار و کەسێ من تویی
یەقین فریادەرەسێ من تویی
کەسێ من و بەسێ من تویی
ل زێر و مال و پەرتالان

ئیکەمین کەس و کاری من تویی، و بێ گومان تویی
د هەوارا من دئیی و من رزگار دکە، و من ژ ناڤهرا هەمی
کەس و کار و و زێر و مال و پەرتالین دنیایی من تو بەسێ،
و ژ تە پێڤهتر من هەوجەیی ب کەسێ دی نینە.

ل زتیر و مالی قازانجم
که شادم صاحبی گهنجم
ل بازاران گوهمر سهنجم
سهفهر دویره هتا مالان

ئهگهر مه تو ههیی ئەز یی سهرفایده و قازانجم و خودان زتیر
و مالم، ئەگهر چ دهستی من ژ مالی دنیایی یی قالا ژی بت، و
ئەز یی دلشاد و کهیفخۆشم و خودان گهنج و خزینه مه، و ئەز
ل بازاران گوهمران دکیشم و دپیقم، یهعنی: ئەز یی دهوله مه ندم..
ههر چهنده سهفهره من هتا کو ئەز دگه همه جه و مالان یا دویره
ژی.

ل شوینا (که شادم) د بنیات دا (که سادم) هاتییه، بهلن
ب هزرا من ئەو خهله تییبا نفیسینییه، و (صاحبی گهنجم) د دانهیا
قههه داغی دا (صاحبی رهنجم) هاتییه، و ل شوینا (ل بازاران)
ل نک نامیدی (ل باژیرا) هاتییه.
و مهخسه دا وی ب مالان مالین ناخهه تیییه و سهفهر مرنه،
وهکی ژ مالکا بیته دئ بو مه دیار بت.

سهفهر دویره شهبن تاری
ئهروی عهلیۆ تو پری ژاری
بکه تهویه ب یه کجاری
بهلکی ل مه خوۆش بت شالان

ئەو ۋەغەرە ل بەرا تە ھەي -ئەي عەليۆ!- ۋەغەرەكا دوير و
درېژە، و شەفا تارييه، و تو مروڤهكې ژاري، چانتكې تە يى
قالايە ژ زادي و تە تشتەك نينه د گەل خۆ ببەي، ڤيڤا تو
ب ئيکجاري ژ گونەهين خۆ تۆبە بکە، بەلکې مەحبوبې بلند
ل مە خوش ببت و ژ مە رازى ببت.
د دانەيا قەرەداغى دا ھاتتیه: (بەلکو رزگار ببى شالان).

شعرا شه شسئ

ديسان ژ نوو عشقا بهريئ
پورئ نهنده روونهم تاتشه
زولفا موزه ييمن عنبهريئ
ده عوا د گهل خالا ره شه
خالال ديمى دل ره فا
سه د روح و جانم بن فدا
سوتم گهلو چوم تئ نه ما
تهرکم کرن عقل و هشه
عقل و هشم بوونه نه سير
دينا کو گه گه تيته بير
ديم شوپه تي بهدرا مونير
زولفا ژ وهرديئ بيتنخوه شه
وهردان ژ نيئ زولفا دهرين
شوعلا بنه فشئ تئ وهرين
بالا و قهددا عمرعهرين
هژيان ل سهر ماريئ ره شه

هژيان ل سهر ماری د رهش
 وهردی د سۆر وهردی دگمش
 سووسن و سونبول هم بنهفش
 هدر جا کو دیتی لی ممشه
 هدرجا کو حدی تیت و دچیت
 نحيائنی نه مواتان دپیت
 وه جهان مودام نوور ژنی دچیت
 دیم شوپهتی شه معا گمشه
 شه معا شه پستانان نهوه
 وهردا گولستانان نهوه
 سه روا د بوستانان نهوه
 شوخا حهریری دلگمشه
 عه جیب له طیف و جنديیه
 نه زمان نهزان و رژمییه
 ناگه ژ عشقبازان نییه
 مهست و خومار و سهرخو شه
 سهرخو شنی جاما شهربه تی
 دیم شوپهی شه معا ظولمه تی
 حوریا ت باغی جهننه تی
 سهرداری چه ندین مهوه شه

مدهوش كروهستان صدف ب صدف
نمو هاتدهر مصري ت كدف
وان گوت: عدليو (لا تخدف)
مه ب مردنق قهوي خواهشه

ديسان ژ نوو عشقا بهري

نهف شعره ل سهر وهزنا (رهجهزا ههشتهيي) يا هاتيه
قهانندن، و قالبی وئ ب قی رهنگييه: (مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ)، و مه نهو ژ چار دهستنقيسان وهرگرتيه:
دانهيا موحه ممهدي کورئ مهسيحايي، و يا شيخ نهحمهدي فهقيرئ
گونديشيخي، و يا سهييد ئيبراهيمي بيتسكي، و يا مهلا
مصطه فايي يووسفي. و مژارا سهرهكي يا شعري ل دور وئ
عشقييه يا ژ بهري وهره و دکهفن دا بوويه بار و نهصيبي
شاعري، و جارهکا دي ناگر د هناف و دهرووني وي دا پهيدا کري،
ههر وهسا شاعر سالوخهتي دلبرهرا خو ژي بو مه قهگيرت، نهوا
ب جوانييا خو يا زنده ناگري نهقيني بي دژوار بهردايه دلي وي.

ديسان ژ نوو عشقا بهري

پور نهندهروونم تاتشه

زولفا موزهييمن عنبهري

دهعوا د گل خالا رهشه

دیسا ژ نوی و جاره‌کا دی، ژ بهر وی عشقا ژ بهری وهره و
 د کهئن دا بۆ مه بوویه بار و نه‌صیب، دل و هناڤتین من ژ ناگره‌کی
 څینی یی دژوار و سوژه‌ک یی تژییه، نهو ناگری هیشتا پتر
 ل من دژوار دبت گاڤا نه‌ز وان زولفین دل‌بهری دببیم، یین کو
 ژ ره‌نگ و بینا عه‌نبه‌ری هاتینه خه‌ملاندن. نهو زولفین هه‌ڤرکی و
 ده‌عوایی د گهل خال و نیشانا وی یا ره‌ش دکهن، و هه‌ر ئیک
 دبیتته یا دی: نه‌ز ژ ته ره‌شتر و بینخوشترم!

د دانه‌یا (گوندشیخی) دا (به‌رین) و (عه‌نبه‌رین) ل شوینا
 (به‌ری) و (عه‌نبه‌ری) هاتیییه، و نهو چویی ژ مه‌عنایی ناگوهورت.
 هه‌ر وه‌سا د دانه‌یا (مه‌مه‌دی کورپی مه‌سیحایی) دا (ت گهل)
 ل شوینا (د گهل) هاتیییه، و ناشکه‌رایه کو د له‌جه‌یا هه‌کارییان
 دا هنده‌ک جاران (ت) جهی (د) دگرت.

خالا ل دیمی دل په‌ڤا
 سه‌د روح و جانم بن فدا
 سوتم گهلۆ چوم تی نه‌ما
 ته‌رکم کرن عه‌قل و هه‌شه

نیشانا ره‌ش و بیتنه‌خوشتا دیمی دل‌به‌ری، یا کو زولفا وی
 یا عه‌نبه‌ری ده‌عوایی د گهل دکه‌ت -وه‌کی د مالکا بۆری دا هاتی-
 ب جوانیییا خو یا زیده‌ دلێ مه‌ په‌فاند و ژ سنگی مه‌ ئینادهر،
 و تشته‌کی حنییر نینه‌ نه‌م دلێ خو بده‌ینی؛ چونکی نه‌گه‌ر سه‌د رح
 و جان ژێ مه‌ هه‌بان نه‌م دا گۆری که‌ین و ده‌ینی؛ و گه‌لی دۆست

و ههڅالان، ژ بهر عشق و نهښنا ځي دلبري، نهز فهنا بوم و چو د من نه ما، هتا وي دهره جي عقل و هشين خو ژي من ژ دست دا، و نهز وهكي مروځه كي دين و هار لي هاتم.

د دانهيا (گونديځي و بيسكي) دا (دلروبا) ل شوبنا (دل پهڅا) هاتييه، و هنگي مهنا ب ځي پهنگي لي دئيت: نهو نيشانا ل سهر رويي دلبره دلرهځين هه سهد رح و جانين من بو بينه گوري.

**عقل و هشتم بونه نسير
دينا كو گه گه تيته پير
ديم شوبه تي بهدرا مونير
زولفا ژ وهردي بينخوه شه**

گاف بو گاهي ده مي ديتنا وي ل بيرا من دئيت هه، نهو عقل و هشين من ژ من دستينت و دكه ته ئيخسير. مهنا: نه ب تني نهز ب ديتنا وي دين و سهودا ديم، بهلكي خو ده مي نهز ديتنا وي ژي جار جار ل بيرا خو دئينم، خو نه گهر نهو ل بهر چاځين من نه بت ژي، نهز دين و سهوداسهر لي دئيم! نهو دلبره ديمي وي وهكي هه يفا چارده شه ځي يا گهش، و بيتا بسك و زولفا وي ژ بيتا گولين بينخوش هاتييه وهرگرتن.

د دانه بيتن (گونديځي، و بيسكي، و يووسفي) دا ل شوبنا (دينا) په يفا (دنيا) هاتييه، و ب راستي من چو مهنا بو نه زانينه، و دوير نينه نهو ده ستتيقه دان بت.

وهردان ژ نیف زولفا دهرین
شوعلا بنهفشی تی وهرین
بالا و قهددا عمرعهرین
هریان ل سهر ماری رهش

(وهرد) یه‌عنی: گول، ل فیرئ نستیعاره‌یه بو دیمی نهوی
وه‌کی گولئ جوان و تهر و گه‌ش، و گوئن ل فیرئ بو دل‌به‌رتیه،
شاعرئ عاشق دبیزتی: تو دیم و رویی خو یی گه‌ش وه‌کی گولان
ژ ناف زولفتین خو یین عه‌نبری و بینا گولان ژئ دئیت دهری‌خه و
نیشا مه‌ده، و گه‌شاتییا بنه‌فشی تی بوهرینه، و به‌لکی مه‌خسه‌دا
وی نهو بت ره‌نگی مورئ بنه‌فشی تی بده و ل سهر بدانه، و به‌ژن
و بالایا راست و زراف، یا وه‌کی دارا عمرعهرئ کو جوینه‌کئ
کاژانه، ماری ره‌ش پیدا هاته خوار و ل سهر هریان، و ماری ره‌ش
ل فیرئ نستیعاره‌یه بو که‌زیی.

د دانه‌یا (گوندشیخی) دا: (شورا بنه‌فشی پی وهرین)
هاتییه، و به‌لکی (شورا بنه‌فشی) ژ ره‌نگی پال‌دانا صیفه‌تی بو
مه‌وصوفی بت، یه‌عنی: بنه‌فشا شور پیدا بینه خوارئ، و هنگی
مه‌خسه‌د ب بنه‌فشی دئ په‌رچم یان نهو ریشیک بن یین دل‌به‌ر
ل نه‌ییا خو دشدینت، مه‌عنا: په‌رچم یان ریشیکین بنه‌فشی
ب سهر دیمی خو دا بینه خوارئ.

هریان ل سهر ماری د ره‌ش
وهردئ د سور وهردئ دگه‌ش

سووسن و سونبول هم بنهفش
هر جا کو دیتی لی مشه

ل سهر وی بهژن و بالایا وهکی دارا عدرعهری راست و زراف
مارین رهش، کو کهزینه، ل سهر هژیان، و سووسن و سونبول و
بنهفش ژی هر جارهکا گولا سور و کهشا دیمی دبینن لی دخشیین
و ب سهر دا دئینه خوارئ.

ئهف مالکه ب تنی د دانهیا (گوندشیخی) دا هدیه، و ئهو د
هر سی ژئدهرتن دی دا نههاتییه.

هرجا کو حدی تیت و دچیت
نهیائی ئه مواتان دهیت
وه جهان مودام نور ژئ دچیت
دیم شوپهتی شه معا گشه

(حی) ماره ب زمانی عهره بی، و ئهو ل قیرئ ئستیعاره یه
بو کهزیی، دبیت: هر جارهکا کهزییا وی یا وهکی ماری ب سهر
بهژنی دا دئیت و دچت، مری پی زیندی دبن، و د دانهیا
(گوندشیخی) دا (ئرواحان) ل شوینا (ئمواتان) هاتییه، یه عنی:
رح پی زیندی دبن، و دیم و رویین وی هردهم روناھی ژئ دچت،
و دیمی وی د گمشاتی و زهلالییا خو دا وهکی چرایئ هردهم
گشه.

د دانهیا (مهسیحایی و بیسکی) دا: (ديسان) ل شوینا
(هرجا) هاتییه، و مهعنا گهلهک یا جودا نینه.

شہمعا شہستانان نموہ
وہردا گولستانان نموہ
سہروا د ہوستانان نموہ
شوخوا حہریری دلگہشہ

شہمال و چرایئ شہفتین تاری نموہ، و گولا گہشا گولستانان
نموہ، و دارا سہرۆیی یا بہژن زراف و بلندال ناٹ باغ و بیسانان
نموہ، و نموہ شوخوا حہریری یا دلگہش.

نہٹ مالکہ د دانہیا (گوندشیخی) دا ب فی رہنگی ہاتیبہ:

شہمعا ژ ہوستانان نموہ سہروا ژ ہوستانان نموہ
وہردا گولستانان نموہ مہست و خومار و سہرخوہشہ

ناشکہرایہ کول فیرئ ناسنائئ شاعری نہہاتیبہ. و د دانہیا
(بیسکی) دا دووماہییا مالکت ب فی رہنگیبہ: (شوخوا و حہریرا
دلگہشہ) یہعنی: شوخوا و شہنگا نازک و ب بہا یا وہکی
ناقرمیشی نموہ.. و ب فی رہنگی (حہریر) نابتہ ناسنائئ
شاعری.

عہجیب لہطیف و جندیبہ
نہزمان نہزان و رۆمیبہ
ناگہہ ژ عشقبازان نیبہ
مہست و خومار و سہرخوہشہ

دلبره‌کا زنده نازک و جوانه، رۆمییه‌کا نه‌زانه ب ئەزمانێ
 مه! و د دانه‌یا بێسکی دا هاتییه: (ئەزمان و زاریت رۆمییه)
 یه‌عنی: ئەو ب ئەزمان و زاری خۆ یا رۆمییه، له‌و د گۆتن
 و هیقییێن مه‌ عاشقان ناگه‌هت، و یا بێ ناگه‌هه ژ حالێ مه،
 و ئەو ده‌می ئەو ب رێقه‌ دچت ئەو وه‌سا خۆ ده‌ژینت دێ بێژی ئەو
 مه‌سته‌کا سه‌خۆشه.

ئەف مالکه د دانه‌یا (گوندشێخی) دا نه‌هاتییه.

سەرخواه‌شێ جاما شه‌ره‌ته‌تی

دیم شوپهی شه‌معا ظولمه‌تی

حووریا ت باغی جه‌ننه‌تی

سەرداری چەندین مەهوشە

ئەو دلبر مه‌ست و سەرخواشا جاما شه‌ره‌ته‌تییه، له‌و د چوونا
 خۆ دا ئەو وه‌سا ده‌ژیییت، و دیمێ وێ وه‌کی وی چرایه‌ یێ تارییێ
 شه‌ده‌ره‌قینت، ئەو حوورییه د ناڤ باغی به‌حه‌شته‌تی دا، و سەردارا
 چەندین خوشنشیانە یێن دیمێ وان وه‌کی مه‌هێ دگه‌ش و روهن.

مه‌هوش کووه‌ستان صه‌ف ب صه‌ف

ئەو هاته‌ده‌ر مصری ت كه‌ف

وان گۆت: عه‌لییۆ (لا ته‌خه‌ف)

مه‌ ب مردنێ قه‌وی خواه‌شه

ده‌می خوشنشییێن وه‌کی مه‌هێ دگه‌ش هاتینه به‌زما ئەقینێ و
 ئەو هه‌می پێکقه‌ رێز رێز راوه‌ستیاین، دلبره‌ مه‌ سەردارا هه‌می

مهوهشان د ناڅ وان دا هاته‌دهر، و شیرئ وئ یئ مصری د دهستی دا بوو، ههر وهکی نارمانجا وئ نهو بوو مه پئ بکوژت. و بهلکی شیرئ مصری ل څیرئ نستیعاره بت بو ئاورئین چاقان یئین دژوار و کوژهک، و ده‌مئ نهو ب څی تهرزی ده‌رکه‌فتی، وان مهوهشان گوته من: عه‌لییو! تو خو دربئین وئ نه‌ترسینه، بلا نهو دربئین خو بدانته ته؛ چونکی مه -توخمئ عاشقان- گه‌لهک پئ خو شه کو ب دربئین چاقئین خوشتھیان بمرین، و د ریکا وان دا و ب ده‌ستین وان شه‌هید ببین. نیقا دویئ ژ څی مالکئ د هندهک دانه‌یان دا ب څی ره‌نگییه:

گوهتی حوسه‌ینی لا ته‌خه‌ف مه‌قتولیییا ته ب څی خوه‌شه

یه‌عنی: گاڅا دل‌به‌رئ دیتی نه‌م ژ دربئین وئ ترسیان، وئ گوته مه: نهی (حوسه‌ینی) تو نه‌ترسه؛ چونکی کوشتنا ته ب څی دریا کو ب شیرئ مه دبت تشته‌کئ خو شه بو ته. و بهلکی مه‌خسه‌د ب په‌یقا (خوش) ل څیرئ ژیان بت، یه‌عنی: کوشتنا ته ده‌مئ ب دربئین مه دبت، نهو بو ته ژیان ب دورستییه نه کو مرنه.

و ژ څی ریوایه‌تئ دئیته وه‌رگرتن کو شیخ عه‌لییئ حه‌ریری ژ مالباته‌کا سه‌یبدان بوو یئین کو نه‌سه‌با خو بو ئیمامئ حوسه‌ین -خودئ ژئ رازی بت- دزڅرئین، له‌و وی ناسناڅئ حوسه‌ینی بو خو دانا‌یه.

شعرا جهفتی

خهلقو ورن بیمن
چ حوسنه که ل که مالسه
حهیران ژ دل بمین
ل صونعا ذولجهلالسه
صونعا خودی وه دایی
صفحه ژ نووری داینایی
عنهبر ل سدر کتشیایی
نهبروو و خهط و خاله
خالیت شوپی عنهبری
دیم هر وه کی قه مبری
نهز تیر ناہم ژ نهظ مبری
من قهط ناچیت ژ خیاله
من قهط ناچیت ژ بیرہ
زولفیت شوہت هریرہ
ل سدر ہدرا مونیرہ
داگرتیوون هلالسه

ئەبروو ھاللا عىدى
 ئەبلەق شوپى ناھىدى
 دىم ھەر وەكى خورشىدى
 جەبەت مەھال كەمالە
 جەبەت مەھال تەئافە
 روو سۆزگولاب خوناۋە
 رەيخان ھاتنە ھنداۋە
 نەسرېنان دا ئى پالە
 نەسرېنان جۆقەت بەستە
 مەن نىپرايى ب ھەوەستە
 عەقلى مەن چوو ژ دەستە
 ھەيران كەرم دەر ھالە
 ھەيران بوم ئەزەل دىنى
 سۆتەم دەردى ئەھىنى
 ژ خۇناكەم ھىيىيا ژىنى
 ل مەن كىمبەون مەھ و سالە
 موصەھفا خەطط و خالان
 مەتتە ژ لام و دالان
 ژ بەر زەھمەت ئەشكالان
 كەس ناكەتن مەھالە

ژ چاغان من خوون ت باری
 ژ دهست نهلہ قیت خوماری
 وهکی نائیت ت جاری
 بی وهقت و بی مهجاله
 وهصفیت ت نازہنینان
 مهدهیت ت سورشرینان
 وهکی دوپر و یاسمینان
 ت بیژم نهدز عدماله
 گهردهن شیشا نهباتن
 لیف شہریہ تا حدیاتن
 نهدز پین ت بینم نجاتن
 ژ دہردی پور مدلاله
 لیفت شوی نهباتن
 نهدز نادم ب حدیاتن
 ژ حوسنا بوت و لاتن
 ب من جاہ و جدلاله
 حوسنا تہ یا حبیبہ
 دلن من زئی غریبہ
 یدللاہ تو بکھی نصیبہ
 دهست بدهتن وصاله

حوسنا ته يا دلخواهه
 ت بهر لبستی سياهه
 ب من كه عبه توللاهه
 طهواف بكهم هدر ساله
 باغی كو هدر بوهار لی
 سونبول و لالهزار لی
 چند كویلكیت ب خال لی
 بولبولی ناله ناله
 دیمی خالیت د هوور لی
 نه نیا زولفیت شوتوور لی
 ره ونه قا كو هنی طوور لی
 مدهوویه بی میثاله
 مدهوویه بی هدمتایه
 قامهت سهلوا بالایه
 کیسۆ شهقا یه لدایه
 گه ردهن ب خۆ شه ماله
 گه ردهن شه معا كافووری
 په رده ل سهر ژ نووری
 ره ونه قی دا ف طووری
 ته جه ل لا كر جه ماله

تهجہ للا کر و جارہک
حوسنا خو یا مویارہک
(أحسن الله تبارک)

چ شہ مسہ ہی زہوالہ
زولفتت شہلموہندان
بسکیت مہجوبوب و رندان
ٹیخستمہ قہید و ہندان
بہردانہ ٹسہ مہحالیہ

چائیت شوخ و شہنگان
غہ مزیت دل فرہنگان
دل دا ٹ بہر غہدہنگان

خوون ٹہخوارن حدلالہ
مہجوبویا دلنہموازن
بلندا سہر فرازان
عالہم قہکرب نازان
قت ناپیڑت وہبالہ

ژ مصری بینن خہراجی
ژ ہندی بکمن تاراجی
ژ رومی بستینن باجی
ژ بوخہملا یا دللالہ

ژ هندی بینن تالانی
بکرن کلی سوبحانی
ژ بو چهفتیت شه سولطانی
ده ما تیتن سدرساله
چند بیتری علییی صادق
ژ نسرار و ده قاتق
نه فان وه صفتیت لائق
ژ حوسنا یا ده لاله

خەلقو وەرن بىنن

ئەف شەرە ل سەر وەزنا (رەجەزا مەخبوون و مەقظووع) يا
هاتىيە فەھاندن، و قالبى وى ب فى رەنگىيە: (مُسْتَفْعِلُنْ فَعُولُنْ
مُسْتَفْعِلُنْ فَعُولُنْ).

ئەف شەرە د چار ژىدەرەن دەستنىس دا ب بەر چاڭين مە
كەفتىيە، دەستنىسا كەڭتر ئەوە يا ب دەستى موحەممەدى كورپى
مەسبحايى هاتىيە نقيسين، و وى ئەف شەرە بو صادقى پالدايە،
بىتى ئاشكەرا بكەت كانى صادق كىيە، بەلى د كەشكۆل و
دەستنىسا ديوانا مەلايى جزىرى دا -كو ژىدەرەن مە يى دويىيە
يى قى شەرە- ئەف شەرە د گەل دو شەرەن دى ژى يىن صادقى
ب فارسى ھەنە نقيسەرى ل بەراھىيا شەرەكى نقيسيە: (ھذا من
كتاب ديوان صادق عمادى) و ژ قى گوتنى دئىتە زانين كو
شاعرەكى ئامىدى ھەبوو ناڭ يان ناسناقى خۆ يى شەرى كرىو
صادق^(۱).

(۱) د كىتيا خۆ (باغى ئىرەم) دا، بپ ۶۶، مە بەھسى قى شاعرى كرىيە.

ژېدهړۍ سيبۍ دهستنځيسه کا کهځنه کومه کا شعرين کرمانجی
 تېدا هڼه، و ئیک ژ وان ئەف شعره به لئ نځيسه رې ل پېشيبۍ
 نځيسيبۍ: (عەلی حەريری فرمايد)، هەر وەسا ئەف شعره
 د دهستنځيسا (مجمع القصائد) يا سهيدا مه لا زينهلعبدين
 نامەدی ژى دا هاتيبه، و وى ئەو بۆ حەريری پالدايه.

ژ ځى چەندى دئيتە زانين کو ئەف شعره بۆ عەلييبۍ حەريری
 و صادقى ناميدى هەردويان دئيتە پالدان، هەر چەنده ئحتمالا
 سيبۍ ژى ههيه ئەو ژى ئەځهيه کو حەريری و صادق هەردو ئيک
 کەس بن، و (صادق) ناسناځى حەريری يى شعرى بت؛ چونکى
 دووماهيبيا شعرى د دانهيهکى دا ب ځى ږهنگيبه:

چەند بېژه عەلييبۍ صادق
 ژ ئەسـرار و دەقـائق
 ئەځان وەصفيت ت لائق
 ژ حوسنا يا دەلاله

به لئ ب راستى ځى مهسلئ -وهكى مه ل پيشيبيا ځى کتیبى
 ژى گوتى- هيتستا دويشچوون و ځهکولین پى دځيت.

ل ځيرى ئەم دى ځى شعرى ژى ب شرح ځه ل بهر دهستى
 خواندهځان دانين بى کو پالدا نا وى بۆ عەلييبۍ حەريری مسوگەر
 بکهين، حەتا ږوژهک دئيت و ئەف مهسله پتر ل بهر مه زهلال
 دبت.

مژارا سهره کی یا قی شعری ل دور سالوخدانا جوانییا
 دلبریه ب تایه تی دیمی وی، ههر وها شاعر بهحسی حالی خو
 بو مه دکهت یی کو ئهو ژ بهر عشقی کهفتیی، و دهمی مروث
 قی شعری دخوینت، هست پی دکهت کو شیوهیی قی شعری
 گلهک ب سهر شعرین دی یین هریری قه دجت.

ل دهسپیکتی شاعر داخوای ژ خه لکی همیی دکهت کو ئهو
 بیتن و بهری خو بدنه قی تشتی جوانییه کا تمام هی، بی کو
 ب ناشکهرایی بیژت کانی ئهو تشت چیه، ههر وهکی وی دقت
 زانینا وی بو وان بکهته (مواجهه)، دبیژت:

خه لقتو ورن بیینن
 چ حوسنه که ل که مالیه
 حهیران ژ دل بمینن
 ل صونعا ذولجه لاله

گهلی مروثان، ورن قی عه جیبیی بینن، دا بزنان کانی چ
 حوسنه کا تمام و کامله، و دا هوین ب دورستی و ژ دل حهیران و
 حیبه تی بمینن ژ بهر قی چیکرییی خودایی خودان مهزنی.

صونعا خودی وه دایی
 صفحه ژ نووری داینایی
 عه نبر ل سهر کیشایی
 نهروو و خه ط و خاله

ئەف چيكرىيى خودان حوسن و جهمالا كامل چييه؟ ديتىرت:
 ئەو حوسنا هوين دى ژى حەيران مېنن، ژ چيكرنا خودييه، و خودى
 ئەو وەسا دايه كو پەرەك بت ژ رۆناهييى، مەعنا: ئەو وەكى
 پەرەكى سپييه دى بىژى رۆناهى يا ل سەر هاتىيه دانان، يان
 عەنەر يا ل سەر هاتىيه كيشان، لەو ھندە يى زەلال و بىنخۆشە،
 ئەف صفحە بروى و خەت و خال ل سەر ددانايىنە.. مەعنا: ئەو
 تىتى شاعر داخوازى ژ خەلكى دكەت كو بيتن و بەرى خۆ بدەنى
 دىمى بى وىنەيى دلەرتيە.

خالىت شوپى عەنەرى
 دىم ھەر وەكى قەمەرى
 ئەز تىر ناہم ژ نەظەرى
 من قەط ناچىت ژ خيالە

ئەو نيشانىن ل سەر دىمى دلەرى ھەين يىن وەكى عەنەرى
 بىنخۆش، و ئەو دىمى وەكى ھەيقى روهن و زەلال، چو جارن ئەز
 ژ بەرىخۆدانا وان تىر ناہم، و قەت ئەو ژ سەر ھزر و خياللا من
 ناچن.

من قەط ناچىت ژ بىرە
 زولفىت شوپەت ھەررە
 ل سەر بەدرا مونىرە
 داگرتبـوون ھالالە

بسکین دلبرئ یین وهکی حریر و نارمیشی قهت ژ بیرا من
 ناچن، ئەو بسکین ب سەر وی دیمی دا هاتین یی وهکی هه‌یفا
 چارده‌شه‌فی، و تی ئالیاین و کفانه‌کی وهکی هه‌یفا ئیکشه‌فی
 ل دۆر چیکری.

ئەبروو هالالا عیدی
 ئەهله‌ق شوپهی ناهیدی
 دیم هەر وهکی خورشیدی
 جبهت مه‌ا ل که‌ماله

برویین وی وهکی وی هه‌یینه یا ل شه‌فا چه‌ژنا ره‌مه‌زانئ
 دیار دکه‌ت، کو وه‌سا یا زرافه‌ زوی ب زوی نائیه‌ دیتن، و ئەو
 چاقین به‌له‌ک یین وهکی که‌وه‌با زوهره‌یی (ستیرا سپیدی) یا
 گه‌ش، و دیمی وه‌کی پۆژی هه‌یفا هه‌می گاقان گه‌ش و گۆڤرئ،
 و ئەنیا وی ئەو هه‌یقه یا هه‌رده‌م ل کاملانئ.

جبهت مه‌ا ته‌فاهه
 روو سوورگولا ب خوناهه
 ره‌یحان هاتنه‌ هنداهه
 نه‌سرینان دا ئی پاله

ئەنیا وی هه‌یفا چارده‌شه‌فی یا تامه‌، و رویی وی
 سوورگوله‌کا خوناقگرتیه‌، و په‌رچه‌ما وی یا وه‌کی دا‌فا ره‌شه‌ رحانی
 نازک و بینخۆش یا هاتییه‌ هنداه‌ی وی دیمی، و نه‌سرینان (کو
 گوله‌کا سپیه‌) پالی خۆی دایه‌ وان رحانان. و به‌له‌کی مه‌خسه‌د

ب نەسرینان تۆقە و تیت و بەرسک بن ییبن دل بەرئ پرچا خو پی
گرئدای.

نەسرینان جۆقەت بەستە
من نپراییی ب هەوہستە
عەقلئ من چوو ژ دەستە
حەیران کرم دەر حالە

گول نەسرینان جۆق و کۆما خو یا ل سەر ئی دیمی گرئدایی،
و دەمی من ب عشق و هەوہسەکا زێدە بەرئ خو دایی، من عەقل
و سەودایی خو ژ دەست دا، و ئەز دین و شەیدا بووم، و دەر حال
وئ ئەز حەیران و مەندەهوش کرم.

حەیران بووم ئەز ل دینی
سۆتم دەرئ ئهئینئ
ژ خو ناکەم هیقی ژینی
ل من کیمبوون مەه و سالە

ژ بەر دیتنا وئ ئەز حەیران و مەندەهوش بووم، و ژ بەر
دەردئ ئەقینا وئ ئەز سۆتم، و چو د من نەما، بەلئ د سەر هندی
ژی یا کو ژ بەر کول و کۆفانئین عشقا وئ عەمرئ من چوو و مەه
و سال ل من کیمبوون، بەلئ ژ خو بی هیقی نابم، و من ئومئیدا
گەهشتن و ویصالا وئ هەر دئ هەبت.

موصحفە خەطط و خالان
مەتئئ ژ لام و دالان

ژ بهر زه‌حمەت نەشکالان کەس ناکەتن مطالە

(موصحف) ئەو پەڕتین سپینە یێن نقیسین ل سەر دئیتە قەیدکرن، و ئەو ل ڤتیری ئستیعارەیه بو دیمی، و (لام) ئەو حەرفە یا د رینقیسا عەرەبی دا بنی وئ وەکی گۆپالی خوار، و ئەو ل ڤتیری ئستیعارەیه بو بسکی، و (دال) ژێ حەرفەکا خوارە، بەلی ئەو د نیقی را یا شکەستییه، و ئەو ل ڤتیری ئستیعارەیه بو پەرچەمی دەمی با لی ددەت د شکلێ خو دا وەکی حەرفا دالی لی دئیت، و ناشکەرایە کو (د) و (ل) پیککە دبنە دل!

شاعر دبیژت: ئەو موصحفا خەط و خال ل سەر هاتینە نەخشاندن، و ئەو مەتنی لام و دال تیدا هاتینە نقیسین، ژ بەر وی شکلێ عەنتیکە و ب زه‌حمەت یی ئەو پی هاتییه قەیدکرن، چو کەس نەشین ب دورستی بخوینن و ب تمامی تی بگەهن. مەعنا: ئەو جەمالا دیمی دل بەری پی هاتییه چیکرن، هند یا مەزن و عەجیبە کەس نەشیت ب دورستی فام بکەت!

ژ چاڤان من خوون ت باری

ژ دەست ئەبلەڤت خوماری

وەکی نافیست ت جاری

بی وەقت و بی مەجالە

ژ بەر وان چاڤین بەلەک و مەست و خاڤ خوین وەکی جو و جۆبارین بوژ ژ چاڤین من دبارت و دچت، و هاتنا وی ئاقە

خوینتی ژی یا بی وهقت و مهجاله، مهعنا: ژ بهر دوراتییا من
ژ چاقتین یاری ییتن بهلهک، یان ژ بهر دیتنا من بو وان چاقان
همی گاڤ و سهعتان رۆندک ژ چاقتین من دبارن.

وهصفیت ت نازهنینان

مهدهحیت ت سورشرینان

وهکی دوپر و یاسمینان

ت بیژم نهز عماله

(نازهین) دلبهترین جوان و نازکن، و (سورشرین) نهو جوانین
خودان جازیبیهتن ییتن ب شرینییا خو مروقی ب نک خو شه
دکیشن، شاعر دبیتژت: کار و کسپتی من نهوه نهز ههردهم
سالوخهتین نازهنینان، و مهدهحیت سورشرینان، وهکی دور و
ناسمینان دبیتژم و شهدهینم.

د کهشکولا دیوانا جزیری دا (وهکی دهور و یاسینان) ل شوینا
(وهکی دوپر و یاسمینان) هاتییه، و دهور و یاسین نهو قورئانه یا
ل سهر وان کهسان دئیتته خواندن نهوین دکهقنه بهر مرنی، یهعنی:
د بهر مرنی را نهز مهدهحیت وان دخوینم و دبیتژم.

و نهو چ وهصف و مهدهحن ییتن نهو دبیتژت؟ شاعر دبیتژت:

گهردهن شیشا نهباتی

لیف شهربهتا حهیاتتی

نهز پتی ت بیینم نهجاتتی

ژ دهردی پور مهلاله

گهرده‌نا وئ یا سپی و زه‌لال ئەو شیشه‌یه یا تژی شه‌کر،
 و لیفتین وئ ئەو شه‌ره‌ت ژئ دبارت یا وه‌کی ئاڤا حه‌یاتئ مرۆڤ
 پی دمینه‌ته زینه‌دی، و ئەو شه‌ره‌ت ئەوه یا ئەز پی ژ ده‌ردین
 نه‌خۆش و تژی زه‌حه‌مت رزگار دیم، و بۆ من دبه‌ته ده‌رمان.

لیفتت شوه‌یی نه‌باتئ
 ئەز ناده‌م ب حه‌یاتئ
 ژ حوسنا بوت و لاتئ
 ب من جاه و جه‌لاله

ئەو لیفتین وه‌کی شه‌کرئ شرین، ئەز ناده‌مه ب ژیانئ
 هه‌میئ، یان: ئەو ئاڤا شرینا ژ لیفتین وئ دبارت ئەز ناده‌مه
 ب ئاڤا حه‌یاتئ، و ژ به‌ر حوسن و جه‌مالا وئ دل‌به‌را د ده‌سه‌لاتا
 خۆ دا ل سه‌ر عاشقی وه‌کی سه‌نه‌می بوت و لاتئ ل سه‌ر
 په‌رستقانتین وان، ئەو ب من و بۆ من مه‌زنی و مه‌نصبین بلنده.
 مه‌عنا: ئەگه‌ر ئەو بگه‌هته من، من چو مه‌زنی و مه‌نصبین بلند
 نه‌فتین.

حوسنا ته‌ یا حه‌بیه
 دلئ من ژئ غه‌ریبه
 په‌للاه تو بکه‌ی نه‌صبیه
 ده‌ست بده‌تن وصاله

ئەو دل‌به‌را خۆشتقی، هه‌رده‌م دلئ من خه‌ریبئ حوسن
 و جه‌مالا ته‌یه، و بی‌رییا ته‌ دکه‌ت، قتیجا یا خودئ تو وئ بکه

نهصیی من، و تو بکه ئهو رحمی ب مه بیهت و دلّی وئ د دهر
حهقی مه دا نهرم ببت، و دهست بدهت و یصالا مه و مه
ژ گههشتن و دیدارا خر بیبار نهکته.

حوسنا ته یا دلخواهه
ت بهر لبستی سیاهه
ب من کهعبه توللا هه
طهواف بکهم ههر ساله

ئهی خوشتقی، جوانییا ته یا دلخوازه، و گهلی ههقالان،
دلبهری کراسهکی رهش ل بهر خو کرییه، لهوا ئهول بهر من
د رهنگ و ههیهتا خو دا وهکی کهعبا خودییه، نهز دخوازم ههر
سال طهواف بکهم و ل دۆر بزۆرم!

باغی کوهه بههار لی
سونبول و لالهزار لی
چهند کولیلکیت ب خال لی
بولبولی ناله ناله

ئهقه ژی ههر سالۆخدانا دیمی دلبهرییه، دبیرت: ئهو باغی
گهش و خهملینی ههردهم لی بهار، و تژی سونبول و بیتانۆک،
و چهند کولیلکیت ب خال و نیشان لی ههین، بلبلی عاشق و
شهیدا ژ بهر وی باغی ههمی گاغان ناله.

بلبل ئستیعارهیه بو عاشقی شهیدا.

دیمی خالیت د هوور لی
 نه نیا زولفت شوتوور لی
 رهونهقا کوهی طوور لی
 مهجووبه بی میثاله

(شوتوور) یان (شوتور) ب فارسی حیشره، و ژ بهر مهزنییا
 قی حیوانی و پشتا وی یا خوار هندهک جاران نهو وهک کینایهت
 بو تشتی مهزن و خوار دئیتته گوئن. دبیترت: نهو دیمی خال
 و نیشانین رهش و هویر لی ههین، و نهو نهنییا بسکین خوار
 کهفتینه سر، و رهونهقا وی زهلال و پیروز وهکی یا چیاپی
 طووری، نهو مهجووبهکا بی ههقتا و بی وینهیه.

مهجووبه بی ههمتایه
 قامهت سهلوا بالایه
 گیسو شهقا یهلدایه
 گهردهن ب خو شهماله

نهو مهجووبهکا بی ههقتایه، و کهس وهکی وی نینه، بهرنا
 وی وهکی دارا سهرویی راست و زراف و بلند، و پرچا وی رهش
 و تاری وهکی شهقا یهلدا، کو دریزترین شهقه د سالی دا، گهردهنا
 وی ب خو شهماله پوناهییی ددهت. و کرنا بهحسی شهمالی
 د گهل شهقی جوانییا خو یا تایهت ههیه.

گهردهن شهمعافووری
 پهرده ل سهر ژ نووری

رهونه قی دا ف طووری تهجلا کر جهماله

گهردهنا وی د سپیاتی و زهلالییا خو دا دی بیژی چرایه که
ژ کافووری هاتییه چیکرن، و پهردهیهک (یان شیشهیهک)
ژ رونا هییی ب سهر دا ئینایه خواری، قیجا رهونهق و رونا هییا وی
دایه وی طووری یی حوسن و جهمال لی خوابووی.
(طوور) ل قیتری ئستیعاریه بو دیمی، یان: سنگی، کو
گهردهن رهونه قی ددهتی.

تهجلا کریوو جارهک
حوسنا خو یا موبارهک
(أحسن الله تبارک)
چ شه مسه بی زهواله

محبوبی ب حوسنا خو یا پیروز و موبارهک تهجللا ل سهر
وی طووری کریوو، یهعنی: محبوبی حقیقی کو خودییه، کانی
چاوا ل سهر چیا یی طووری تهجللی بو موسایی کریوو، و هسا وی
تهجللی بو مه ژی ل سهر قی دیمی کر لهو نهو هنده د چاقین مه
دا یی گهشه، و پاکی و پیروزی بو خودی بت، نهف دیمه چند
روژهکا گهشه یا چو جاران نهکشت و بهر ب ناقابوونی شه
نهجت!

زولفتت شهلهوندان
بسکیت محبوب و رهندان

ئىخستمه قەيد و بەندان
بەردانە ئىسە مەھالە

(لەوەند) ئەو خۆشتقىيە يى ب جوانى و نازكيا خۆ مرۆقى
دنازىنت، و (شەهلەند) شاھى وانە.

شاعر دېئىرت: زولفىن خۆشتقىيە شەهلەوەند، و بسكىن
دلەبەرىن نازك ئەز ئىخستمه قەيد و بەندىن خۆ، و ئىخسىركرم، و
جارەكا دى بەردانا من ژ وان قەيد و زنجيران تىشتەكى مۇستەھىلە
و چو جاران چى نابت.

چاقىت شوخ و شەنگان
غەمزىت دل فرەنگان
دل دا ئ بەر غەدەنگان
خوون ئەخوارن حەلالە

چاقىن دلەبەرىن شوخ و شەنگ، و غەمز و ئىشارەتتىن وان دل
فرەنگان، يەئنى: ئەوتىن وەكى فرەنگان دلرەق، دللى من دا بەر
تيرىن ئاورىن خۆ، ھەر وەكى ل نك وان كارەكى حەلالە كوئەو
خوينا من بېرىن، يان حەتا فر كەن ژى!

مەھبۇبا دلنەوازان
بىلندا سەرفرازان
عالم قىركىر ب نازان
قەت ناپىئىست وەبالە

ئەو خۆشتقىيا دلى نەرم و كەيفخوش دكەت، يا سەرفەراز
و بەژن بلند، عالم ھەمى ب نازىن خۆ قىرگر و كەس ژى نەھيلا،
د گەل ھندى ژى ئەو قەت نابيژت: ئەقە كارەكى گونەھە ئەز
دكەم!

ژ مصرى بينن خەراجى
ژ ھندى بكمەن تاراجى
ژ رۆمى بستين باجى
ژ بۆ خەملا يا دەلالە

ھوين گەلى گوھداران، بۆ خەمل و خيژا دل بەرا مە يا دەلال،
ئەوا د حوكم و دەسپەلاتا خۆ دا ۋەكى سولطانان، خەراجى
ژ مصرى بينن، و تالانى ژ ھندى بينن، و باجى ژ رۆمى
بستين.

و چونكى ل سەردەمى شاعرى مصر ئىك ژ ۋەلاتين
موسلمانان بوو ۋى گۆت: خەراجى بينن، و ھند ب تامى د گەل
دەولەتا ئىسلامى نەبوو ۋى گۆت: تالانى ژ وىرى بينن، و رۆم
(ئوروپا) دوژمن بوون گۆت: باجى ژ وىرى بينن.

ژ ھندى بينن تالانى
بكمەن كللى سوبحانى
ژ بۆ چەھقەت شەھ سولطانى
دەما تىتن سەرسالە

هوین تالانئ ژ هندی بینن، و کلئ سوبحانی بو چاقئین شهه
و سولطانا مه چئ بکرن؛ دا نهو وی د چاقئین خو بوهرینت دهمی
جهژن و سهرسال دئیت.

چهند بیژی عهلییی صادق
ژ نهسرار و دهقائت
نهقان وهصفیت لائق
ژ حوسنا یا دهلاله

هندی عهلییی راستگۆ ژ سرر و نهینییین هویر بیژت و
خهبر بدهت، و بهحسئ حوسنا دلبره دهلال بکتهت و وهصفیت
لائقئین وی بیژت.. نهو ژ راستییی دهرناکهفت، چونکی نهو یئ
صادقه، و دلبر یا لائقه!

و وهکی مه ل دهسپیکئ گۆتی، چونکی نهف شعره د هندهک
دانهیان دا بو (صادقی) دئیته پالدان، نه کو عهلییی حریری،
د وان دانهیان دا دووماهی ب فی رهنگیه:

دی چهند بیژی صادق
ژ نهسرار و دهقائت
نهقان وهصفیت لائق
ژ حوسنا یا دهلاله

شعرا هه‌شتین

روو بمر ده‌ری جەببار بکەن
دوونیا بەطالەست ئەهێ عەلی
تەرکا دنێ یەکجار بکەن
ئاخر زەوالەست ئەهێ عەلی
وہقتە بچن زەوق و صدفا
پەیدا ببن جەور و جەفا
تەحقیق بزانە بئ وەفا
خەون و خەیاڵەست ئەهێ عەلی
خالق ب خوە گۆت ئەف سوخن
کو ئافرین ئنسان و جن
(لا تعبدوا إلا) ئەمن
قەولێ جەلالەست ئەهێ عەلی
قەولێ جەلال تو طرح مەکە
دوونیا حەرام مویاح مەکە
ئەو قەجەبە یە نیکاح مەکە
زانێ چ حالەست ئەهێ عەلی

زانی چ حالست نئو صلایت
 ئیرۆ هدییه ضویحی دچیت
 زوو ده طهلاق صاتیکه تیت
 وهفته مهجالست نئی عدلی
 نئو پیرهژن صد قهجهیه
 قانوننا وی دائم وهیه
 نئو دوژمننا میتریی خوهیه
 نئو بووکه کالست نئی عدلی
 نئو بووکه پیره حیلهباز
 جادۆ و مهککار حیللساز
 بووکال وی چیتتر بخواز
 صاحب جهمالست نئی عدلی
 یا عدلی بس که گۆتتی
 چارهک ژ بیرکه مورتنی
 کو چهند شیرینه نهف دنن
 ناخر بهطالست نئی عدلی

روو بهر دهري جه بيار بکن

نهف شعره ل سهر وهزنا (ره جهزا ههشتهيي) يا هاتيهه
قهانندن، و قالبی وئ ب فی رهنگيهه: (مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ
مُسْتَفْعِلُنْ مُسْتَفْعِلُنْ)، و نمو د دهستنقيسا شيخ نهحمدهئ فدهقيرئ
گوندهشيخي ب تنئ دا هاتيهه.

مزارا قئ شعري وهكي ناشكهرال دؤر شيرهئ زوهديهه، كو
مروث دلي خو نهبهته دنيايئ؛ چونكي دووماهيا وئ همر فهنايهه،
و مانا تيدا تشتهكي بهطال و بي بناخهيهه، و شاعر گوتنئ
ناراستهئ خو ب خو دكهت، و د دووماهيا همر مالكهكي دا
دبيترت: (نهئ عهلي) و مهخسهدا وي پئ خواندهقان و گوهداريئ
شعريه زئ.

روو بهر دهري جه بيار بکن
دونيا بهطالمست نهئ عهلي
تهرکا دنئ يهكجار بکن
ئاخر زهوالمست نهئ عهلي

ژ بهر کو د قسّ مالکي دا ب تايبه تي، و قسّ شعري
 ب گشتي شاعر گوتني د گل خو دکه ت، نه ز دوير نابينم په يثا
 (بکه ن) د بنيات دا (بکه) بت، به لي چونکي د بنيات دا نه و
 ب قی رنگی هاتييه، لهو مه ژي نه و هسا دانايه، شاعر ديترته
 خو، يان ديترته گوهدار و خوانده قانين شعرا خو ب گشتي: هوين
 همی پيکفه بهري رويي خو بدنه بهر دهری خودايي جهبار
 و کوه ککار، يي کو چو کار ل بهر وی ناسي نه بن، و تو نه ی
 عه لی- باش بزانه کو نه ف دنيايه يا به طاله؛ چونکي نه و يا
 فانييه، قيجا ماده م و هسا هوين دنيايي ب نيکجاري به تيلن، و
 پشت بدني، نه و دنيايا دووماهيا وي هر دئ ل سره پويچبونن
 و زه والي راوه ست. نه گهر هموه عه قله کي دورست هه بت هوين دئ
 پشت دهنه واري زه والي کو دنيايه، و بهري هموه دئ مينته
 ل ملکي هر و هر دمينت کو ناخره ته.

وهفته بچن زهوق و صفا

پهيدا ببن جهور و جفا

ته حقيق بزانه بن وهفا

خمون و خه يالمست نه ی عه لی

ژيبي هموه، وهکي يي دنيايي ب خو ژي، پتر يي چووی،
 و کيم ژي مایه، و نيژيکه نه و زهوق و خوشي و رحه تيا هوين
 د قسّ دنيايي دا بينن خلاص ببن و بچن، و نه خوشي و زور و
 زهحه تا مرنن و قه بري و ناخره تي بيت، قيجا پي تقييه هوين کاري

خو بو قئی چهندي بکهن، و تو -ئهی عهلی- ب پشتراستی بزانه کو
 ئەف دنیا یه یا بی وهفا و ههقاله پیله، ئەو خو ل کەسی ناکه ته
 خودان، و ئەو وهکی خهونهکا شرین و خه یالهکا خوشه، بهلی مخابن
 چو مان و راستی بو وئ نینن.

خالق ب خوه گۆت ئەف سوخن

کو ئافرین ئنسان و جن

(لا تعبدوا إلا) ئەمن

قەولێ جهلالهست ئەهی عهلی

ئافراندن و هاتنا مه بو قئی دنیا یه بو هندی نینه کو ئەم
 کهیف و خوشییی تیدا ببهین، و ههر و ههر لی بمینن، نهخیر...
 ئەو خودایی ئەم ئافراندین و داناینه د قئی دنیا یه دا، وی ب خو
 ئەف گۆتنه گۆتییه، کو مروث و ئەجنه من بو هندی ئافراندینه دا
 ئەو په رستا من ب تنی بکهن، ده می گۆتی: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ
 وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ۝ ﴾ (الذاریات: ۵۶)، ئەف گۆتنه -ئهی
 عهلی- گۆتا خودایی مه یه یی خودان مه زنی، لهو تو خو ژئی بی
 ناگهه نه که، و کاری پی بکه.

قەولێ جهلال تو طرح مه که

دونیا حه رام مو باح مه که

ئهو قه چه یه نیکاح مه که

زانی چ حالهست ئەهی عهلی

تو گوتنا خودایځ مهن ب پشت گوډه څه نه هافښه، و وی
 لاندې، و کاری پښ بکه، و دنیا یا حرام بو خو حلال نه که و دلځ
 خو نده پښ، و کاری بو نه که؛ چونکی هندي مه تولا دنیا پښه وه کی
 مه تولا وی ژنښه یا خراب و ده همه نیس، و مرؤځی پاقر و
 سلامه تی بقیه تیکه لی ژنا ب ځی رهنگی نابت، ځیجا تو - نهی
 علی- بزانه کانی حالی دنیا پښ یی چاویه؟

و تشبیه کرنا دنیا پښ ب ژنا خراب څه، تشبیه که هیشنا
 د کهڅن دا د ناڅ نه دیب و نفیسه ران دا یا به لاقه و تشتی
 وه که هڅ د ناڅ به را هردویان دا نه وه نهو بو کسی نابه مال، و
 ب دورستی دلځ خو ژی ناده نه کسی، مه لا نه حمده یی نالبه ند
 د ځی معنایي دا دبښت:

دو نیا نه یارا کس ژ مهیه تشبیهی ژنکا قه جبهیه
 جار بو منه جار بو تهیه کی تازه دارا وی چنی؟!
 وه قتی که ته د دهستی ته دا یاری بهری هیژ بهرنه دا
 هر سال گهشته سیسه دا پاشی دلځ وان هنجنی

پاشی هریری به حسنی حالی کریتی دنیا پښ دکهت و دبښت:

زانی چ حاله ست نهو صه لیت
 نیرؤ هه یه صوبحنی دچیت
 زوو ده طه لاق صاتی که تیت
 وه قته مه جاله ست نهی علی

(صلهت) ب ڦي رهنگي د دهستنځيسې دا هاتييه، و بهلکي د بنيات دا ټو (سهليط) بت، و ټهښ پدېقه کا عه ره بيه ټو وي کسې ټه زمان خوښ و ټه زمان دريژ ژي دټيته گوتن، و ټو ل ڦيري سالوخته ټي دنيايييه، يه عني: تو دزاني حالې دنيايا ټه زمان خوښ و ټه زمان دريژ چيه؟

حالې وي ټه ټو -وه کي ژنا خراب- ټه ژوکه يا تهيه و يا ل نک ته، بهلې سوباهي سپيډي ټو دې ته هيلت و گهته ټيکي دي! ڦيجا ماده م ټو يا ب ڦي رهنگيه تو زوي وي بهرده و خو ژي خلاص بکه، و دلې خو نه ده يي، و هندهک دم ده مې بهرانا ويه ټي عه لي، ڦيجا تو خو گيرو نه که.

و (صاتيکه تيت) وه کي د دهستنځيسې دا هاتي، ټه ز ب دورستي ټي نه گه هشتمه، بهلکي (صاتيک) د بنيات دا (صاتيک) بت يه عني: سه عته که، و (تيت) بهلکي (تيت) بت، ژ بهر قافييې وه لي کريت، يه عني: ده مه کي ټو تيت و دچت، و وه قته تو وي بهرده ي.

ټو پيره ژن صه د قه بيه

قانونا وي دائم وه يه

ټو دوژمنا ميړي خويه

ټو هوکه کالست ټي عه لي

ټه ښه ژي هر وه صف و سالوخته ټي دنيايييه، دبيژت: ټه ښه دنيايه، ټه گهر چ د چاښين خودانان دا يا شرين و جوان ژي بت،

بهلی ئه پیره ژنه کا چرچ و خرابه و صه دان ئه و یا دهسته دای،
 و هه ر جاره کا ئه و گه هشتبته ئیکئی و لی هاتبته ماره کرن ژئی وئی
 ئه و یئی کوشتی و بن ئاخکری؛ چونکی عه ده تی وئی ئه وه ئه و
 دوژمنا میترئ خویه، و ئه گه ر ئه و بووکه کا جوان ژئی بت دقیت
 تو -ئهی عه لی- ژ بییر نه که ی کو ئه و کاله کا پییره، و چو خیر تی
 نه مایه.

ئه و بووکه پییره حیله باز
 جادۆ و مه ککار حیل ساز
 بووکا ل وئی چیتتر بخواز
 صاحب جه مالست ئهی عه لی

راسته ئه و بووکه به لی پا ئه و پییره کا حیله بازه، خو
 ب ره نگه کئی جوان و تازه نیشا ته دده ت و ئه و ب خو کاله کا
 کریته، ئه و سیره به ند و فیلبازه کا ب له عب و لیته، باوه ربیا خو
 قه ت پی نه ئینه، و ژئی ئیمن نه به، و دا تو ژئی ب سلامت بی و
 نه که قییه دا ئین وئی تو بووکه کا ژ وئی چیتتر و باشتر بو خو بخوازه،
 کو ئاخره تا به رده وامه، ئه و یا خودان جه ماله کا ژ راستیه نه وه کی
 قئی بووکا پیر و خاپینۆک.

قیججا تو -ئهی عه لی- وئی بو خو بخوازه، و کاری بو ب
 دهسته ئینانا وئی بکه، ئه گه ر ته خوشییا ب دورستی و ئه به دی
 دقیت.

یا عهلی بهس که گۆتنی
چارهک ژ بیرکه موردنئ
کوچهند شیرینه نهف دنئ
ئاخر بهطالهست ئهی عهلی

(موردهن) ب فارسی مرنه، و هندهک جاران نهو ب رامانا
وهستیانا زیده و ئیانا ژیده ژئ دئیتته گۆتن، دبیرئن: نهز ب فلان
کاری فه مرم، یهعنی: من وهستیانهکا زیده پیقه بر، یان نهز بو
فلان کهسی مرم، یهعنی: ئیانا من بووی یا زیدهیه. شاعر دبیرته
خۆ: ئهی عهلی، تو گۆتن و گالگلان بهس بکه، و ئی وهستیانا
زیده ژئ بو دنیا یی ژ بیرا خو بیه، خو زیده پیقه نه وهستیانه،
راسته نهف دنیا یه گهلهک یا شرینه، بهلی ژ بیر نهکه دووماهییا
وی نهو یا بهطاله، دئ پویج بت و ژ دهست ته ده رکهفت.

شعرا نهہی

گہلو دلبر وہ بیر نایئ
تہسیرہک وی د زندانی
نزانی کس ب وی حالی
ضہعیفم نزل ہجرانی
ل ہجرانی قہوی لہنگم
د نالیان پا نمز ہمدہنگم
خبر کن دلبرا شنکم
غمم لی ہاتہ میدانی
غہمان نالا ل من بہستہ
ہمان دہعوا ژ دوور خوہستہ
ژ دلی من پا مراد قہستہ
عہزیزا غہمرہوین کانی
عہزیزا غہمرہوین با کن
ل سر چہشمان جیی چا کن
دلی مہرزوون ب وی شا کن
خلاص کن من ژ کتوانی

ژ کۆوانی نەبەم خالی
 نەما ئاخر نەبەن نالی
 رەفییکی وان غەم و تالی
 ل دەست غوصصی د دەورانی
 ل دەست وان ئهبرۆ و چەشمان
 نە دل عەقل و نە جان هەش مان
 د تار و ظولمەتا رەش مان
 دو زولف هاتنە سەیرانی
 دو زولفان تارییا رەش کرد
 دو بەدران مەشعەلا گەش کرد
 دلی من لەو موشەووەش کرد
 شەو و پۆژ هاتنە لێکدانی
 شەب و پۆژان کرین تالان
 ب دەستی وان سێهەخالان
 ل دەست وان هەردو قەتتالان
 دو ئهبرو طاقی ئهیوانی
 دو ئهبرۆت قەوسی یەنگینە
 سێهە گۆش قەبضی زەنگینە
 خەدەنگی وان دو بڕوینە
 ل دلم پەر کەری ژانی

ل قهلبی پیر ل سهرتیران
 نامانجی جوتهکن میسران
 رعایهت ناکن یهخسیران
 خهلاص کن من ل زندانی
 ل زندانم نهمان خوهسته
 دهخیل بهندان بکن سسته
 جهلاد و سهرخوهش و مهسته
 قهبول ناکا قهط نامانی
 قهبول ناکه تکاکاران
 ههلاکم نهز وهکی جاران
 چ تهدبیر کین گهلی یاران
 ل دهست خهلقی هندستانی
 ل هندئی توب د رهش هاتن
 د رومیان خوهش دهرا لاتن
 کسئی کو بهر دوان کاتن
 دزانی کوفر و نیمانی
 دزانی ظولمهت و نوورا
 جهوالئی زهنگی و حوورا
 یهقین قانون و دهستوورا
 شریکن نهو د تبالانی

ب تالان بر د دل ژارا
 نیلان و عهقره ب و مارا
 مدفدر نینه گونمهکارا
 وهکی ئهو تینه طوغیانی
 گونه هکاری ل میژم ئمز
 دنالم همر دپیژم ئمز
 ژ چاوان خوون دپیژم ئمز
 و من را یار که تحسانی
 و من را یار که ئهف دهنگه
 پلنگی خوه و مدلهک رهنگه
 ب لهد شهکمر ب دل سمنگه
 دو زولفی شوهی رهیحانی
 دو زولفی شوهی رهیحانن
 مه دیم جیرانی خالانن
 همر وهکی ماه و سالانن
 سه ریپان دا بو نیشانی
 نشانی بی نشان کردم
 ل عقل و هوش و فام بر دم
 ل عشقت یا حهیب مردم
 ورن گوئی بدنه ئهفغانی

وهرن گوی بدیزنه نالینه
دوستن (لاتوبالی) نه
... کینه ...

... ..

چ رهنګ جوار جه دیحونی

... ..

... ..

دچی ب ئاوی شطیانئ

حدریری بسکه هاوارا

ل چاوان بمرده جوارا

ل دهستی فرقه تی یارا

فغانم چوونه نسمانئ

گهلو دلبر وه بير نايي

نهف شعره ل سهر وه زنا (ههزه جا ههشتهيي) يا هاتيبه
 قه هاندن، و قالبی وئ ب قی ره نگییه: (مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ مَفَاعِلُنْ
 مَفَاعِلُنْ)، و مه نهو ژ دو ژئده ران وه رگرتیبه: دهستنیسهک
 ژ کهشکولا ماموستا محهمه د علی قهره داغی، و کتیبیا (کهلهپین
 ناڤا) یا سهیدا سه عید دیره شی، و نهو ناشکه را دکهت کو وی نهو
 ژ دهستنیسهکا بی سهر و شوین و پاراستی ل بهرلینی وه رگرتیبه.
 نهف شعره یا کو شیخ عدلییی حهریری وه صفا حالی خو تیدا
 دکهت ژ بهر دهردی عشقی و هجرانی، ژ لایین روخسار و ناڤه روکن
 ژی قه گهلهک ب سهر وئ شعرا مه لایین جزیری قه دچت نهوا
 ب قی مالکی دهست پین دکهت:

غه ما عشقی پهره تم نهز حه بیبا غم ره قین کانی؟
 سه راسه ر تیک بهیتم نهز ژ دهردی فه رق و هجرانی

و ههر کهسه کی فان ههردو شعران بدهته بهر تیک دی زانت کو
 دوبر نینه تیک ژ وان ل بهر یا دی هاتبته نفیسین.

تشتی دی یی بالکیش د قی شعرا علیهی حریری دا
 نهوه نهف شعره -وهکی د هردو ژندهرین مه دا هاتی- پتر ب سهر
 لهجهیا (سوورچییان) شه دچت، نهوین گوتنا وان ل هندهک جهان
 پتر ب سهر سورانییی شه دچت، و نهگهر هات نهف چهنده
 ژدهستکارییا نقیسهران (ناسخان) نهبت، و نهو ژ گوتنا حریری
 ب خو بت، نهفه دی وی بوچوونی ب هیز تیخت یا مه ل پیشییا
 قی کتییی بهس ژی کری کو دبت علیهی حریری نهو شیخ
 علیهی حریری یی سوورچی بت یی ناقی وی د وی دهستقیسهکا
 کهفن دا هاتی و ژی دئیته زانین کو نهو ل سالا ۱۰۷۱ مشهختی
 یی زیندی بوو.

د مالکا نیکی دا ژ قی شعری حریری دبیت:

گهلۆ دلبر وه بیر نای

نسسیرهک وی د زندانی

نزانی کس ب وی حالی

ضعیفم نهزل هجرانی

گهلی دوست و ههقالان، نهری ما نائیته بیرا دلبره مه کو
 وی نیخسیرهک د زندانی دا ههیه؟ قیجا نهو د ههواروی بچت،
 و وی نازا کهت و رهحمی پی ببهت؟! نی نهز د زندانا عشق
 و ههجره وی دا نیخسیرهکی زندانکریمه، و نهگهر وی نهف چهنده
 ژ بیرا خو بر بت، بلا خودان خیرهک قی چهندی ل بیر بیسته شه،
 بهلی ما چاوا نهف چهنده دی چی بت و کس ب وی حالی یی

ئاگەھدار و زانا نينه يى ئەز كەفتمە تىدا؟ ئەز ژ بەر دووراتى و
ھجرانا دلبرى يى بوويمە كەسەكى لەغەر و لاواز.

مەلایى جزیری ژى دبىژت:

خەبەر بت بال شەكەرخایى شەپال و خوب و زیبایى
كو میرە بەلكى بیر نایى ئەسیرەك وئ د زندانى

بلا ئىك ھەبت خەبەرەكى بېتە نك دلبرە گۆتن شەكر، وئ
شۆخ و شەپالا كو میرە د ھەبەت و دەسەھلاتا خۆ دا؛ چونكى
بەلكى وئ ژ بیر كر بت، بلا بىژتى كو وئ ئىخسیرەك د زندانى
دا ھەبە.

ل ھجرانى قەوى لەنگم
د نالىان را ئەز ھەقدەنگم
خەبەر كن دلبرە شەنگم
غەم لى ھاتنە مەيدانى

د دوورى و ھجرانا دلبرى دا ئەز ژ پىيان كەفتمە و لەنگ
بوويمە، و ئەز د گەل ئاخ و نالىنان ئەز يى بوويمە ھەقدەنگ،
ھەردەم دەنگى من و دەنگى نالىنان پىتكفە دئىن، و ژ بلى نالىنى
دەنگەكى دى ژ من دەرناكەفت، ئىجا ھوین -ئەى گەلى دۆستان-
خەبەرى من بېن و بگەھىننە دلبرە من يا شەنگ، دا ئەو
ب حالى من زانا بىت، و ھەجرا خۆب دووماھى بىنت؛ چونكى
خەم و كۆفان بىن ھاتىنە مەيدانى و ل من كۆمبووين.

غهمان ئالا ل من بېسته
 ههمان دهعوا ژ دوور خوهسته
 ژ دلئ من را مراد قهسته
 عهزیزا غهمرهوین کائئ

خهم و کۆفانان ئالایی خۆ دژی من هلدایه، یهعنی: وان
 شهړئ د گهل من پراگه هاندی، و هیشتا ژ دویر شه و بهری ئهو
 بگههنه من، وان دهعوا یا ل من کری، و داخوازا ستاندنا ههقی
 خۆ ژ من دکهن! مرادا وان ئهوه ئهو بیتن و قهستا دلئ من بکهن،
 و وی تژی بکهن ژ خهم و کۆفانان. و ئهړئ عهزیزا من یا کو
 خهمین من ب وی دچن و نامینن کانییه؟ ئهو یا دویره ژ من لهو
 خهم ریکا خۆ بۆ دلئ من دبینن.

عهزیزا غهمرهوین با کن
 ل سهر چهشمان جیی چا کن
 دلئ مهحزوون ب وی شا کن
 خلاص کن من ژ کتوانئ

گهلی دۆستان، هوین گازی عهزیزا خهمرهځین بکهن، و
 داخوازی ژئ بکهن ئهو ههجرئ بهیلت و ب سهر مه شه بیت،
 و هوین جهئ وی ل سهر چاځین من دانن؛ دا دهمی ئهو بیتن
 ئهو لی ئاکنجی بیت، و هوین دلئ مه یئ خهمگین ب وی شاد و
 کهیفخۆش بکهن، و من ژ کول و کۆفانان خلاص بکهن.

ژ کۆوانی نهبم خالی
 نهما ئاخو نهبن نالی
 رهفیکتی وان غم و تالی
 ل دهست غوصصی د دهورانی

هندی عزیزا مه یا خهمرهڤین نهئیت، ئەز ژ خەم و کۆنانان
 ڤالا نابم، و نهمایه کو ئەز ل دووماهییی نالینان نهکەم و فیغانان
 پانههتلم، ئەز و نالین هەر و هەر دئ د گەل ئیک بین، و ئەز دئ
 ههڤالی خەم و تالییی بم، ژ بهر وان نهخۆشییی ژ دهستی چهرخ
 و دهورانی دگههه من.

ل دهست وان ئهبرۆ و چهشمان
 نه دل عهقل و نه جان ههش مان
 د تار و ظولمهتا رهش مان
 دو زولف هاتنه سهیرانی

ژ بهر وی زۆر و ستهما ژ وان بروی و چاقان دگههته مه، نه
 مه دل و عهقل مایه نه جان و ههش، ئەم دین و سهوداسەر بووینه،
 و د تاری و ظولمهتا رهش دا ماینه، ب تایبهتی دهستی ههردو
 زولفین دلبرئی یین رهش وهکی تارییا شهڤی هاتینه سهیرانی و
 کهفتینه بهرچاقین مه.

دو زولفان تارییا رهش کرد
 دو بهدران مهشعەلا گهش کرد
 دلئ من لهو موشهوهش کرد
 شهو و پۆژ هاتنه لیکدانئ

دهما دلبر هاتی، هەردو بسکین وئ یئین ږهش تارى پهیدا
 کر و ب سەر مه دا ئینا، و هەردو رویتین وئ یئین وهکی چرابی
 گەش ږوناھی به لاڅکر، مەعنا: وئ ب هاتنا خو تارى و ږوناھی
 پیکفه ئینا، فئيجا ژ بهر فئ حنیږی کو شەفا بسکا وئ یا ږهش و
 ږوژا دیمى وئ یئ گەش پیکفه هاتینه لیکدان و ل بهر چاقتین من
 ئاشکەرا بووین، دلئ من موشهوهش و مەندەههوش ما.

شەب و ږوژان کرین تالان

ب دەستى وان سیههخالان

ل دەست وان هەردو قەتتالان

دو ئههرو طاقى ئههوانى

شەفا زولفا وئ و ږوژا دیمى وئ ئەم تالان کرین و چود مه
 نههتلا، و ئەو تالانکرن ب دەستى وان نیشانیتین ږهش بوو یئین
 ل سەر رویتى وئ هەین، هەر وهسا ب دەستى وان هەردو چاقان
 بوو یئین شەږى ل سەر مه رادکەن و خوینى دږتژن. و دلبره مه
 خودانا دو برویتین وهسانه ژ زراقى و خوارییا وان دئ بیژى ئەو
 کفانى بەرسفک و ئەهوانینه.

دو ئههروژت قهوسى یهنگینه

سیهه گۆش قههضى زهنگینه

خهدهنگى وان دو بروینه

ل دلهم پى كرى ژانى

همردو بروییتن ته -ئهی دلبهرا نازک- وهکی کفانین وهلاتی
 (یهنگی) ییتن ناقدارن، و گوشهیا رهشا وان کفانان یا کو خودان
 ب دهستی خو دگرت دهمی تیران ژئی دهاثیژت، وهکی زهنگییان
 درهشن، و بروییتن تهنه ئهو کفان ییتن هندهک تیرین وهسا ژئی
 دهردهکفن کو دلی من تژی ژان دکهن.

ل قهلبی پر ل سهرتیران
 . نامانجی جوتهکی میران
 رعایهت ناکن یهخسیران
 خهلاص کن من ل زندانی

دلی من یی پره ژ وان سهرتیران ییتن ژ کفانین ته ب من
 کهفتین، و ئەز کریمه نارمانجی جوتهی وان چاقان ییتن د ههیهتا
 خو دا وهکی میر و حاکمان، ئهو میرین چاقدیرییی ل ئیخسیرین
 خو نهکهن، و رهحمی پی نههمن، قیجا ههوار هوین من ژ زندانا
 فان میران خلاص بکهن!

ل زندانم ئەمان خوهسته
 دهخیل بهندان بکن سسته
 جهلاد و سهرخوهش و مهسته
 قهبول ناکا قهط نامانی

ئەز ئیک ژ وان ئیخسیرانم ییتن ل زندانا میران ئەمانی
 دخوازم، و ئەز دهخیلی ههوهمه هوین قهید و زنجیرین خو ل وان
 بهند و گرتییان سست بکهن، و دلوقانییی پی بهمن، بهلی پا ئەز

چ بکھم جهلادئ مه يئ سهرخوښ و مهست کو چاڅين دلبرينه،
ځهت نه مان و دهخيليبئ قهبول ناکمن، و رهمئ ب گرتييبئ خو
نابن!

قهبول ناکه تکاکاران
ههلاکم نهز وهکی جارن
چ تهدير کين گهلی یاران
ل دهست خهلقئ هندستاني

نهو چو هيشی و رجايئ ژ ئيخسيران قهبول ناکمن، لهو نهز
وهکی جارن يئ ههلاک بوويم، څيجا گهلی دوست و یاران هوين
بيژنه مه نه م چ تهدير و رايئ بکهين، و چاوا خو ژ دهستي
خهلکئ هندستاني رزگار بکهين.

مهخسه د ب خهلکئ هندستاني چاڅين دلبرينه، وی نهو
ب هنديان څه تشبیهکرن ژ بهر دلرهقی و رهشیا رهنګئ وان.

ل هندئ توږ د رهش هاتن
د روميان خواهش دهرا لاتن
کسئ کو بهر دوان کاتن
دزانی کوفر و نيماني

هر چهنده هندهک ژ څئ مالکئ ب من باش نائيته
خواندن ژئ، بهلئ ژ سياقت شعري دئيته زانين کو شاعري دڅيت
بمردهواميبي بدهته سالوڅدانا چاڅين دلبرئ يين رهش نهوين بهري
نوکه ژئ وی ب هنديان تشبیهکرن، و ديمئ وی يئ گهش

ټهوى ل ځيرئ ب روميان ڦه دټټه تشبېهكرن، دبټټ: ژ هندی
 ټوټين رهش ب نك مه ڦه هاتن، و مهخسد پټي چاځين رهشن. و
 مهعنايا رټزكا دويټي و سيټيټي باش ل بهر من يا زهلال نينه،
 چونكي د بنيات دا مه ب تامي نهخواندييه، بهلي دبت مهخسد
 پټي دټمي سپي و زهلالئ دلبرئ بت يټ وهكي رهنگي روميان،
 دبټټ: همر كسهكي رهشاتييا چاځان و گهشاتييا دټمي ب رهخ
 ټيک ڦه ببينت دي ڦهرق و جوداهيټي د ناقبهرا كوفر و ټيمانئ دا
 زانت؛ چونكي كوفر يا رهشه و ټيمان يا سپي و گشه.

و مهلايټ جزيري ژي همر ل دؤر ڦي مهعنايټ دزځرت دهټي
 چاځين دلبرئ سالوځ ددهت و دبټټ:

دو تالانچي د مهشهور تي ژ مهعدن عهني كافور تي
 د ټيكل ظولمهت ونور تي مه كوفري دي د ټيمانئ

يهعني: دو تالانچيټين ناقدار ب تالانكرني، كو چاځين
 دلبرټنه، دټين و مه تالان دكهن، ژ وان چاځان (مهخسد پټي
 سپيلكا وانه) كافورئ سپي ب خو دهردكهټت، و چونكي ب رهخ
 ڦه تاريهكا رهش هديه (مهخسد پټي رهشكا چاځييه) تاري و
 روټاهي ټيكلهلي ټيک دبن، و ب ديتنا ڦي ديمهني مه كوفري
 د ناف ټيمانئ دا ديت.

مهخسدا وي ټوه رهشاتييا چاځي بيرا مه ل كوفري ټيناڦه
 كو يا رهشه، و سپياتييا چاځي ژي بيرا مه ل ټيمانئ ټيناڦه كو يا
 سپييه.

دزانی ظولمهت و نوورا
 حموالتی زهنگی و حوورا
 یسهقین قانون و دهستورا
 شریکن نهو د تالانی

نهو کهسی وی دیمهنتی عهجیبی چاقیتن رهش و دیمی گمش
 بیمنت، دئی فهرقی د ناچهرا تاری و رونهایی دا باش زانت، و
 دئی زانت کانی چ جوداهی د ناچهرا حالی زهنگییتن رهش و
 حوورییتن سپی دا هیه، و مسوگر نهو ب وی قانون و
 دستوری ژی ناگهدار بت یا کو د ناچهرا وان چاڅ و وی دیمی
 دا ههی کو نهو پتکفه و ب شریکاتی دلی عاشقی تالان بکن.

ب تالان برد دل ژارا
 نیلان و عهقره ب و مارا
 مهفدر نینه گونهکارا
 وهکی نهو تینه طوغیانی

کهزی و بسکین دلبروی یین وهکی مار و دوپشکان دلین
 فهقیر و ژاران تالان دکمن، و دهمی نهو مار و دوپشک رادبنه
 سهر خو و دئینه مه گونهکارین وهکی مه چو ری ناین ژی برهښن،
 و خو رزگار بکن.

و ههر وهکی وی دقیت ب قی گوتنا خو (تهلمیح) و
 نیشارهتی بدهته هندی کو مروقی گونهکار دهمی دادهیلنه

د قهبری دا کارئ وی ییځ خراب دبنه مار و دوپشک و دتینئ، و
هنگی وی چو ری نابت ژئ برهځت.

گونه هکاری ل میژم نمز
دنالم هر دپیژم نمز
ژ چاوان خوون دپیژم نمز
و من را یار که نحسانئ

نمز گونه هکاره کی کهفن و ژ میژمه، و گونه ها من کو ثیانا
وی دلبریه، یا نویه، و ژ بهری وهره نمز نالنالی دکم و هر
گله و گازنده یین خو دپیژم و دپیژمه فه، نمز خوینی ژ چاقتین خو
دپیژم کو یار قهنجییی د گهل من بکهت.

و من را یار که نمف دهنگه
پلنگی خوه و مهلهک رهنگه
ب لهب شهکمر ب دل سدهنگه
دو زولفی شوپهی رهیحانی

د بهری وهره داخواز و هیقییا من نهوه یار دهنگی
بکهت، و قهنجییی ل مه بکهت، نهوه دلبره را ب تبعه تی خو
وه کی پلنگان دژوار و ب ههیهت، و ب رهنگ و رویی خو وه کی
فرشته یان نازک و جوان، نهوه ب لیثان شهکر و ب دلی کهفر،
خودانا هردو زولفین وه کی رهشهرحانی بینخووش و جوان.

دو زولفی شوپهی رهیحانن
مه دیم جیرانی خالانن

هر وهکی ماه و سالانن سه‌رییان دا بو نیشانی

هردو زولفتین وهکی رحانان درهش و بینخووش، بمرده‌وام یی
هه‌فسوی و جیرانین نیشانین ره‌شین دیمینه.. و نیفا دویی
ژ مالکی ب تایه‌تی ریزکا پیشییی ل بهر من ب تمامی یا
ناشکه‌را نینه، و دبت خه‌له‌تییه‌ک تیدا هه‌بت، و ژ سیا‌قی دئیته
زانین کو مه‌خسه‌دا وی ئه‌وه: ئه‌ف هه‌ردو زولفه ب نک دیمی
دلبرئی یی وهکی هه‌یقی گه‌ش قه‌ دچن، و سه‌ریی خو بو نیشانی
ددانن، دی بیژی ئه‌و یی بو وی دچنه سوجدی.

نیزیک ژ قی مه‌عنا‌یی مه‌لایین جزیری دبیژت:

ل دیمی سونبولان سه‌ر دان چه‌قین سه‌ر سووسن ووه‌ردان
ل ماهی عه‌قره‌بان گه‌ر دان د سه‌ردان ئابی‌ه‌یوانی

زولفتین دلبرئی یین وهکی سونبولان کۆمبوون و ب سه‌ر دیمی
وهکی سووسن و گولان دا هاتن، و ئه‌و بسکین وهکی ماران ل دور
دیمی وهکی هه‌یقی زقرین و گه‌ر دان، و سه‌ر دا ده‌ف و لیقان کو
نا‌فا حه‌یاتی د نا‌ف دا هه‌یه.

نشانی بی نشان کردم
ل عه‌قل و هوش و فام بردم
ل عشقت یا حه‌یب مردم
وه‌رن گوی بدنه ئه‌فغانی

وان زولفان ئەز کرمه نیشانه‌کا بۆ نیشان، یه‌عنی: وان ئەز
 ئەوئ ژ بهر زۆر و سته‌ما وان چو تی نه‌مای کرمه نیشان و
 ئارمانج بۆ هێرشا خۆ، و وان ئەز ژ عه‌قل و هۆش و فامی برم، و
 سه‌روداسه کرم، و ژ بهر عشقا ته -ئهی خوشتقی- ئەز مرم، قیججا
 هوین -گه‌لی هه‌قالان- وهرن گوهی خۆ بده‌نه نالین و هه‌وارتین من،
 دا ب حالی من زانا بین.

پشتی قی مالکی دو مالک هه‌نه به‌لی ژ بهر برینا کاغه‌زی
 ئەو د بنیات دا دت‌مام نینن، له‌و خواندن و شرۆقه‌کرنا وان
 ب دورستی مه‌ نه‌زانییه، و ئەوا هاتییه خواندن ژئ ئەه‌یه:

وهرن گوئ بدیرنه نالینه
 دوه‌ستن (لاتو‌بالی) نه
 کینه

 چ په‌نگ جزا‌ر جه‌یحوونی

دچی ب ئاوئ شه‌طیانئ

د مالکا دووماهییه‌ دا حه‌ریری دبیتژت:
 حه‌ریری به‌سکه‌ هاوارا
 ل چاوان به‌رده‌ جزارا
 ل ده‌ستی فرقه‌تی یارا
 فغانم چوونه‌ نه‌سمانی

ئەى حەررر، تو ههوار و فئغانان بهس بکه، و ژ چائئن خو
جۆبارئن رۆندکان بهرده و ببارئنه، و بزانه کوژ بهر دهردئ فئراقا
ياران قئئى و ههوارئن من هند بلند بوون ههتا کو گههشتئنه
ئهسمانى.

قهولن ههسپن رهش

ئهف قهوله، يان بهيته، ههر چهنده ژ لايي ديروكي قه چو راستي بو نينن ژي، بهلي ئهو ئيك ژ قهولتن زيده بهلاقبوو د ناف كوردان دا، وان ئهو وهك بهيتهكا فلكلوري قهدگيرا، بيبي بزنان كانن ئهوي ئهو قههاندی كيهه؟ و كهنگي ئهو هاتييه قههاندن؟ بهلي مهلا مهحمودئ بايهزیدی بهري پتر ژ سهد و پينجي سالان ئهو د دهستقيهكا خو دا نفيسييه و بو عهلييي حريري پالدايه؛ چونكي ل جههكي ئهف گوتنه هاتييه:

ئهف خبهرا ژئ گوتي
عهلي حريري ژي سوتي

ژ بهر وي چهندي بايهزیدی ل پيشيئي ديترت: (قهولي ههسپن رهش حكايت عهلي حريري نام)، و ب راستي دانهيا بايهزیدی -وهكي ناشكرا- گهلهك لهنگي و كيماسي تيدا ههنه، و ل قيرئ نم وي دانهين وهكي وي دئ ل بهر چاڤ دانين.

هيژايي گوتنپيه كو سهيدا محمهد نهمين نوسمان دانهيهك ژ (قهولي ههسپن رهش) د كتبا خو (ديوانا مهلان) دا بهلاقرييه، و وهكي ئهو ل پيشيئي ناشكرا دكهت، وي دانهيا خو ژ كهسهكي ب ناقي (سهلماني رهشوي شوشي) وهرگرتييه، كو مروقهكي حافر

بوو، بهلن گهلهک بهیت و قهولین فلکلوری ژ بهر بوون، و
 سهیدایین محممهده نهمین ژ سهلمانی شوشی فهدهگوهیزت، کو نهف
 قهوله ژ دانانا عهلییین حهریرییه، و وی هنگی نمو فههاندبوو،
 دهمی نمو هاتیییه شوشی. و ل دویش دانهیا وی جهن رویدانا
 قهولن ههسپن رهش شوشی بوو، وهکی دبیزت: ((یا نیمامی
 نازداره، تو رابه بکه کاره، نهز دئ ژ ته را بیوو.. قهشهک ل
 شوشیوو، ههره لالی قهشهیی نمو ل گهل خویشکیتوو...)).

ب فی رهنگی نمو پیتدا دچت، و سهرهاتی ب گشتی د دانهیا
 بایهزیدی و شوشی دا وهکی نیکه، بهلن جوداهی ژی ههنه، و نمو
 جهن ناقی عهلییین حهریری تیتدا هاتی د دانهیا شوشی دا
 نههاتییه، و د دانهیا بایهزیدی دا جهن رویدانن یی کفش نینه.

و ههر کهسهکی ب سهرهاتییین سیرهتا پیغهمبهری -سلاف
 لن بن- ناگهدار بت دزانت کو نمو رویدانا قهولن ههسپن رهش ل
 سهر بناخهیی وئ هاتیییه فههاندن ژ لایین دیرۆکی فه یا بی
 بناخهیه، و نمو د چو کتیبین ههدیس و سیرهتی یین باوهری دا
 نههاتییه.

نهفه و چونکی نهف بهیته ژ لایین مهعناینی فه زندهیه یا
 روهن و ناشکهرايه، مه چو ههوجهیی ب شهرحکرنا وئ نهديت.

مهجال ئهو مهجال بوو
 كافر هك دین بهطال بوو
 ههسهپهكی چئی^(۱) ل بال بوو
 ههسپئی د نیف كافرانه
 بهدهلی موسلمانانه
 موحه ممد پی عهلامه
 موحه ممد دهنگ هشینه
 هه رچی ههسپئی رهش بینه
 جلدو^(۲) ژ من بسستینه
 نه صاحب چل پتیرن
 حه می تیک دفو کرن
 مییر ژ مییران چیتیرن
 سرران ژ یهك دگرن
 عومه ر ئبنی خهططابه
 كوشتن دا ئو باببه
 نه خیره نه ئهواببه
 (فی الحال) دا جهواببه

(۱) چئی: باش.

(۲) مهعنا یا ئئی په یقئ ب دۆرستی من نه زانییه، و دانه یا سهلمانی شۆشی دا هاتییه: (قهسه کئی ل بهحهشتی ل من بستینت).

ئەو شۆلەكى صەوابە
 ھەسپى تە دۇقتىن
 دى بچم ژ بو تە بىنم
 من جلدو نەقتىن
 عومەر قەدىتتە
 عەلى ژ خوۋە فەيتتە
 من تشتەك نەقتتە
 عومەر سۇك وەكى با بوو
 زوو ژ دىوانى رابوو
 د خذمتتە وەستابوو
 عومەر رابوو خوۋەشە
 ل پشتى بەس تەركەشە^(۱)
 چوو طەلبا ھەسپى رەشە
 ب چۆل و چۆلسىتانى
 ل دەشت و بىابانى
 ئاژۆتتە شارسىتانى
 ئەزم مىرى بەلاقتە
 گەريا ل شارسىتانه

(۱) تەركەش (يان: تەركش) تىردانكە، ئەو جەھە بى تىران دكەنە تىدا.

سووال کسر په نهانه (۱)
 ل قه شهی بوو میوانه (۲)
 قه شهی گوو: چ خه بهره
 مه رفی پیغه مبهره
 سه د جارا پی خه بهره
 هاتمه نظمهار بکهم
 سررا خوه گوftar کم
 هسه پی رهش کریار کم
 قه شهی گوو: میوانم به لاقه
 به با زه ری خاځه
 چل تو من دراقه
 قه شه گوو: من دقیتن
 میوانی من بیستن
 گوو: ناقی من عوممه ره
 کځشه نه به زه ره
 قاصدی پیغه مبهره
 گوو: هسه میسر دبهیتن
 سه ری ته دبه ریتن

(۱) په نهانه: څشارتی.

(۲) میوان: میټان.

زئير و مال دچيستن
 گو: ئەز عوممەري سۆرم
 شـيـري مەرتـەب ژ ژۆرم
 ژ سـەري خـۆ دـبـۆرم
 د هەسـيـي رەش نـسـابـۆرم
 قەشە گويا پاچ گۆتنە
 سەر و مالى منە
 حەموو تىک بچنە
 سەرم ب سەري تە را
 مالم ب مالى تە را
 چيرم^(۱) بەدەن ژ خووە را
 قەشە يـسـاري شـەرا
 قەشە برايـي مـير بـوو
 لەندەھۆ^(۲) وەزير بـوو
 پـر ئـەو ژ تـەدبـير بـوو
 هەر د ديوانسا ميسر بـوو
 قەشەى کچەک چى ل بال بـوو
 جوانەکە ب کەمال بـوو

(۱) چير: سەرکەفتن.

(۲) لەندەھۆ، وەكى شاعر ب خو دبیژت، نافی وەزیری میری کافران بوو.

ئەنى ژ خەط و خال بوو
 ناڤى وى لىمـوون بوو
 لىمـوونـه لىمـوونـه
 سر لى ظاھر بوونـه
 من دا تە ب يەقینـه
 ھەرە ژ بوۆ خوھ بينـه
 مەجال ئەو مەجال بوو
 كافرەك دىن بەھطال بوو
 ھەسپەكى چى ل بال بوو
 لىمـوونى ب لباس كە
 ب كەفى و كراس كە
 ميوانم خەلاص كە
 قەشە وەلەد ھەبوونـه
 سەقن وەكى كوونـه
 ب ديوانى ئە دچوونـه
 ديوانا كورپانـه
 كافر تى وەستانـه
 لەندھۆ و قەشە برانـه
 لەندھۆ گو ميرم ميوانـه
 ژ قەشە را ھاتىە قرتشـه

مه جنون بيته پيشه
 ههسپي رهش دكهت تهفتيشه
 مير گوقهشه برايي منه
 هنگي فهركوئن بگرن بكوژنه
 دوژمنئي سهري منه
 ده عوا ههسپي منه
 لهز كن بلهزين
 كي ران بچهرخين
 خونان ژي بدهرين
 كي رى د موكارن
 ژ سهري ههتا خوارن
 بگرن هوون يهك جاره
 لندههو گوميرم قهط قهناين
 قاصد ژ خوه تهرخان
 د نيئ ميه و وانين
 عامي پي دزانين
 خهلات ل سهر ملانين
 كو ههسپي ته بدهتهره
 كوشتن چل ميتهره
 نهو خوه ژ خوه عوممهره

میتـــهران چ دهشـــته
 گریـــدان بـــهر و پشـــته
 ب دهف پـــین دکوشـــته
 ههســـپی تو یـــی دزانی
 کوشـــتن چل خویـــانی
 خاســـما ئهـــو بیـــانی
 وهقتـــی دئی ببینـــی
 دهفـــی تی وهرتینـــی
 ب تـــالان دشـــهقینی
 زیر و مال بو مه دمینی
 میر کـــو قهوی گهرم بوو
 ب وان چیران نهرم بوو
 پروو لـــی زهر و ســـور بوو
 گو: ههرن بیژنی بلا بیتن
 نهگهر دویرتن بلا زین بکهتن
 ل مهیدانی لنگ بدهتن
 ههروه ژ بو خوه بیهتن
 نهگهر دئی نههویری
 جهللا دئی وی حازری
 دئی خوه ل کوو قهشـــیری؟

قششسه و یۆلداششش
 ب کسهنی و تهماششش
 ژ دیوانی چوونسه پاششش
 خهبر برئهول ئۆلداششش
 گۆ: ههیهۆتسه ههیهۆتسه
 میهری مه قهنج گۆتسه
 ههسپیی خوه فرۆتسه
 چوبهها نه گۆتسه
 ئهم شههركهرین ژ بۆتسه
 عوممههری گول گهشسه
 ههلهینا تههرککشسه
 مهشیا ههسپیی رهشسه
 عوممههر چوو کۆلانی
 ههسپیل طهولسهخانی
 خوهش هاتسه جهولانی
 عوممههر چوو ژ دهر دا
 یهنی خوهند ژ بهردا
 بۆری دگهل خهبرهردا
 عوممههری ههسپینا دهره
 لی کر زینتی زهره
 شیداند تهنگ و بهره

ل پشـتـی کـهـت عـومـمـهـره
 چـهـنـد سـهـر ان دـکـرـیـنـه
 ل هـسـی دـخـوـرـیـنـه
 ل سـهـر سـوـورـی دـفـرـیـنـه
 عـومـهـر سـوـارـهـک سـهـر مـهـسـتـه
 کـهـت و شـهـط نـهـشـکـهـسـتـه
 جـلـو مـا د دـهـسـتـه
 کـوـرـان حـهـیـف دـخـوـهـسـتـه
 عـومـمـهـر هـسـپ دا مـهـیـدـانـی
 یـهـک بـو و ل وئ صـهـنـعـانـی
 خـهـبـهـر ل کـوـو دـانـی
 قـهـشـهـئ مـوـسـلـمـانـی
 ل کـوـرـان بـو و هـهـوـاره
 د بـرـجـان هـاتـنـه خـوـاره
 د گـهـل قـهـشـهـیـی قـالـه
 قـهـشـهـی شـهـر ب شـیـر کـر
 عـومـمـهـر شـهـر ب تـهـر کـر
 مـهـیـدـانـی ژ خـوـونـی تـهـر کـر
 قـهـشـهـی شـهـر هـکـی زـور کـر
 ب مـهـعـری مـوـهـوـر کـر

گـۆ: رەبـهـنۆ مـرـارۆ
 ژ دـیـرئ ئـهـده خـوارۆ
 مـه د دـیـرئ حـصـارۆ
 کـورـان گـۆ لا جـینـوونـه
 لـهـز کـه لـهـز نـینـه
 حـصـار د دـیـرئ نـینـه
 دـیـرا مـه ئـاسـیـه حـصـار تـه نـینـه
 عـومـمـهـرئ سـهـرمـهـسـتـه
 هـهـلـینـا هـهـردو دـهـسـتـه
 دـوعـا ژ خـودئ دـخـوهـسـتـه
 دـهـرئ دـیـرئ شـکـهـسـتـه
 عـومـمـهـر ب خـوه و هـهـسـپـی ئـه
 هـهـردو چـوون د دـیـرئ ئـه
 دـیـرئ چـل رـاهـب د نـیـئـه
 عـومـمـهـری شـۆـلـهـک چـئ کـر
 سـهـرئ چـل رـاهـبـی ژئ کـر
 دـهـرئ دـیـرئ پـئ ئـاسـئ کـر
 تـیـپـیـت کـورـان هـاتـن
 ل دۆر دـیـرئ وـهـرـهـاتـن
 ل هـهـئـدو گـهـرـانـدـن

تیییت کوران تینه
 ل دور دیرئ ورتینه
 گله کیت د تـاری
 تیر تین وه کوو ماری
 پی دکوژن کوفساری
 ئینسی حه تا ئینسی
 چوکسال هه لینی
 سوو ژ خوینی
 جهواب چوویه مه دینسی
 صه حابان گو: دا بچینی
 نه صاحبان گو: هیژ عوممه ر خواه شه
 ب تیر و تهرک شه
 ل هیشه تا هسپی ره شه
 صه حاب رابوون خاص و عامه
 حه می تیک هژیانه
 دا بچینه تولانه
 کوران و ب خه یلان
 پفکر نه نه فیران
 هاتینه شاهی میران
 ژئ بیین ئیخسیران

لَه ز كَه ن بَلَه زِين
 زنجيران هَوون بِيِنِن
 ل دۆر دِيَرِي وَهَرِيِنِن
 چار كَه نا سَه ر هَه لِيِنِن
 عوممَه ر ژ نا ف دَه رِيِنِن
 بچنَه سَه ر مَه دِيِنِي
 نَه هِيَلِن بِيِن هَا وَهَرِيِنِي
 بَكْرِنَه تَتالا نِي
 نَه صَحَابِن كَو كَرِن بَرِنِي
 رَمِيَت قَه صَه ب بِيِنِن دَا بچِيِنِي
 بَا دَه رِي مَسَلْمَانَان
 بَه زِينَه جَبَه خَانَان
 بِيِنِن سَالَا حِيَت شِيَرَان
 جَبَه خَانَه قَه كَرِن
 خَوْرَه ذَه رَه دَبَرِن
 د بَه ر خَوَه وَ هَه سِپَان دَكْرِن
 كَوْمَا صَه لَه وَ اَتِيَانَه
 نَالَا يِي ل بَه ر كَه تِيِنَه
 سَه د صَه لَات ل نَه بِيِنَه
 كَوْمَا سَوْر وَ سِپِيَه
 نَالَا يِي ل بَه ر كَه تِيِنَه

سهـد صهـلات ل نهـبييه
 كوـما كهـسك و سوـر و زهـره
 صهـحابه كهـتينه بهـره
 بهـراهي پيـغه مبهـره
 نهـصصـحابه وي هـاتن
 كافر ژ بهـر ههـلاتن
 خودانيـت بت و لاتن
 نهـصصـحابه قـي قينه
 كافر ژ بهـر ههـلتينه
 دكهـفن صهـف دشـكينه
 ههـقمهـفا حمزهـيه
 شوـر هنـكيفهـك زندهـيه
 كافر درهـقـن وهـكي صهـيه
 ههـقمهـفا عهـبباسه
 خودانيـ شوـري خواسه
 كافر نهـبوون خلاصه
 ههـقمهـفا نهـبوو بهـكره
 ديـري چـل راهـب د نيـشه
 خواهـش خواهـه دوطنـا كر
 د كـومـي دا كـر

ل دلدلی سپییه
 د کۆمی فرییه
 وه کۆو ئهوی دی عوممه
 ژ دێری بچنه دهه
 کافران د گهل موحه مدهی شهپه
 عومه ر ژ دێری هاته دهه
 ل بۆری شداندهنگ و بهه
 دی پشتی دکهت عوممه
 عومه ر ژۆردا تیتن
 فهرفۆری داڤیتن
 چهنه دی دی دخیتن
 گازیی میسران تی
 نرینهی شیران تی
 ئهف خه بهرا ژنی گۆتی
 عهلی ههیری ژنی سۆتی
 عوممه ر و ئهصحابان
 ککافر بزدانیدین
 پشتبهری مه رمه ر وه رگه راندین
 خاچ و پهیکه ر ده ستا نه دین
 عهلی ککافر دبه رین

د چل چيان وهردکـرين
خاچ ژ خوونئ چيکـرين
عهـورهکئ رهشئ تاري
بارانـهک ژئ دباري
سووند نهکهفه ل عوممهـر و عهـلي
ژ شهيدت دهشتا بهدر و حونهـينئ

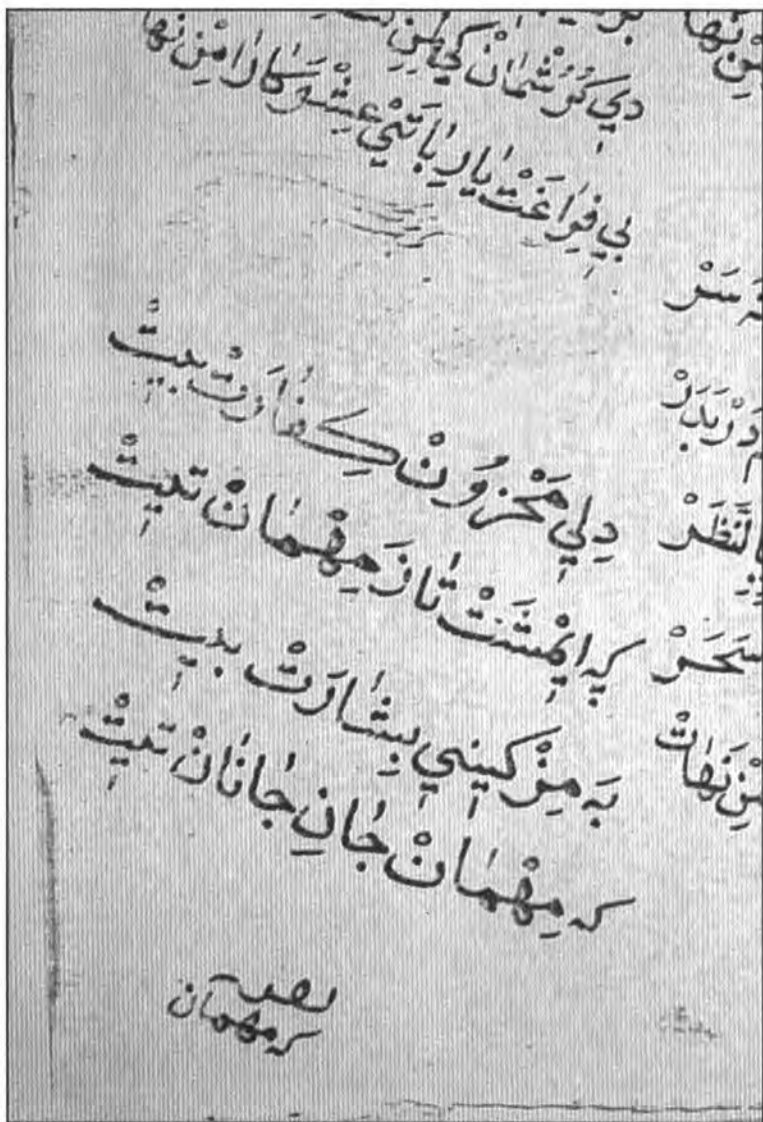
دهستنفیسین شعران

میرزا میرزا محمد
 محبوب دین خالق سلطان محمد مصطفی
 معروف عنو کاشو سلطان محمد مصطفی
 عاشق دین اکبر میرزا میرزا محمد مصطفی
 عشق سلطان محمد مصطفی روز احب
 فدک شرم چاق بلبل بنده رحمت حضرت سلطان
 محمد مصطفی بنده خفق داخوار دکان
 عشق او پرواز دکان که نیار که ناز دکان سلطان
 محمد مصطفی ناز داری فادیه خفق نبی
 آخو کون کمالی بر سلطان محمد مصطفی حد کمال
 فنی بدید ضدی بطالی فنی بدید جبر و صالی فنی
 بدید سلطان محمد مصطفی زانیست خود نور صلی

شعرا محبوبی دهستی خالق ل سال ۱۱۱۰ مشهختی هاتیبه
 نقیسن بو همزه یی کوری مهولانا علی
 (ژکتیبا ماموستا قهره داعی هاتیبه وهرگرتن)

محمد مصطفاه بسنه خف داخوار دكا از
 عشق او پرواز دكا كه كه نيار كه ناز دكا سلاط
 محمد مصطفاه ناز در حسي فادرو خف قبي نبي
 آف كوي سلاط نبي سلطان محمد مصطفاه حد سلاط
 فتح بيد خندس بطالي فتح بيد جب و صالي فتح
 بيد سلطان محمد مصطفاه زانيت خون نوصي
 چش لبو بطور فاني چش دايم لدا فني در نيت
 سلطان محمد مصطفاه ناز خيلي كرد كار
 بوا و ميرك و مير غزار دايم درد كرتن بو فدا
 سلطان محمد مصطفاه بگدا بران افرينه

شعرا مدهووبي دهستي خالقي ل سالا ۱۱۱۰ مشهختي هاتيبه
 نقيسين بو چه مزهين كورتي مهولانا علي
 (ژ كتيباماموستا قهره داغي هاتيبه وه رگرتن)

شعرا دلي مهزون ڪفارهت بيت
 ۾ دستنويسا محمهدي ڪوري مهسيحاي

که میهمان جان جانان
 بسز چشمی مهمانه
 به ما لاجله خانان
 که شاهي جمله خانانیت

و رآی شاهدي شیرین
 و عشقاته دل انجمن
 بجان منزل که می میرین
 طلب کارین که سلطان

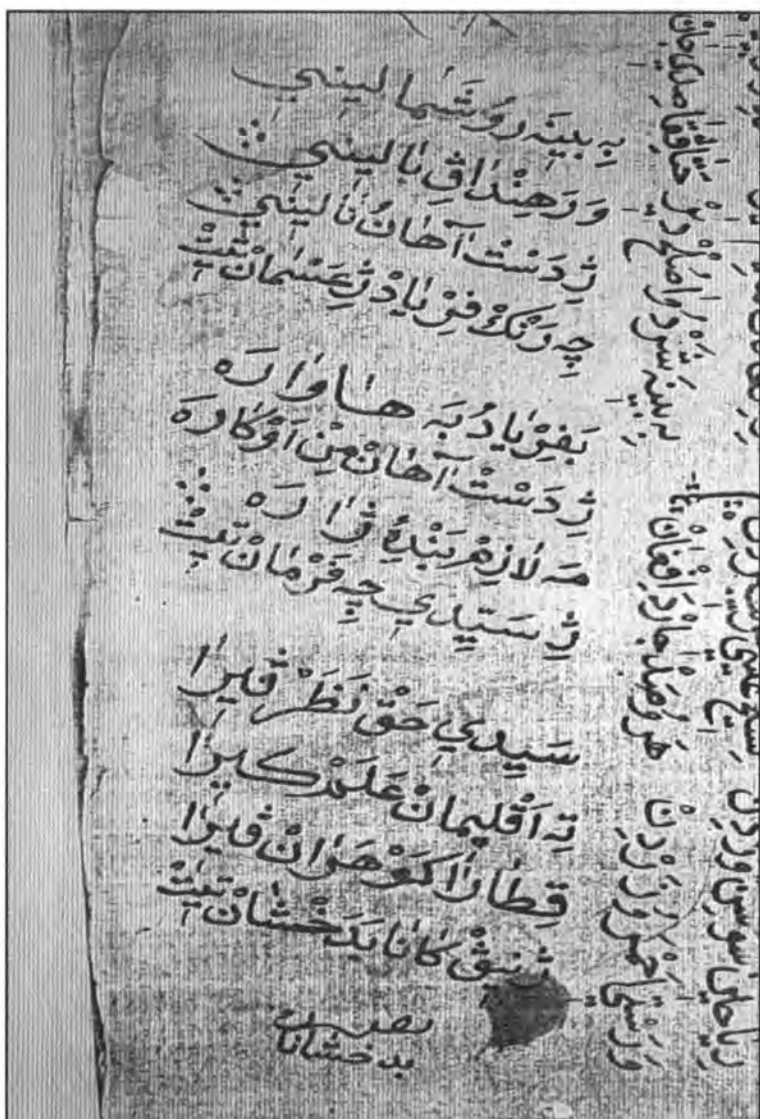
طلب کارین دل آریم
 مددیم یارین بوی شایم

۱۷۷

شعرا دلی مهززون کفارهت بیت
 ژ دستنقیسا محمدهدی کوری مسیحایی

عَقَارِبُ هَاتُ بِحَدِّ هَاتُ
 لَوِي بَرِّ جَارُ بَرِّ حَدِّ هَاتُ
 قُبَا لَأَقْوَسِ اسْوَدَّ هَاتُ
 لَطَلْبِي مَاهِ تَابَانُ تَيْتُ
 لَهَيْتَا كَوْ جِرِينِ كَامِلُ
 فِي أَهْلٍ وَ تَرَانَهُ هَيْشْتَنِ دِلُ
 وَ جَمَلَهُ دَا صَفَائِنِ سُنْبُلُ
 لِهَيْتَا فِي كَلَسْتَانِ تَيْتُ
 كَلَسْتَانَا خَدَا رَسْتَهُ
 لِحَا زَا طُرُوفِ دِلَانِ خُوسْتَهُ
 بِنَفْسَتُو نِيرِ كَزِ امْسْتَهُ
 جَلَسِي لَعْلُ رَنْجَانِ تَيْتُ
 دَعَا كِي تَرَانِ سَقَرِ
 حَقِيقَا صَدِيقِي جَانِ
 رَا حِينِ سُوْسِنِ وَ لَرَانِ
 وَ رَسْمِي خَمْرِ وَ زَرَانِ

شعرا دلی محزونون کفارهت بیت
 ژ دهستنیسا محمه مدی کوری مسیحایی

شعرا دلی مهززون کفارهت بیت
 ژ دستنقیسا محمهدهی کوری مهسیحایی

شعرا دلیٰ مه‌حزون کفاره‌ت بیت
ژ کشکولا دیوانا جزیری

دوزخی هان تندی
 زرقا زین کز کومه
 خدیو عالی و زور
 خدیو خیا و اوقنت
 آید روی هان ز خند کاوی
 بی روی عکس کجی بادی
 خدا جا و نکیان بادی
 لیسری و شاران تبت
 لعلت شوق شیبی و تندی
 تکلا آبا فدی و مند تبت
 بهوشاهی و شاهان تبت

شعرا دلی مهززون کفارهت بیت
 ز کمشکولا دیوانا جزیری

قوشای بیله شاه
 محمد اسم الله
 مکتوبه بدر شاه
 کوا جنون اسان نیت
 سعیدی کیم خیرانه
 کدی تہ شری ازمانه
 و عاکر و سنا خوانه
 بتاقفا صدی جان نیت
 ...
 ...
 ...

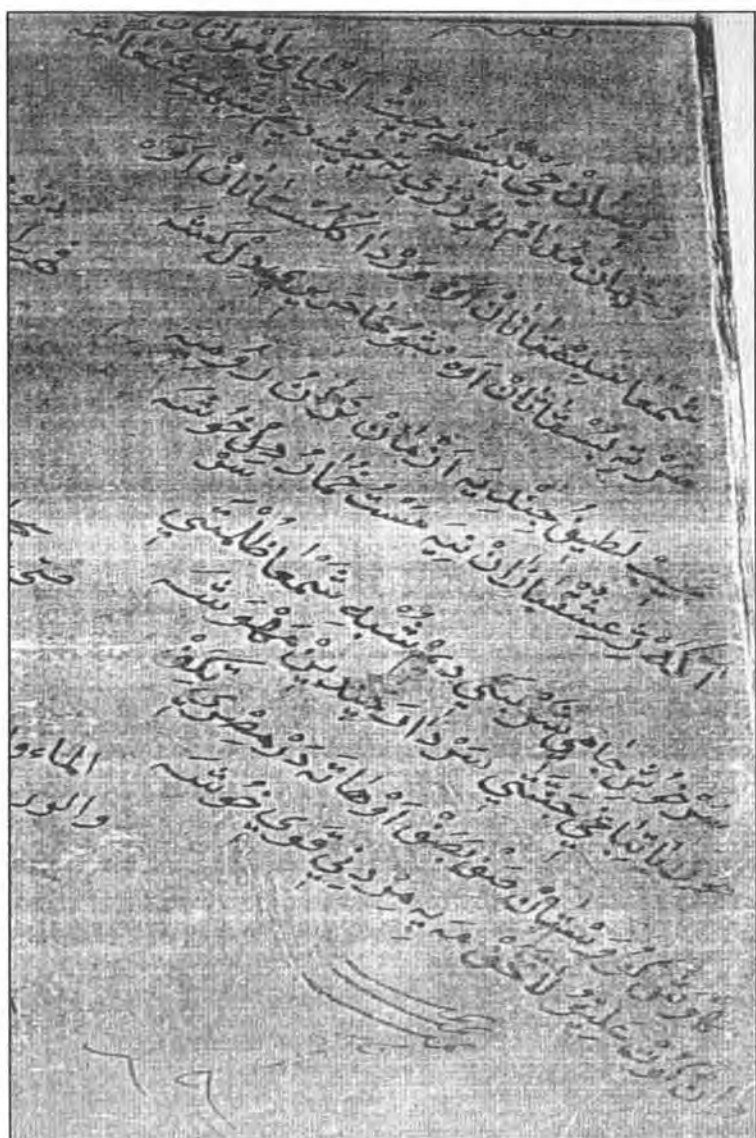
شعرا دلی مهززون کفارهت بیت
 ژ که شکولا دیوانا جزیری

مالکا نیکنی شعرا هجی شہیخ و موریدن
ژدهستقیسا نیبراهیمی بیسکی

دیسان ژ نوو عشقا بوری مژ آند ژ نوو آتش
 زلفا مژین عشقا بوری دعواینگال خالار شنه
 خالام لیدیم دیگه وفا صد روح جانم بین فدای
 صومتم کلوم چون می نمازتون کیم کون عقلو هوش
 عقلو عشقم بونه آسوز وینا کو که تیتنه بیز
 ویم تشبیهتی بد را منین زلفا زور دی بین خوش
 زود این زینچان زلفان درین تشعلا بنفشه قیاس
 بالاقو قد اعلمون حیرت یان لیسو ماری راتش
 دیسان کوچی

شعرا دیسان ژ نوو عشقا بوری
 ژ دهستنیسا محمدهدی کوری مهسیحایی

شعرا دیسان ژ نوو عشقا بهری
ژ دهستنقیسا محمهدهی کوری مهسیحایی

علا حریز فرمایند

خلف ورن ببین چو حسنه بکماله حیران ز دل ببینن تصنی ذوالجلاله
صنعی خدی گویدی صحنه ز نور داینگر عنبر لیسر کیشانی ابرو خط و خاله
خلیف شب عنبر دیم بهر کو فخر از تیر نام ز نظر من قطنا چت ز خبا
من قطنا چت ز پیره زلفت چه پیره وی سر بدر امیره داکت بوهلا
ابرو هلا لاعیدر دیم هر وی خورشید ابلق شبه ناهیدی جبهت مهالکاله
جبهت مهانوفه روضه کلا بخنانه ریحان دهانه هندای نسیان داو پاله
نسر اجوت بسته من نیری بهو بسته عقلی من چو ز دسته حیران کم در حاله
حیران بوم از لوبنی صو هم در در اقبسی زخوه ناکم طبعی از نی لکم بون
لن کم بوماه و صلا مشی ز لام و دالان ز بر خن و نکالان ایسر کم خطاله
تا من خوزی و بهار ز بر ابلقت خار کفکی اقی دجا کربی وقت وی بحاله
دانشو شایمانی لیت شری شایمانی ز حسنا بت و لای بمن چاهی جلاله
دجی نماز بنیان وصفی دهنور بنیان وی دور و یکنینا از هر دم اماله
عی کو صدمه ماری بلبلی لاله زاری کو صدمه کلی بخاری بلبلی ناله ناله
هنر ببینن نار آب ز صحر ببینن زخمی ز روی ببینن آب ز بو خلا ببینن

شعرا خهلقو وهرن ببینن

ژ دهستقیسا کهفن یا چو ناف و دیروک ل سمر نههین

دیا خالی دھوری ہونا رفت شوری رونقا کو طوری محبتی منالہ
 حسنات را حبیبہ و لکی من زرعہ اللہ توبکہ نصیبہ دست بدین وصلہ
 حسنات بادشاہہ دبر لبی سیاہی عن کعبۃ اللہ طواف رکم ہر صلا
 زلفہ بپنہ نالی بکرن کالی بیجا زبوجانی شدہ سلطانہ دما بینتہ سرا
 چند پینہ علی صلا زاسرا ورتوان زوان وضعی دلائق زحسانیا دلالہ
 درخانی فرمایا
 دیسا رخوی دلبرک من دی زورانی
 ابرو کمال شکرک دامن بیلاک شتوی
 دامن بیلاک اری اگر زشتوی ہلکر
 رشک شراقی لبکری بویج وجر اہستی
 ہیبت زور را ہر ہر زبجر زاجار ہر
 باز دبر ہلک مدکر بر زور ویدا محبتی
 صحبت و بیانی خورش ساغر و فیحالی خو
 جانا پیشہ جانانی خوش خود یا خدای دولتی
 دولت چہ وصلہ حبیب ہستی دم از عن زب

شعرا خہلقو و ہرن بینن

ژ دەستقیسا کہفن یا چو ناٹ و دیرۆک ل سەر نەھەین

لعل
 چکل بو اوچ بیل بول
 میرا د مطلقا دل بول
 اگر چه او زمین سئل بول
 ژ بو باتی حمال هات
 گفتار صادق
 خلق و ورین به بین
 چسند کماله
 حیران ز دل به مین
 لصعاذ و لجلوله
 صنعا خدی و دای
 صفحہ ز نور دای
 عنابر لیسر کیشای
 ابرو و خط خاله
 ابرو هلا اعیدی
 ابلق شبلی ناهیدی
 دیوه زوی خورشیدی
 جنبهت مها کماله
 جنبهت مها تفاقه
 رؤصو رکلاو بیخناقه
 ریخا هائنه هند آفه
 نسرینان دای پاله
 نسرینان جوقت بسته
 مین نیرای به هوشته
 عقلمن جوژ دسه
 حیران کرم در خاله
 لعل

شعرا خهلقو وهرن بینن

ژ دهستنیسا محهمدی کوری مسیحایی

خسروی فرماید ایضا
 روزدوری جیبا بکن دنیا بطاعت است ای علی
 نرگاری بک جبار بکن آخر زوالمست ای علی
 وقتیه بچس زور و عسقا بیدایس جبر و جفا
 تحقیق بزاندی و زنا خون و خیانت است ای علی
 خالف بخو کون اف سخن کو آفرین است ای علی
 لا یقصدوا الا امین ثوب جلال است ای علی
 ثوب جلال تو طره مسکه دنیا حرام بیا بکده
 او حقیقه نکاح مسکه زانی چه حال است ای علی

شعرا روو بهر دهری جهیار بکن
 ژدهستن شیسای شیخ نه محمدی فقیری گوند شیخی

زانچه خالصت ما و صلوات ابرو و طهره صبح دجیت
 ذوده طلا و صفا کتیت و فقه بحالست ای علی
 او پیره زن صد جیسسه قانوناوی دایم وید
 او در منا میره منونید او بوکله لست ای علی
 او بوکله پیره مسئله بان جادو و کار حیکه ساز
 بوکالوی چیز مخوراز صاحب بحالست ای علی
 یا علی بسکه کوریتون جباران ز بیرکه مردی
 کوجند شیرین اف دین آخر بحالست ای علی
 عت

شعرا روو بهر دهری جهیار بکمن
 ژ دستنقیسا شیخ نهحمدهی فقییری گوندشیخی

قرآ هسپی رش مکات علی هر یک ۲۱

بمال اور مجالد	کاکوکین بلالید	هسپی رش کفاز	بلسمان	محمدی علام
محمد زک هفتنه	هر هسپی رشید	جدد رس بستید	اصی بعل پون	محمد زکون
سواد زکد کون	عربن خطاب	گشتی راور باب	نه قهر نه نواب	فالحال دامود
اوشک هواب	هسپی رشیدی	دی بچو رشید	من جدد نصیحتی	عمر رشید
من تشکک نصیحت	عمر رشید	دی بچو رشید	دفتی رشید	عمر رشید
پشتی بت زک	برطبه هسپی رش	بجول دجولست	لرشت دریا با ۲۱	
آرژو شارستان	ازم برک بلاغه	کیشا رستان	سول کر پنهان	
نقش بر میوان	قش کو چه فخر	مرقی بنیون	صد جواد چه فخر	
حاتم انهار کم	سافزه کفاز کم	هسپی رش کرای کم	تشکوت میوانم بلوف	
بهانزی غاف	بولوس وراف	تشکوس وفتی	میوانس به بیتن	
کونانی سحر	کفش نه بره	فاسک پنهان	کوهش بر دهنیم	

قہولن ہسپی رش

ژدهستنقیسا مہلا مہممودی بایہ زیدی

۶۶

سری و بریتین	زرد مال و چیتین	کواز خوی صوم	شهری متباً ژ ژورم
ژسری خوه دبورم	دهسپی رش نابورم	قش کو با پا چه کونش	سرد مال مند
عوتیک بچینه	سر بری ترا مال مال ترا	پهیم بدن ژ خورا	قش یار شرا
قش برای بیه بو	لندو دزیر بو	پراو ژ تیره بو	هود دوانا مایر بو
قش کی کچک چو لال بو	جوانک کمال بو	از ژ غلط و حال بو	آفوی لیمون بو
لیونز لیدرن	سر لاهورین	سه ژ بوضه بینه	لیونز بدسکی پکنی کلاوی
میواغ خلاص ک	قش دودرن سفلی دک کون	بدینا لقا و چین	دیوانا کوراند کازره سلطان
لنه هر قش باند	لنه هر کوریم بیوانک	ژ قش راهایه و قش	مچتو بته پشید
هسپی رش دک قش	بهر کوش برای من	هنلی فوکوشه بلون بکزند	دژخی سری من
دعا هسپی من	درا بزیج کیران بچرین	خندان بصدی من	کهری دمو کارن
ژسری منی خوارن	بلود هون یک جاد	لنه هر کوریم قش قش این	فاصد ژ خوه ترخان
دنیف دودمان	عای پر دزاسن	قلوات لدر دلاسن	کوهسپی به تن

قهولتی هسپی پرهش

ژ دهستقیسا مهلا مه محمودی بایه زیدی

گوشته چلبیتره	اوغوزونه عوج	سپران چه دهشته	کوبلک بود پشته
بغی پهن دگشته	هسپی تویر دزاد	گوشته چلبیتره	خا حما او بیاید
دفتی دی بیسنی	دؤز ورتشیگ	نابلک رشتی	زیر مال بوسه دسپ
بیرکله قوی گرم بو	بدان چیران نرم بو	رود زور صبر بو	کوهو بشیر بلا بیسن
اگردو بیسنی	پلازین بیکتی	لمبالا لذت بدفت	هرره ژبوحنه بیسنی
اگردو نویری	چلاووی طاقی	دی فره کور شیرینی	فت ویردلاشی
بکی و تماش	ژدبوللا چونه پاشی	خبره اولادلاشی	کوهیلوته هیلوته
بیری مفرج کومه	هسپی خوه ضوته	چوبانه کومه	ام شرکین ژبوته
عزولاکته	هینا نیکه	مشا هسپی	عوم کولاد
صپ لطفه خالا	فوشه هانه جولاد	عومچو ندره	بن خونه زبردا
پوری دمل خیردا	عزوب اناره	دگر زنی زره	شنانه خاکوره
پشتی کت عوج	چندران دگرینله	هسپی دگرینله	لسر سو دگرینله
عومر کورسته	کت رشتا نشیکسته	چوبانه کومه	کولک بیضه زحسته
عزوب دایلا	بیر بولوی ضعا		

قهولتی هسپی رهش

ژده سنتقیسا مهلا مه محمودی بایه زیدی

غریب لکودو. نشه سما لا لکوران بدهوان	اربعان هاتنه قاصه دلهغنی قاله نشه شوبه لک
عزیز بنارکو میدان زخود ترکو نشه شوه کوه لک	بموری بوه لک میدان زخود صودک عزیزه خور لک
بیت شش بکر میدان شوش لک نشه دجه	مته قویه کوران کوشیده کوران و فزظان
رم دانه بن چنگان لکوز دنگه بیک کور افابو	هسپی شته ری خام بو عزیزه بنده نای بو
عزیز وی باری بیک وی بورداری	قهر کور باری عزیزه بیه شته
دیک وی دریا چله اجهت وی بنده	کور بده مارو دیکه دغه خوارو
د دیکه حصار کولک د جهنونه لک از بنده	حصار دیکه بنده دیامه آسیمه حصار دونه
عزیزه هسپی هسپی کوه دغه دغه	دیکه دیکه عزیزه هسپی دغه
هسپی دیکه دیکه دیکه بجهت دیکه	عزیزه لک بجهت سری بجهت لک
دیکه دیکه بجهت کوران هسپی	لور دیکه دیکه لک دیکه
بیت کوران بنده لور دیکه دیکه	لک دیکه لک دیکه لک دیکه
دیکه دیکه بجهت لک	صوبه دیکه لک

قهولنی هسپی رهش

ژ دهستنیسا مهلا مه محمودی بایه زیدی

صاحبان کوه باچینی	اصحابان کوه پیر عمر خوشه	بیت و ترکش	ههشت ههسپی ریشه
صاحبان رابون خاصه	همی تک ههزانه	داچینه تودانه	کوران و بچیلان
بف کردن تغییران	هاتنه شاه مباران	ژی بیهی اچیلان	لوزن بلزینی
زیران هون بون	لادور دیری وریان	چارکنا سرهلینی	عززانف و ریشت
بچه سردینی	نهیلین بیه ها وریان	بکینه آلاز	اصحابان کورین برینی
ریت قصب بون	کورهاتنا داچینی	بادری سمانان	بیزنه جه خانات
ببین سلامت شپک	جه خانه فلک	خوره ذره دیرین	دیرضه و سبان دکرن
کوما صدایانده	آدی لبر کتینه	صد صلاوه لینه	کوما صدور و سپه
آدی لبر کتینه	صد صلاوه لینه	کوما لکله صدور دزن	صاحب کتینه بره
بره پینمبر	اصحاب دی هاست	کافر ژر هلاست	خدا نیت و اولان
اصحاب ژوشنه	کافر ژر ههینه	دلقن صفا و کینه	هف هفا عهزه
شوره نیلک زنه	کافر دقن و صه	هف هفا عهزه	خدا شوری قواسه

قهولتی ههسپی رهش

ژ دهستنیسا مهلا مه محمودی بایه زیدی

کا فرینک نلامه هف هفا ابولک شبح و کومبج خون خود و طاکر دکوی داکر کوم بر باک
 هف هفا عثمان هردو دوانه فدان شری بانه کافران کرمانه هف هفا سخونه روم و کاسونه
 چه کاذک مسمونه هف هفا هونائیه چه کاذک خون آله هف هفا بختیار زور داهات خوره
 چه کاذک هاه هف هفا ننه وی دکتان نغن هات ناخو پنجه هف هفا فروره دکسی و اشوه
 چه کاذک استر هف هفا عی دل و اسپیم دکوی خری به دکوادی سخن زوری بچنه دره
 کافران دکلی مجرته عور زوری هاته دره لپوری شدانه فلکور به وی پشقی دکت سخن
 عور زور دانیتم فروری داقشتم چندی دی دختیم کازی میران 2-
 زینجه شیران 2 اف خداری کوره می هر کازی صورت عورا هابان کافور دانیتم
 پشت بر مور و کزاندین نواج و بیکر دستا نینت می کافر دین و پل چبان ورد کربن
 نواج زوره چیکه عور کوشی لاری باران خری داری صونه کله لودهی زینجه بت نینت بدر و صحنی

سیم
 ۴

قهولتی ههسپی پدهش
 ژدهستنیسا مهلا مهحموودی بایه زیدی

نافەرۆك

بەرپەر	نافەرۆك
۵	عەلییە حەریری و ئەف كۆما شعران شعرین عەلییە حەریری:
۲۱	۱- مەحبووبی دەستی خالقی
۳۷	۲- دلێ مەحزوون كفارهت بیت
۶۱	۳- هەچی شەیخ و موریدن
۶۷	۴- گەر هوون بیینن نارێ عشق
۸۱	۵- پەریزادە ب خێر هاتی
۹۷	۶- دیسان ژ نوو عشقا بەرئ
۱۰۹	۷- خەلقۆ وەرن بیینن
۱۳۱	۸- پروو بەر دەرئ جەبیار بکەن
۱۴۱	۹- گەلۆ دل بەر وە بیر نایئ
۱۶۰	۱۰- قەولێ هەسپێ پەش
۱۷۹	دەستنقیستین شعران

